

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 118

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 16 de novembre del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Minut de silenci de rebuig per la mort d'Anne Vanjiry i en contra de tot tipus de violència de gènere. 5118

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 5491/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estacionalitat turística a l'illa de Menorca. 5118

2) RGE núm. 5658/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inundacions al Pla de Sant Jordi. 5120

3) RGE núm. 5660/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació laboral dels empleats de la productora contractada per IB3 a Eivissa. (**Ajornada**). 5121

4) RGE núm. 5664/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment del consum de producte autòcton. 5121

5) RGE núm. 5661/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a depuradora de Sa Coma (Eivissa). 5122

- 6) RGE núm. 5666/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implantació de les TIC. 5123
- 7) RGE núm. 5655/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a qui era el conseller de Medi Ambient. 5123
- 8) RGE núm. 5663/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis d'atenció primària. 5124
- 9) RGE núm. 5665/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Lluís Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nivell d'acompliment en relació amb l'habitatge. 5125
- 10) RGE núm. 5662/10**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a títol competencial per a la implantació del tramvia a la ciutat de Palma. 5126
- 11) RGE núm. 5657/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disminució del dèficit d'algunes conselleries. (**Ajornada**). 5127
- 12) RGE núm. 5659/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitat del Govern de les Illes Balears quant a la política pressupostària. (**Ajornada**). 5127
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5315/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de pressuposts del Govern de les Illes Balears. 5127
- III. MOCIÓ RGE núm. 5583/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'ordenació i explotació dels ports que són competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4248/10. 5135
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat, de devolució**, presentades al Projecte de Llei RGE núm. 2818/10, pel qual s'adopten mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic:
- 1) RGE núm. 3411/10**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt. 5142
- 2) RGE núm. 4224/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular. 5144

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Minut de silenci de rebuig per la mort d'Anne Vanjiry i en contra de tot tipus de violència de gènere.

Abans de començar l'ordre del dia d'avui els voldria proposar de fer un minut de silenci, mostrant les targes vermelles que tenen al seu abast, per tal de manifestar el rebuig d'aquest Parlament per la mort d'Anne Vanjiry i en contra de tot tipus de violència de gènere. Els pareix bé, senyors diputats?

Doncs, farem un minut de silenci.

(Pausa)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5491/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estacionalitat turística a l'illa de Menorca.

La primera pregunta, que és ajornada de la sessió anterior, és relativa a estacionalitat turística a l'illa de Menorca. La formula el diputat Sr. Jaume Tadeo del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Fa quinze dies la consellera de Turisme va respondre sobre una valoració de la temporada turística d'enguany, de l'any 2010, una valoració que va fer positiva. Nosaltres, avui, després que fa també uns quinze dies sortís l'informe del CES, del Consell Econòmic i Social, de l'any 2009 que deia que Menorca era l'illa que més sofria, que més patia l'estacionalitat turística amb una davallada de la temporada mitjana-baixa que havia passat d'un 11,2 a un 9,9%, una dada totalment diferent a les Illes com pugui ser Eivissa o Formentera, demanam una pregunta molt

clara, quina valoració fa en aquest sentit de l'estacionalitat turística que estigui més agreujada a Menorca que a la resta de les Illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Sí, evidentment, aquí ens movem per una banda amb unes dades, amb uns indicadors que ens marquen que recuperam volum i despesa, per tant, dos indicadors vertaderament importants que marquen un punt d'inflexió en la temporada. Les dades són positives i evidentment que ens queden reptes a resoldre per totes les illes, i tal vegada d'una manera un poc més especial a Menorca, que és la rendibilitat i l'estacionalitat, dos elements que van de la mà obligatòriament, en aquest sentit d'estacionalitat i de rendibilitat, a partir d'aquí les actuacions que feim a fi de poder ajudar, la resposta és clara, major connectivitat i alhora també construir, estructurar producte turístic i ser capaços de transmetre, de comunicar i de promocionar aquest producte turístic lligat a la baixa temporada, una feina obligatòria de tota l'activitat turística de guanyar, d'avançar contra l'estacionalitat amb connectivitat i amb producte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, un discurs que l'hem sentit ja moltes vegades, la realitat és que després d'anys de govern del Partit Socialista, i vostè ho sap bé, coneix la realitat, ha estat la presidenta del Consell Insular de Menorca, la consellera de Turisme, situa a Menorca sempre en les pitjors dades econòmiques, turístiques, etc. Sempre estem en una situació de més dificultat econòmica i també amb uns pitjors indicadors turístics que la resta de les Illes, i en el cas concret d'aquesta temporada turística mentre Eivissa el creixement de l'atur era de l'1,1% d'octubre a octubre, Menorca va ser d'un 7,2%.

Creim que el discurs de sempre del que volem fer i del que no hem fet és sempre el discurs que vostès tenen cap a Menorca, creim que ha arribat el moment de poder actuar d'una manera decidida, d'una manera convincent i pensem que hi ha altres coses a fer a Menorca i que no s'han fet. Sabem que ja es va fer un pla de xoc amb el tema dels convenis amb els majoristes de viatges, crec que el resultat el podríem debatre, però no crec que ho haguem de fer tampoc el dia d'avui, però es podria analitzar molt bé quines han estat les conseqüències d'aquests convenis; però la realitat és que les polítiques dutes a Menorca des de les conselleries de Turisme que hi ha hagut a Menorca, des d'aquí quant a promoció cap a Menorca, la promoció turística ens ha situat que Menorca sigui la pitjor illa amb les pitjors perspectives turístiques i en cap moment no feim la mateixa

valoració positiva que vostè fa de la temporada turística a Menorca.

El sector hotelier no és tot el sector turístic, també hi ha les PIME que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

... com vostè molt bé sap han disminuït la seva facturació un 66% de mitjana a totes les empreses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Sí, moltes gràcies. A mi m'agradaria comentar-li al Sr. Tadeo que veritablement s'assenti i sigui capaç d'analitzar la realitat perquè sinó serà incapaç de transformar-la. En aquest sentit, li he d'assenyalar diverses coses, primera, era obligatori recuperar quotes de mercat i per això era fonamental l'acció conjunta de tots per guanyar -i un dels instruments són els acords amb els majoristes de viatges- per guanyar volum, i no només volum també hem guanyat despesa per turista i dia. I aquest és un fet que, li agradi o no li agradi, donen totes les estadístiques. I açò és possible justament, justament, en aquesta legislatura perquè a l'anterior legislatura una actuació com aquesta es va denegar. Primera consideració. Per tant, alguna cosa tendrà a veure el Partit Popular amb açò.

Construcció de producte. En aquest moment el Consell de Menorca té un pla de dinamització del producte turístic que tira endavant per fer precisament producte i vendre-ho i ser capaç, per tant, de dinamitzar, de motivar les arribades a Menorca. I té producte turístic i massa vegades en contra del Partit Popular. El Camí de Cavalls, el gran element de producte turístic que feim aquesta vegada, en contra sempre el Partit Popular. En els jutjats des de Madrid, des d'aquí, sempre en contra ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME I TREBALL
(Joana Maria Barceló i Martí):

Aquesta és la realitat del Partit Popular d'aturar tot tipus de desenvolupament de Menorca. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I.2) Pregunta RGE núm. 5658/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inundacions al Pla de Sant Jordi.

La següent pregunta és relativa a inundacions al Pla de Sant Jordi. La formula la diputada Sra. Carme Feliu del Grup Parlamentari Popular. Sra. Feliu, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, ara, aquest mes de novembre, ha estat la tercera vegada en un any, i això que ja duim pràcticament dos anys de retard, que una altra vegada més una plaga de moscards ha envaït tota la zona del Pla de Sant Jordi, ocasionant unes conseqüències bastants greus, cada vegada més greus als veïnats. La veritat és que fins ara els responsables, i vostè és el darrer responsable de tot, l'únic que han fet ha estat passar-se la pilota l'uns a l'altres i mirar cap a una altra banda. Jo li vull demanar, Sr. Conseller, a veure què té previst aquest govern per tal de donar una solució ja definitiva, una solució que estigui a l'alçada del segle XXI i no a l'alçada dels països tercermundistes que és el que és dona fins ara.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, en primer lloc la plaga de moscards és una competència municipal, no és una competència de Medi Ambient, això que li quedi clar. En segon lloc, vostè sap que el Pla de Sant Jordi és una zona deprimida topogràficament i que té inundacions ara i sempre n'ha tengudes per dues causes, una, per l'acumulació d'aigües de pluja i l'altra, per la pujada del nivell freàtic. A partir d'aquí, és un problema cònic que es planteja durant molts d'anys i ara el Govern, des de la Conselleria de Medi Ambient, fa allò que és la seva competència que és el domini públic hidràulic i per tant el torrent.

En el torrent de la síquia de Sant Jordi es fan actuacions, varen començar unes obres l'any passat, s'han hagut d'aturar a l'estiu perquè ocasionaven un problema a la Platja de Palma, es reprenen i bàsicament es pot dir que estan a punt de finalitzar. També es fa la neteja del torrent de la síquia de Sant Jordi i també s'han fet actuacions de bombeig. I més enllà de les nostres competències s'està a punt de fer, conjuntament amb l'àrea d'Agricultura de la Conselleria de Presidència, una millora de manteniment de nou quilòmetres de síquies.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ha quedat ben evident que continuen tirant-se les pilotes els uns als altres, quan em diu que no és competència seva. Jo li dic que efectivament el problema dels moscards tal vegada no serà competència seva, però sí que és el problema de les aigües que estan putrefactes des de ja fa molt de temps i que la conselleria no actua. La veritat, Sr. Conseller, l'anim que surti del despatx, que passegi per tot el Pla de Sant Jordi, que parli amb els veïnats a veure què passa, com poden viure, si fins i tot es suspenen activitats a l'aire lliure perquè no poden estar-hi, no poden suportar aquesta inversió de moscards constant. No és un tema, és veritat que és un tema crònic, però que cada vegada va a pitjor, es fan convenis amb la Universitat, però no es fan actuacions efectives.

Nosaltres demanam que es facin actuacions efectives, que parlin amb vostès. Ahir mateix, tal vegada casualitat, va sortir als mitjans de comunicació que pensaven fer una actuació de síquies, de drenatge, perfecte, però que sigui ja, immediata, que parlin amb els propietaris dels terrenys, que parlin amb AENA, què passa amb els terrenys d'AENA? Fan negociacions amb ells per tal de poder actuar? Perquè vostès no poden entrar als terrenys particulars. Llavors, com ho fa? Realment ens hem de creure una vegada més que és una notícia que surt una vegada més als mitjans de comunicació per dir què faran, però que no fan? Jo li puc assegurar que si vostè passeja pel Pla de Sant Jordi per on vulgui podrà veure que no pot aguantar més de deu minuts al carrer perquè la veritat és que la invasió és grossa. I no passava el mateix fa un parell d'anys, cada vegada va pitjor. Jo crec que el Govern ha de prendre cartes en aquest tema i ser valent, fer les inversions que facin falta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

...perquè els veïnats es mereixen tenir uns responsables que lluitin pels seus drets...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

... i el dret a la qualitat de vida. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, vostè em diu que passegi per allà, el que no sé és com no hi va passejar vostè durant els quatre anys que varen governar perquè no varen fer res en absolut amb això. Miri, aquest govern és l'únic que ha fet concretament, i ja dic més enllà de les seves competències, la conselleria ha fet un estudi de les zones inundables en períodes de retorn diferent, cosa que no s'havia fet mai. A partir d'aquí, durant totes les institucions que tenen alguna cosa a veure amb aquesta problemàtica, que són l'Ajuntament de Palma, concretament EMAYA, l'àrea d'Agricultura, el Consorci de la Platja de Palma, també el Consell de Mallorca pel tema de les carreteres, i evidentment tota l'associació de particulars que tenen les síquies, que com diu vostè efectivament són privades i per tant no són de domini públic, a partir d'aquí s'ha fet un pla on cadascú té la seva funció i a partir d'aquí totes les institucions fan una qüestió coordinada i caminen cap al mateix sentit, cosa que no s'havia fet mai. Per tant, el que no pot ser, Sra. Diputada, és que vostè em demani immediatesa en una cosa que vostès varen ignorar durant quatre anys. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 5660/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació laboral dels empleats de la productora contractada per IB3 a Eivissa.

La següent pregunta RGE núm. 5660/10, relativa a situació laboral dels empleats de la productora contractada per IB3 a Eivissa, presentada pel diputat Sr. Miquel Àngel Jerez del Grup Parlamentari Popular, queda ajornada atesa la petició presentada pel Govern mitjançant escrit RGE núm. 5717.

I.4) Pregunta RGE núm. 5664/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a foment del consum de producte autòcton.

La següent pregunta RGE núm. 5664/10, relativa a foment de consum de producte autòcton, la formula la diputada Sra. Margalida Mercadal del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Mercadal, té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia. Aquesta és una pregunta dirigida a la Sra. Consellera de Comerç, Indústria i Energia. Molt conscients de la importància que té el consum de productes de la terra li voldria demanar, quines actuacions porta a terme el Govern, del qual ella forma part, per tal de fomentar el consum de productes autòctons de les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, tots els presents a la Sala. A la seva pregunta li he de dir que des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, i concretament des de les direccions generals de Comerç i de Promoció Industrial conjuntament amb el Servei de Dinamització Empresarial de l'IDI, duim a terme una tasca, conscients precisament de la importància de la indústria agroalimentària. Aquesta tasca ve avalada per més de cinc-cents contactes amb les diferents empreses, consells reguladors, associacions i marques de garantia per tal d'oferir la prestació de serveis i col·laboracions econòmiques. La majoria d'aquestes col·laboracions econòmiques han anat incloses dins les línies d'ajuda que cada any es treuen des de la conselleria, tant les que fan referència al foment del comerç urbà i de productes autòctons i artesanals de les Illes Balears com també les ajudes que es treuen per a la modernització del comerç i dels serveis i la seva adaptació a criteris de competitivitat i de qualitat dins la línia d'ajudes de Promoció Industrial.

Un dels projectes que gestionam des de la conselleria, amb la col·laboració de la Conselleria de Salut; Educació, també l'àrea d'Agricultura de Presidència, l'Ajuntament de Palma, Mercapalma, la Federació de Mercats i també la Patronal de Majoristes és el que s'anomena l'Escola en el mercat i que té un doble objectiu, per una banda, millorar els hàbits alimentaris dels escolars i per l'altra, millorar la qualitat dels serveis. En aquest projecte hi participen cinc mercats, disset majoristes, vuitanta-un detallistes, i n'han gaudit més de catorze centre escolars amb més de vuit-cents alumnes i s'han encastat més de 536 clients detallistes.

Per altra banda, amb l'objectiu de donar suport tècnic als pagesos i als ramaders, perquè els ramaders que vulguin fer una transformació i vendre directe els productes autòctons, duim a terme el que anomenam acompanyament directe, del qual ja s'han beneficiat nombroses empreses i que consisteix en l'assessorament a l'hora de demanar ajudes i materialitzar els projectes. També tenim en marxa el comerç excel·lent, avui hem presentat la campanya, i enguany hem inclòs els mercats i les cooperatives perquè es puguin aprofitar també d'aquest assessorament.

Finalment dir que aviat presentarem un projecte...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

... que es diu Gastroteca amb la Universitat i el COPCA.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Mercadal, vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 5661/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a depuradora de Sa Coma (Eivissa).

Passam doncs a la següent pregunta RGE núm. 5661/10. És relativa a depuradora de Sa Coma a Eivissa. La formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí del Grup Parlamentari Popular.

Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, el dia primer d'octubre de l'any 2009 es va anunciar que ja s'havia decidit finalment la ubicació de la depuradora de Vila a les instal·lacions de Sa Coma recent adquirides pel consell insular. En el mes de novembre l'anterior conseller va anunciar que les obres s'iniciarien l'any 2010. El desembre també de l'any 2009 en reunió amb el Ministeri de Medi Ambient es va dir que durant el primer trimestre es redactaria l'avantprojecte i que durant el 2010 es faria el projecte definitiu. Estam a punt d'acabar l'any i ens agradaria saber com està la tramitació d'aquesta infraestructura tan important per al funcionament de la ciutat d'Eivissa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, senyora diputada, vostè sap que la depuradora i la xarxa de sanejament, les dues coses que estan associades a la depuradora d'Eivissa, varen ser declarades d'interès general per la llei de pressuposts de 2010. És el Ministeri, per tant, de Medi Ambient i de Medi Rural i Marí que ha de projectar i ha de fer aquesta depuradora i efectivament els tràmits són, és a dir, per agost de 2010 va sortir la licitació per a la redacció de l'avantprojecte i si tot va amb la previsió dels terminis de tramitació es pot dir que el mes de febrer, març s'hauria adjudicat i començaria la redacció dels projectes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, com deia un company meu "largo me lo fiáis". No sé per què varen constituir en el ministeri una comissió de seguiment on és protagonista el Govern si no són capaços en un any ni tan sols de treure una licitació i adjudicar-la. Vostès mateixos en declaracions, i són declaracions seves, deien que si es feia així era per en poc mesos, i estaven parlant vostès en un escenari del mes de març, treure licitació a l'avantprojecte i després poder adjudicar-ho. La redacció de l'avantprojecte i l'estudi d'alternatives ha de durar sis mesos, si vostè em planteja que en el mes de febrer adjudicarem l'obra, sis mesos més per fer l'avantprojecte, que segurament no es compliran, és a dir, aquesta legislatura no haurem fet res. No serà més cert que el problema és que a Madrid no hi ha finançament per fer aquesta depuradora i que per això s'endarrereix?, perquè fer projectes costa 300.000 euros i fer una depuradora costa molts més milions.

El cert és que aquesta és una mostra més de la ineficàcia en la gestió conjunta tant de vostès com a Govern balear com del Ministeri de Medi Ambient i la resta de membres que formen aquesta comissió de seguiment. Ens pot explicar des del dia 28 de novembre de l'any 2009, és a dir, fa pràcticament un any, què ha fet aquest comissió de seguiment?

Em diu que la competència és del Ministeri de Medi Ambient, té raó, és del Ministeri de Medi Ambient, afortunadament per una decisió del Partit Popular es va declarar d'interès general aquesta depuradora fa molts d'anys, molt bé, ells la paguen, però nosaltres ens n'hem de preocupar.

Em vol explicar què han fet durant aquest any?, perquè no m'ho ha explicat, simplement s'ho ha llevat de damunt i diu "no, això és una feina del ministeri". Té raó, però vostès es posaven medalles perquè havien constituït una comissió de seguiment. M'agradaria saber què ha fet aquesta comissió de seguiment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...expliqui per què fins el mes d'agost no ha sortit a licitació això. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Vicens, vol fer ús de la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, crec que vostè desconeix bastant els sistemes de tramitacions del ministeri, entre altres coses per un projecte tan complex com és la depuradora de Vila i la xarxa de sanejament. Per tant, primer, s'hauria d'informar de com són aquestes tramitacions.

En segon lloc, li diré que la tramitació és llarga i evidentment des del Govern s'intenta accelerar-la tot el possible. D'això en pot estar segura. Ara bé, mentre que aquesta tramitació, que li dic que serà llarga, perquè pel mateix projecte ho serà, mentrestant el Govern el que fa és molta feina en la depuradora d'Eivissa, ja li ho vaig dir l'altra vegada a la seva pregunta. Aquest govern que no ha passat quatre anys parlant de la depuradora de Vila, sinó que el que ha fet ha estat fer-hi feina, ha dedicat 3,4 milions d'euros a la seva inversió pròpia allà mateix i posa quatre línies de tractament biològic, cosa que vostès durant quatre anys no varen fer.

Per tant, aquesta depuradora durà la marxa que durà. Evidentment, des del Govern el que farem serà intentar accelerar-ho tot el possible, però mentrestant el que s'ha de fer és que la depuradora de Vila funcioni correctament i en això està aquest govern, cosa que el govern anterior no va fer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 5666/10, de l'Hble. Diputada Sra. Anna Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implantació de les TIC.

Passam ara a la sisena pregunta RGe núm. 5666/10, relativa a implantació de les TIC, la formula la diputada Anna Crespí, del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Crespí, té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. El passat 4 de novembre la consellera d'Innovació, Interior i Justícia va presentar el resultat de l'estudi sobre grau d'implantació de les TIC, tecnologies de la informació i comunicació, a les PIME de les Illes Balears. Amb aquest estudi el que es pretén és determinar en quina situació es troben les PIME de les nostres illes en l'àmbit de les TIC. Amb aquest estudi també queda novament palesa la importància que dona aquest govern a fomentar el desenvolupament de la societat de la informació i el coneixement dins la petita i mitjana empresa, tant per a la millora de les seves competitivitat i productivitat com per evitar que quedin enrere en l'àmbit de les TIC.

Per tant, voldríem demanar a la consellera d'Innovació, Interior i Justícia que ens exposi quins han estat els resultats d'aquest informe? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament la consellera ha realitzat un estudi mitjançant la Fundació IBIT de la implantació de les tecnologies de la informació i la comunicació a les PIME, en què es posa de manifest quines són les forteses i quines les debilitats de les nostres petites i mitjanes empreses, així com les seves amenaces i oportunitats.

S'ha fet una auditoria sobre una mostra de 1.800 PIME al conjunt de les Illes Balears, hi ha algunes dades interessants, en poc temps és difícil fer un resum de tot aquest estudi, però sí realçaré algunes de les dades, com és que més del 86% de les PIME disposa d'ordinador, però tot i que disposen d'equipament no sempre el fan servir o com a mínim no li treuen tot el profit que en podrien treure. Podem dir per tant que la pime balear està ben equipada, si bé els usos que en fan, de les TIC, són millorables.

La presència de la PIME balear a la xarxa és relativament baixa, un 48% disposa de pàgina web pròpia i el 24% han fet publicitat per internet, per tant, en conclusió podem dir que una gran part no confia en l'eficàcia de tenir-hi identitat i no imaginem el rendiment que en poden treure, a través d'internet.

Quan a l'ús de la banca electrònica hem de dir que és utilitzada per més de 7 de cada 10 PIME de les illes, però en canvi només un 23% de les petites i mitjanes empreses han utilitzat la factura electrònica. El 34% de les PIME han comprat per internet durant aquest darrer any i només un 6,4% de les petites i mitjanes empreses del sector comerç afirmen haver venut béns o serveis per internet durant el darrer any.

Està clar que queda molt de camí per recórrer, els resultats revelen la importància de la difusió i de la formació en TIC a les PIME de les Illes Balears i conviden a una anàlisi en profunditat que ens permeti conèixer primer i després superar les reticències i les desconfiances que en alguns casos es manifesten tal i com posa de relleu aquest treball. En conclusió, la utilització de les TIC són fonamentals. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. No vol fer ús de la paraula la Sra. Crespí.

I.7) Pregunta RGE núm. 5655/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a qui era el conseller de Medi Ambient.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 5655/10, relativa a qui era el conseller de Medi Ambient, la formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari Mixt.

Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, fa un parell de setmanes vàrem fer una pregunta sobre com estava la tramitació i aprovació d'uns plans especials, d'una pla especial de camins de la finca de Planícia, que era obligació que fes el Govern i la conselleria de Medi Ambient per la Llei 10/2010. La resposta del conseller ens va deixar tan estupefactes que hem hagut de fer aquesta pregunta. No ens deixà estupefactes perquè carregués contra l'Ajuntament de Banyalbufar, això ja ho suposàvem, perquè resulta que tota la culpa és de l'ajuntament i la conselleria no en té cap competència, ajuntament que per altra banda ha fet un decret per intentar que aquests camins fossin d'ús públic i que ha suspès el jutjat, però que ha intentat realment fer aplicable aquesta llei, cosa que crec que altres administracions no han fet i no ens va deixar estupefactes perquè digués que la titularitat pública només és competència dels ajuntaments quan el mateix govern actual ha fet un decret llei per fer un camí públic a Menorca, però bé, no és això el que ens deixa estupefactes.

El que ens deixa estupefactes és que em digui que en tres mesos, d'ençà d'aquesta llei, ha fet més que el conseller anterior, com si el conseller anterior tengués en vigor aquesta llei i per això, davant la sorpresa i supòs que el conseller actual de Medi Ambient deu pensar que el Sr. Grimalt era tan bon conseller que ja devia preveure que vendria una llei i que s'aprovaria i que estaria en vigor i ja feia un any que feia feina en aquest pla especial, per això li demanam: qui era el conseller quan va entrar en vigor la llei que obliga a fer aquest pla especial dels camins de Planícia?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Melià. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. El que em deixa estupefacte, Sr. Diputat, és la pregunta, perquè és molt bona d'esbrinar. El conseller que era vigent a Medi Ambient quan va entrar en vigor l'article 5 de la Llei 10/2010 és un tal Gabriel Vicens i ara mateix també continua essent el mateix.

Miri, Sr. Diputat, el tema aquest..., vegem, em demana pel pla especial i jo li dic que el pla especial, en tres mesos, hi fem feina i que aquest pla especial doncs fa un any que mentre jo vaig ser conseller de Medi Ambient, fa un any que la finca s'havia comprat i per tant, fa un any que s'hagués pogut fer aquest pla especial, no fa falta una llei per fer un pla especial, Sr. Melià, en absolut.

Ara bé, al pla especial probablement li passarà el mateix, Sr. Melià, que el que ha passat a la feina que ha fet el consell, perquè el Govern i el consell fan tota la feina que pertoca a les seves competències. Ara bé, el jutge ho atura, com sap vostè, perquè ha aturat l'obertura de les barreres. Per tant, li ho torn dir, li ho vaig repetir la setmana passada i li ho torn dir ara i no és que carregui contra l'Ajuntament de Banyalbufar, sinó que senzillament la titularitat del camí l'ha d'esbrinar, l'ha de

reclamar qui té les competències en això que és l'Ajuntament de Banyalbufar i, a l'ajuntament, li ho vaig dir la setmana passada, li hem ofert tot tipus d'assessorament i fins i tot ens podríem aplanar a la demanda civil que hauria de presentar, però també hauria d'incorporar aquest camí, diguem, a l'inventari de béns públics i això, ja li ho vaig comentar la setmana passada, crec que fins que no es vagi fins al fons, serà molt difícil arreglar aquest problema.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Conseller. Sr. Melià, vol fer ús de la paraula?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, el Govern de les Illes Balears no té capacitat perquè aquest camí sigui d'ús públic, no té competències, no té potestat, no pot tramitar projectes de llei, plans especials, no pot fer moltes coses perquè aquests camins estiguin oberts?, tot ho ha de fer l'ajuntament, vostès són incompetents absolutament, aquesta és la nostra sensació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Sr. Melià, veig que vostè no entén les coses, no és que no ho pugui fer, és que fa. El Govern de les Illes Balears, per exemple, ha iniciat un procediment administratiu de recuperació possessòria, cosa que no va fer l'anterior conseller. També ha fet, està fent, el pla especial i el consell ha fet moltíssimes coses també. El que passa és que no podem fer la feina que ha de fer l'ajuntament, Sr. Melià. Ni el Govern ni el consell no ho poden fer. És a dir, el Govern i el consell poden fer molta feina i la fan.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 5663/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis d'atenció primària.

Següent pregunta, RGE núm. 5663/10, relativa a serveis d'Atenció Primària, la formula la Sra. Maria Torres del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una pregunta molt concreta, Sr. Conseller, així que pas a formular-la sense més floritures. Pot explicar el Sr. Conseller de Salut i Consum algunes de les mesures impulsades al llarg d'aquesta legislatura per millorar l'accessibilitat als serveis d'Atenció Primària?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, efectivament durant aquesta legislatura hem desenvolupat un caramull d'accions dins els serveis d'Atenció Primària, per una banda per reforçar el que són els seus valors de promoció, prevenció, atenció domiciliària i atenció propera i podríem concretar-los en quatre aspectes: un, facilitar l'accés al metge de família, al pediatre i a l'infermera diferenciant el que és atenció programada d'atenció urgent i en aquests moments aconseguim donar compliment a aquest servei en més del 80% de casos en cita programada dins les 24 hores i evidentment tota l'atenció urgent el mateix dia. Tots els centres de salut tenen un pla específic de gestió d'aquesta demanda.

Un segon gran aspecte són les millores en accessibilitat per garantir i neutralitzar les possibles inequitats, això vol dir un pla de renovació d'equipaments, un pla de millora de confortabilitat i ha suposat una forta inversió econòmica superior als 100 milions d'euros. Això vol dir que ha s'ha actuat sobre 22 centres de salut, molts nous i d'altres amb reformes importants, i en aquests moments estam en obres en 13 centres que estaran finalitzats dins aquesta legislatura. Això suposa que 500.000 persones d'aquesta comunitat, és a dir, una de cada dues, ja tendran un equipament nou dins aquesta legislatura.

També hem facilitat recursos humans, més de cent nous professionals s'han incorporat a Atenció Primària i això per exemple ha suposat que els metges de família disminueixin el seu nombre de targetes sanitàries a atendre en un 11%.

També hem facilitat una qüestió que és l'atenció a l'àmbit del domicili, davant aquesta epidèmia de malalties cròniques, lligades a l'envelliment de la població, ha suposat un esforç en aquest sentit i en aquests moments tenim més del doble de persones incloses en aquests programes d'atenció domiciliària que l'any 2007.

També hem fet millores en l'accés a la cita, una qüestió molt important mitjançant internet, que no s'havia fet mai, mitjançant cita telefònica, amb menys d'un minut s'aconsegueix la cita, hem implantat la recepta electrònica per accessibilitat a la dispensació farmacèutica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula la Sra. Torres?

I.9) Pregunta RGE núm. 5665/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Lluís Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nivell d'acompliment en relació amb l'habitatge.

Passam idò a la següent pregunta RGE núm. 5665/10, relativa a nivell de compliment en relació amb l'habitatge, la formula el Sr. Josep Lluís Carretero del Grup Parlamentari Socialista.

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, un dels compromisos de govern per a aquesta legislatura ha estat tirar endavant polítiques actives en matèria d'habitatge que cal recordar havien estat les grans oblidades durant moltíssims d'anys, però aquesta legislatura ha presentat enormes dificultats per una greu crisi econòmica sobrevinguda; precisament entre les moltes actuacions que s'han tirat endavant de manera pactada entre els agents econòmics i socials ha tingut protagonisme tot un ventall d'accions referides a l'àmbit de l'habitatge.

Aquesta cambra ha estat testimoni de l'escepticisme en què les seves propostes eren rebudes per part del partit de l'oposició que, de manera sarcàstica, repetia que "en acabar, comptarem".

Ara que la legislatura ja arriba al seu darrer tram volem preguntar al conseller d'Habitatge: quin nivell de compliment ha assolit el Govern de les Illes Balears en relació amb la seva política d'habitatge i en especial als habitatges de nova planta que s'han posat en marxa durant aquesta legislatura?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, no hem acabat, eh?, encara no hem acabat, però li quantificaré els habitatges...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

...els habitatges protegits o a preu taxat de nova planta que s'han posat en marxa des del començament de la legislatura fins a dia d'avui.

Habitatges planificats, 1.879, dels quals 443 se situen a sòl adquirit directament per l'IBAVI; habitatge en projecte, 948, dels quals 468 es troben en fase de redacció avançada del projecte executiu per part de l'IBAVI; habitatges en execució o executats, 1786, dels quals 398, 392 perdó, són fruit d'adquisició d'estoc per part de l'IBAVI. Total: 4.613.

No sé, Sr. Diputat, si li semblen molts o pocs habitatges, en qualsevol cas, com diu Raimon "són molts més que aquells que ells volen i diuen".

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero. Sr. Carretero, no vol fer ús de la paraula.

I.10) Pregunta RGE núm. 5662/10, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a títol competencial per a la implantació del tramvia a la ciutat de Palma.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 5662/10, relativa a títol competencial per a la implantació del tramvia a la ciutat de Palma, la formula el Sr. José María Rodríguez del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, hace unos momentos escuchábamos al conseller de Medio Ambiente que decía a otro diputado que no podía hacer las funciones de los municipios, que él hacía las suyas. Yo le pregunto ahora con qué título actúa él en Palma para implantar el tranvía, si el artículo 70.10 del Estatuto de Autonomía dice que el transporte terrestre es competencia de los consells insulares y la Ley de régimen local dice que el transporte público en ciudades de más de 50.000 habitantes es obligatoria para los municipios y entre sus competencias la gestión y la implantación del mismo.

¿Con qué título actúa usted, Sr. Conseller, cuando implanta el tranvía? ¿Por qué invade competencias municipales?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, s'actua igual que el seu govern va actuar, talment, per fer el metro, és a dir, són les mateixes competències. De totes maneres, fins i tot, jo li diria que molt més justificat amb un pla director sectorial que vostès varen aprovar, que diu el tramvia i fins i tot el marca per a l'anell de les avingudes i a més a més perquè com sabrà vostè, al Consell Insular de Mallorca, encara no se li han transferit les competències en transport terrestre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. José María Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sr. Conseller de Medio Ambiente, cuando el Govern autonómico hizo el metro de Palma ni se había aprobado el Estatuto de Autonomía, que se aprobó el 2 de marzo de 2007, donde se atribuían las competencias al Consell de Mallorca, ni estaba aprobada la Ley de capitalidad de Palma, que se aprobó el día 1 de enero del 2007. Por lo tanto, no se rían, no aplaudan e ilústrese un poquito más.

Mire usted, además de todo lo que he dicho anteriormente, la Ley de capitalidad de Palma dice expresamente en su artículo 134 que "el Ayuntamiento de Palma, de acuerdo con el Consejo de capitalidad, promueve la creación de infraestructuras de interés para el municipio como carreteras, puentes, pasos subterráneos o a nivel línea de tren, trolebuses, metro o tranvía", entre otras cosas.

En el artículo 135 dice que "la comunidad autónoma de les Illes Balears y el Consejo de Mallorca solicitarán informe previo al municipio de Palma de cualquier proyecto de creación o reforma de grandes infraestructuras que se ubiquen en el termino municipal de Palma o parte de las mismas se asienten o transcurran en el mismo término", todo esto, usted no lo ha hecho.

Usted se ha aventurado con un proyecto que no va a ninguna parte, ni siquiera va a llegar al aeropuerto, con un proyecto que solamente usted sabe lo que llevamos gastado en él, porque es humo, con un proyecto en el que usted no ha tenido la cortesía de llamar a las fuerzas políticas para llegar a un acuerdo, con un proyecto en el que la memoria dice que el tren desde El Arenal hasta la Plaza España dura 45 minutos, esto es el más ferviente defensor del vehículo propio. dice usted que para ir del Arenal a la Plaza de España dura 45 minutos, evidentemente nadie cogerá el tranvía...

(Algunes aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Vicens té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vol dir que per tant, ara que vostè ha canviat la seva opinió sobre el tramvia i ara que vol fer un metro fins a s'Arenal, vol dir que vostè..., seria Palma fins a s'Arenal? És curiós! És realment curiós!

Miri, el tramvia de la badia de Palma és un projecte que està en el Pla director sectorial que vostès varen aprovar i és de la badia de Palma, és a dir, compet als municipis de Palma, Lluçmajor i Calvià. Sí, senyor! Si no, llegeixi's el seu mateix Pla director sectorial que van aprovar vostès. Per tant, és un projecte interurbà i que evidentment el farà el Govern, mentre no s'hagin transferit les competències al consell.

Per tant, Sr. Rodríguez, el que és increïble és que vostès aprovin un pla director sectorial, diguin que a més a més és un dels corredors que més justifiquen aquest fet ferroviari de posar un sistema tramviari, uneixin vostès tres municipis i ara vostè em surti amb això. Realment és increïble!

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

I.11) Pregunta RGE núm. 5657/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a disminució del dèficit d'algunes conselleries.

I.12) Pregunta RGE núm. 5659/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a responsabilitat del Govern de les Illes Balears quant a la política pressupostària.

Passam ara a la següent pregunta RGE núm. 5659/10, és relativa a responsabilitat del Govern de les Illes Balears quant a la política pressupostària. La formula el diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer del Grup Parlamentari Popular.

Sr. Conseller?

EL SR. SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Voldríem demanar l'ajornament d'aquestes dues preguntes que competeixen al president, per motius de malaltia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, Sr. Conseller. Per tant, queden ajornades les preguntes RGE núm. 5657 i 5659 per absència del president.

II. Interpel·lació RGE núm. 5315/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria de pressuposts del Govern de les Illes Balears.

A continuació, passam al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5315/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política en matèria de pressuposts del Govern de les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Arribam al final de la legislatura amb el pitjor escenari pressupostari possible, una comunitat autònoma amb una caiguda espectacular d'ingressos, amb el major endeutament de la nostra història pressupostària, amb una manca d'inversions i sense pressupost per a l'any que ve. És difícil tenir una situació pitjor. En paraules del mateix conseller d'Hisenda: "som el conseller que més he endeutat aquesta comunitat autònoma", i ho diu tot orgullós. I a aquesta posició única li hauríem d'afegir que serà el primer conseller de la nostra història que no haurà complert les seves obligacions estatutàries i legals de presentar a aquesta cambra el projecte de llei de pressuposts per a l'any que ve.

Les excuses per no fer-ho són curioses i poc creïbles, que si no es poden pujar els impostos vostès no volen presentar els números, que si amb una pròrroga realment no passa res, ... la realitat que ens volen amagar és una altra. Els números són, Sr. Conseller, tan dolents que no els volen mostrar, volen defugir d'aquest debat i ocultar a la societat què és el que realment passa dins la nostra comunitat autònoma, que ni tan sols pot pagar la despesa corrent, entre altres coses perquè només per pagar els interessos del deute, que arriba a 90 milions d'euros només d'interessos, han de llevar doblers a la despesa corrent de les conselleries. Tota aquesta ocultació i manca de transparència, tota aquesta foscor és quasi un insult que provengui dels partits que duen la bandera de la transparència.

Vostè, Sr. Conseller, té l'obligació de retre comptes davant d'aquesta cambra que és la que representa la sobirania popular. Si les xifres són les pitjors de la nostra història pressupostària, és aquí on s'ha de debatre i analitzar què està passant. En quatre anys aquesta comunitat autònoma ha tengut una caiguda espectacular dels seus ingressos propis, 1.000 milions d'euros; un augment espectacular del deute, 2.000 milions d'euros només aquesta legislatura que, a més, ha finançant despesa corrent de forma encoberta, amb el consegüent augment d'interessos; i a tot això hem d'afegir que quan en teoria més doblers de l'Estat per a inversions tenim, aquesta inversió no s'ha traduït a la realitat, i es justifica el deute dient que era necessari per fer inversions silencioses per generar ocupació.

Però la realitat de les inversions mereix un altre apartat. En primer lloc perquè hi pot haver inversions silencioses, nosaltres no ho dubtam, però no s'han fet sentir, Sr. Conseller, han estat molt mudes i no acaba de quedar clar quines han estat i quina riquesa han creat. De les que fan renou, zero, però és que ni han estat capaços d'executar els convenis de l'Estat. Aquí sí que es veuen clarament els resultats, conveni de carreteres només a

Mallorca, execució liquidada de l'any passat un 0,22%; el conveni del tren, eren 443 milions d'euros en el període 2008-2011 i no arribam ni al 19%, eren 3 milions d'euros per al 2008, 25 milions d'euros per al 2009 i l'altre dia varen aprovar que serien 55 milions dels anys 2010 i 2011, o sigui que els 443 milions s'han transformat en 83; el famós projecte per construir 5.000 habitatges de protecció oficial, haurem de dur al conseller el llibre per cercar en Wally, perquè no sabem on són aquests 5.000 habitatges que ens havien dit; per no parlar de la notícia d'avui, que és el Pla de la Platja de Palma i la seva paralització. Això sí que hauria generat feina i la feina genera riquesa, però només es pot repartir riquesa si aquesta es crea.

Ara mateix tenim el pitjor escenari, no tenim res per repartir. No hi ha doblers, s'han menyspreat molts doblers, Sr. Conseller. No es va preveure la crisi, malgrat les advertències, el conseller la negava reiteradament, i això va implicar que tampoc no es fes una política de contenció de la despesa corrent. Tampoc ara no s'acaba de veure molt bé aquest pla de reducció d'empreses públiques i de reducció d'alts càrrecs innecessaris.

Aquest és el futur que li espera a qui comenci a governar el mes de maig. I per això vostès no volen presentar els pressuposts, perquè són els pressuposts de la fallida. Xifres pressupostàries que ens tornen dur a l'any 2003, menys inversions, més deute, més interessos, menys ingressos i major despesa corrent. I a tot això li volem afegir pujar els impostos. Pujar impostos sense valorar que això no genera riquesa, ben al contrari, empitjora la situació.

A partir d'aquesta anàlisi, vostès diuen: no presentam pressupost, ens va bé que no s'aprovi avui la pujada d'imposts, ens servirà d'excusa perfecta per no presentar-los i, a més, vendrem a l'opinió pública que no passa res que es prorroguin, que és el mateix. Aquestes són les excuses. La realitat és crear foscor perquè no es vegi que aquesta comunitat autònoma està en fallida, mirar d'aguantar fins el maig i tot això davant una greu crisi econòmica, que necessita tot el contrari. Estam davant la major crisi econòmica de la nostra història, i jo diria que podem afegir també la major crisi institucional, de voler normalitzar situacions tan anormals com que cada dimarts aquest parlament aprovi coses que després el Govern no vol complir, o que cada dimarts es reprovi un conseller sense que passi res, o que un govern es negui a complir la seva obligació de presentar el projecte de llei de pressuposts; és a dir, avui no només no parlam dels problemes que genera prorrogar o no un pressupost, parlam que ni tan sols el volen presentar. I això significa que el Govern viu immers dins la il·legalitat.

Aquest greu dèficit democràtic i de minva dels principis constitucionals a què hem arribat, és responsabilitat seva i a més un camí molt dolent per a la nostra societat. Nosaltres li volem plantejar dues preguntes, Sr. Conseller. La primera volem saber per què és obligatori presentar el projecte de llei davant d'aquesta cambra? I la segona, quins són els problemes d'una pròrroga pressupostària?

Començant pel primer punt és evident que vostè té aquesta obligació, malgrat vostè ho negui. Una altra cosa és que a vostè li sigui igual tenir aquesta obligació i complir-la o no, però això és al que vostès ens volen avesar, que aquest parlament pot tancar, que aquest parlament no serveix per a res. Article 135 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, article 19 de la Llei 4/2001, del Govern de les Illes Balears, article 40 de la Llei 1/2005 de finances, no faculden sinó que obliguen el Govern a presentar el projecte de llei de pressuposts. Així ho confirmen a més professors universitaris, per exemple la professora de l'Autònoma de Madrid Isabel Jiménez Sánchez a la *Revista Espanyola de Dret Constitucional*, una lectura que jo li recoman. Aquesta obligació legal es fonamenta sobretot en el fet que qui té la iniciativa legislativa exclusiva per presentar el projecte de llei de pressupost és el Govern de les Illes Balears. És a dir, no estam davant d'una matèria normal, on qualsevol grup parlamentari pot presentar projecte de llei, sinó que hi ha una exclusivitat del Govern i la seva no-presentació veta la funció financera que constitucionalment i estatutàriament ostenta el Parlament, la qual cosa significa que veta els drets i també deures dels diputats i diputades que no poden exercir aquesta capacitat i aquesta funció financera.

I això no implica que un pressupost no es pugui prorrogar, evidentment es prorroguen si són rebutjats o no s'han aprovat abans de dia 1 de gener, fins que s'aprovin. Però en aquests casos el Parlament haurà pogut desenvolupar la tasca que li correspon constitucionalment. Mai a la nostra història de la comunitat autònoma no s'ha donat la situació que el Govern es negui a presentar el projecte de llei de pressupost. Tampoc no ha passat mai a l'Estat espanyol. Pròrroques n'hi ha hagut, però mai perquè no s'hagin presentat. I això que el Partit Popular, a qui s'ha menyspreat, ha ofert deixar que aprovin els pressuposts si no duen pujada d'imposts. Una oferta generosa, una oferta constructiva i crec que honorable per part del Partit Popular i que vostès menyspreen. La menyspreen, a més, al·legant que si no s'aprova la política fiscal d'aquest govern no la volen presentar. És a dir, tornam al mateix, avui probablement es rebutjarà aquesta política fiscal i vostès diran que hi ha xantatge institucional. Si no s'aprova, nosaltres no volem complir la nostra obligació legal. I, a més, parlam d'una pujada d'imposts que serà objecte d'un altre debat que nosaltres creim molt negativa per a la nostra comunitat autònoma, perquè, per exemple, no creim que el mercat de l'habitatge estigui perquè li pugin els impostos, per molt que vostès vulguin distingir entre pobres i rics, el que fan directament és atemptar contra la creació de riquesa.

I enllaç amb la segona pregunta o, més bé, la segona excusa que té el Govern per no presentar el pressuposts, i és que no passa res, que no hi ha molta diferència entre tenir pressupost o no tenir-ne. Llavors la pregunta obligada seria per a qualsevol ciutadà, idè per què serveixen els pressuposts?, per què no els prorrogam cada vegada? Òbviament perquè no és cert que sigui el mateix, Sr. Conseller. Per ventura és el mateix per a un govern acabat, que governa per inèrcia, però no per a un govern que creu que pot treure aquesta societat de la crisi. I quins són aquests problemes -i li faig la pregunta a vostè perquè expliqui per què- de prorrogar el pressupost?

El primer de tot és que no coneixem els números que té aquesta comunitat autònoma. Aquesta foscor jo crec que és impresentable. Per tant, nosaltres demanarem que vostè amb caràcter d'urgència ens mostri l'estat d'ingressos i despesa que tindrà cada conselleria i cada empresa pública dia 1 de gener, perquè nosaltres tenim dret que vostè ens doni partida pressupostària per partida pressupostària aquest estat d'ingressos i despeses.

En segon lloc no hi haurà inversió, només es pagaran els plurianuals compromesos, però no hi haurà marge per a inversions que és en definitiva un motor econòmic, encara que vostè crec que *se daría con un canto en los dientes* si pot pagar aquests plurianuals, ho dubtam.

En tercer lloc s'ha d'ajustar el dèficit i pagar els interessos, amb la qual cosa s'afectarà la despesa corrent de les conselleries i no sabem ni a qui ni com s'afectarà. Per cert, nosaltres li volíem demanar quin endeutament té previst per a l'any que ve amb aquesta pròrroga i en base a quina autorització legal vostè pot fer aquest endeutament?

En quart lloc el pressupost genera unes greus dificultats de gestió a cada conselleria que no crec que no és el més convenient en una època de crisi.

I en cinquè lloc, es gestionarà a base de modificacions pressupostàries sense cap control parlamentari, i vostè bloquejarà les partides de les conselleries que vostè vulgui. Evidentment nosaltres a la nostra moció...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, vagi acabant.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Ja acab, Sra. Presidenta.

... nosaltres l'instarem que necessiti autorització parlamentària per incorporar crèdit, per generar crèdit i per fer qualsevol modificació pressupostària entre seccions pressupostàries. Un exemple el tendrem a Son Espases. S'ha de començar a pagar l'amortització, l'explotació i d'on sortiran aquests doblers? Quina conselleria retallarà? I a més d'això, hi haurà d'haver un funcionament parcial de Son Dureta, per tant, hi haurà major despesa corrent. I aquest parlament tindrà vetada aquesta informació.

En definitiva, Sr. Conseller, vostè que va llevar la llei d'acompanyament perquè no es podia debatre profundament, perquè vostè deia que la tramitació era ràpida i aquest parlament no podia debatre profundament una llei d'acompanyament, ara no vol cap debat, ni curt, ni llarg, Sr. Conseller. Suposam que els números dels capítols 2 i 4, a costa d'eliminar el capítol 6, fan aquest pressupost impresentable. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. En representació del Govern té la paraula el conseller Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Intentaré donar resposta a les seves preguntes, Sra. Diputada, amb una explicació un poc més extensa i intentaré que sigui més completa.

El pressupost per a l'exercici 2011, senyores i senyors diputats, es va començar a elaborar en el decurs de les acaballes del mes de juliol i al llarg de l'estiu i primers dies del setembre d'enguany. La confecció d'aquest pressupost, palesa de dificultats afegides que no es poden ignorar, una de caire polític, altre de caire més netament econòmic.

En el primer cas, les de caire polític, és clar que el Govern no gaudeix de majoria parlamentària a la cambra i la seva actuació es veu força matisada a l'àmbit legislatiu per a la generació de majories en direccions de vegades oposades, segons la naturalesa i el contingut de les temàtiques sotmeses a votacions. Això s'ha pogut veure a distintes iniciatives parlamentàries que han suposat l'entesa de l'oposició per instar el Govern a tensar de manera pregona els comptes públics, amb reclamacions, permetin-me que ho digui, incoherents, d'austeritat i alhora de major compromís de despesa i de rebaixes fiscals, equacions, per tant, difícils de quadrar. Aquest fet es revela com a transcendental en la consecució d'un possible debat pressupostari, en una tendència clara, el Govern ha de garantir que el pressupost s'elabori de tal forma que permeti l'execució en les seves línies essencials de política econòmica i de política fiscal i que, per tant, reculli les direccions dissenyades per l'Executiu.

En segon lloc i quant al factor econòmic, els comptes públics del 2011 vénen assenyalats per un condicionant clau, l'obligació de complir amb un determinat dèficit públic sobre el PIB regional, en concret l'1,3%, seguint així els dictàmens del Consell de Política Fiscal i Financera i en un àmbit més supranacional, des de les orientacions rígides i severes de l'ECOFIN i del Banc Central Europeu. Clar i llampant, el dèficit permès, siguin quin sigui l'estat allà on ens col·loquin les xifres públiques, com ara el cas d'una pròrroga, no pot ser superior a 355 milions d'euros. Tenim aquí, per tant, una primera dada important a retenir, el dèficit a què ens hem de sotmetre el 2011, hi hagi pressupost o hi hagi pròrroga. Dèficit que hem decidit cobrir per la via de l'endeutament públic i aquest consagrar-lo a inversions. Aquestes inversions es veuran engreixades a més en 85 milions d'euros d'ingressos propis, de manera que s'arribarà a la magnitud total d'inversió. No és cert, Sra. Cabrer, que no hi haurà inversió, 440 milions d'euros hi haurà d'inversió l'any que ve, el 2011.

Quant als ingressos vull dir el següent. En primer lloc hi ha un increment en els ingressos derivats de l'aplicació del nou model de finançament. Tot plegat aquesta millora en la recuperació permet apaivagar parcialment els efectes de la rebaixada en la capacitat d'endeutament. En segon lloc, l'endeutament net serà 267 milions d'euros inferior als del 2010. En tercer lloc, el Govern es plantejà originalment uns ingressos, com vostè deia, de caràcter fiscal, avaluats en uns 60 milions d'euros, amb una política fiscal progressiva. La impossibilitat d'acord pel que es veu amb l'oposició en aquest punt, l'exigència en definitiva de retirar aquesta política fiscal, fan que la pròrroga, com és evident, no contempli aquests ingressos i que l'ajustament de 60 milions s'haurà de fer per via de despesa en aquests moments. Tot plegat fa que els ingressos del 2011 baixaran en uns 183 milions d'euros en relació amb el 2010. De forma que tenim ja el sostre de despesa, 3.201 milions d'euros. Opacitat i foscor cap ni una, els números canten, els donam de forma clara, vostès els tenen i ho hem dit arreu.

Sobre aquestes bases, el Govern es troba en una cruïlla important a l'hora de fer efectius els retalls que ens portin, com deia al principi, a l'1,3% del dèficit públic. Per una banda o bé s'incideix sobre la despesa corrent, amb la qual cosa el que se retalla són aquelles unitats de despesa on tenen la despesa corrent com a part (...) de la seva execució; o bé, s'afecta la despesa de capital, amb la qual cosa el que es fa, efectivament, és minvar la política inversora, de forma que l'impacte serà més profund en aquelles unitats on la inversió sigui més rellevant.

Aquesta disjuntiva, senyores i senyors diputats, ha presidit el quadre de comandament de totes les comunitats autònomes en el moment de confeccionar el pressupost del 2011. Unes segur que optaran per retallar despesa corrent, d'altres procuraran incidir més aviat sobre les inversions, amb l'objectiu d'afectar el menys possible les primeres, les corrents.

Però no ens enganem, tot això té noms i cognoms. Tocar, si em permeten l'expressió, la despesa corrent significa crear més problemes a les conselleries de Salut, d'Educació o d'Afers Socials. Fer-ho a la despesa de capital incidirà sobre conselleries netament inversores, com ara la d'Obres Públiques o la de Medi Ambient. Són exemples il·lustratius i eloqüents de la situació.

En el cas del Govern hem decidit fer les correccions del dèficit a partir sobretot de la inversió, de la inversió pròpia. Dos fets justifiquen aquesta decisió. Per una banda, perquè en el 2010 ja vàrem tenir una incidència dura sobre la despesa corrent, aquest govern va retallar en pressupost inicial 220 milions d'euros, i va retallar un cop més 103 milions més a partir del mes de juny juliol, en total 323 milions d'euros de retall pressupostari que afectava de forma notòria la despesa corrent; no podem demanar que siguem més austers, hem fet una contracció importantíssima en la nostra despesa, i de fet aquest esforç, aquest rigor, està facilitant, entre altres conseqüències, que resulti més planer per a Balears emetre deute públic i col·locar-lo en condicions avantatjoses, en comparació amb altres comunitats autònomes. Els signes que emetem, al nostre parer, són positius.

Un segon factor que invocava es refereix a les negociacions dutes a terme amb l'Estat pel que afecta a les inversions. Aquest és un segon factor que explica el perquè decidim el retall inversor al pressupost propi. Els acords amb l'Estat suposen un matalàs important de primera magnitud; el 2011 la partida consignada en tres epígrafs als pressupostos generals de l'Estat és de 454 milions d'euros; sumats al 440 que els deia al principi, fan un total de 894 milions d'euros d'esforç inversor públic a Balears l'any 2011. Poca broma, és una xifra important i considerable en els temps que corren.

Totes aquestes magnituds porten al desglossament per capítols al pressupost 2011. Vegem-ho de manera desagregada. Despeses de personal, 611,8 milions d'euros, un 5% menys que el 2010. Despesa corrent de les conselleries, 65,6 milions d'euros, un 5% menys que el 2010. Transferències corrents, 1.766 milions d'euros, un 2,96% menys que el 2010. Les inversions, 440 milions d'euros, un 34% menys que el 2010. El total -ho he dit abans- 3.200 i escaig milions d'euros, un 5,4% menys que el 2010. Aquesta és la quantitat a la qual s'ha d'ajustar la pròrroga pressupostària.

La gestió d'un pressupost prorrogat té algunes característiques diferenciades amb la gestió d'un pressupost nou per a l'any en curs. D'entrada suposa mantenir la vigència del pressupost aprovat l'any immediatament anterior amb les correccions de dèficit que els he dit que s'han de fer sí o sí. Com es farà l'ajustament de l'esforç inversor? Reprogramant projectes previstos no iniciats, revisar convenis ja signats i ajustar de manera que s'afectin el menys possible les inversions ja iniciades que tenen terminis d'execució que superen un exercici pressupostari. Quant als ajuts i les subvencions, cada conselleria podrà continuar fent noves convocatòries al disposar de partides d'una quantia molt semblant a la del 2010. Pel que fa a l'amortització del deute, tampoc no es veurà afectada; les amortitzacions de deute obeeixen a un calendari prefixat i el retorn del capital prestat està garantit amb la pròrroga. A les despeses de personal hem de destacar que es mantindrà la reducció del 5% del conjunt de les retribucions del personal de la comunitat autònoma i dels ens públics mateixos aplicats el 2010, sempre amb l'ajust a la normativa estatal. Es mantindrà la davallada de retribucions als alts càrrecs entre un 7 i un 9%. Tot això quedarà regulat en les seves línies bàsiques per una ordre de pròrroga del conseller d'Economia i Hisenda que s'ha de publicar abans del dia 31 de desembre del 2010.

En definitiva, i per concloure, tres elements fonamentals al nostre parer. Primer, el Govern continua essent un agent econòmic solvent amb una pròrroga pressupostària, un interlocutor essencial, un element dinamitzador de l'economia; es fa política econòmica, es manté política fiscal, la que es pugui aplicar, i es continua desenvolupament la política social. Segon, el Govern continua exercint la seva estratègia inversora, continua invertint en un context de repunt de l'economia balear, amb la pretensió clara que aquest repunt es consolidi el més aviat, fent alhora una política d'austeritat important que ja hem demostrat en el 2010. I finalment, i amb això acabo, actua de forma responsable en el context polític de minoria en què es mou, atès que emet, al nostre parer, signes inequívocs de decisió ferma als mercats, de treball rigorós en la consecució dels objectius del dèficit públic i d'actuacions econòmiques concrets.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Per fixar posició, per un temps de cinc minuts primerament intervindrà la Sra. Suárez, del Grup Mixt.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Manera, abordam amb aquesta interpel·lació, a proposta del Partit Popular, la situació dels pressuposts de la nostra comunitat, uns pressuposts que per decisió del Consell de Govern del 22 d'octubre es troben prorrogats.

Des d'Eivissa pel Canvi li plantejarem dues qüestions, d'una banda quina és la nostra posició en relació a la decisió de prorrogar el pressupost i les reaccions que ha generat per part de l'oposició i, d'altra, què pensam de les línies generals dels comptes del 2011 així com algunes de les nostres inquietuds que tenim al respecte.

En relació a la pròrroga dels pressuposts, nosaltres consideram que el projecte de llei de pressuposts generals de la comunitat autònoma és sense dubte el més important que anualment es debat i s'aprova al Parlament de les Illes Balears. Prova d'això és que el nostre reglament li dedica una part del seu articulat i fins i tot una resolució de presidència. Entenem que el pressupost és el full de ruta de l'actuació governamental on es recullen les prioritats d'actuació, en definitiva, la plasmació material dels principis polítics de qui té la responsabilitat de govern. És per això que nosaltres pensam que hauria estat desitjable que el Govern hagués presentat el projecte de llei de pressuposts general per al 2011 en aquesta cambra, però una cosa és el desig i una altra ben diferent la realitat, i no convé confondre-les i sí veure quines són les causes d'aquesta diferència. I la realitat és que això no ha estat possible; no ha estat possible perquè -vostè ho ha dit- el Govern es troba en minoria en aquesta cambra i els grups de l'oposició no han volgut arribar a un acord, i en conseqüència el Govern s'ha vist obligat a aquesta pròrroga pressupostària. Aquesta decisió ha estat objecte de desqualificacions que ens han semblat inadequades i desproporcionades, més resultat d'una interpretació partidista que estrictament política. Hem pogut sentir expressions com drama, irresponsabilitat, manca de respecte, i fins i tot s'ha parlat d'il·legalitat i d'indecència.

Una recerca de precedents de pròrroques pressupostàries, d'altra banda que no hem fet de manera prou exhaustiva, ens informa que aquestes es produeixen amb més freqüència de la que es podria esperar de les reaccions de l'oposició, i es produeixen tant a comunitats autònomes -he arribat a saber que s'havien produït a set comunitats autònomes- com a institucions provincials, com poden ser diputacions, o ajuntaments. Per cert que en el cas concret de la comunitat d'Aragó, el 2002, també el Partit Popular va acusar el Govern de la comunitat d'actuar il·legalment, i va amenaçar fins i tot d'anar al Tribunal Constitucional, i tot això va quedar en no res, i és per tant una paral·lelisme que nosaltres trobam interessant.

Ara bé, el que sí lamentam i volem dir aquí és que tot i que no és estranya és la impossibilitat d'arribar a un acord per part de l'oposició, i que la causa d'aquesta impossibilitat sigui la seva negativa a aplicar una política fiscal progressiva i redistributiva per tal de pal·liar la disminució d'ingressos derivada de la crisi econòmica. I un altre element també que lamentam són els (...) interessats a costa d'un tema de tanta rellevància; ens referim als canvis que hem pogut observar en la posició del Partit Popular, que un dia ens deien que presentarien totes les esmenes que tocava a la seva feina d'oposició -així ho deien el 19 d'octubre-, i set dies després, quatre dies abans que acabàs el termini de presentació del pressupost al Parlament per part del Govern, es despenjava amb un altre propòsit, en teoria ben intencionat, que era no presentar cap esmena i abstenir-se. Lamentam, per tant, aquesta actitud i també expressam els nostres dubtes sobre la voluntat consensuadora del Partit Popular.

Per tant hauríem preferit, efectivament, discutir, debatre un pressupost, però aquesta és la situació en què estam.

Fixat aquest punt de partida, passem ara de manera breu a la valoració del que coneixement d'aquestes línies generals del pressupost que vostè avui diríem que ha tornat a comentar, perquè realment, aquesta foscor i aquest obscurantisme, nosaltres no compartim aquesta visió que té l'oposició. Efectivament nosaltres som conscients que estam davant uns pressuposts en context de crisi, uns pressuposts de contenció, uns pressuposts restrictius, que continuen -i això també s'ha de dir- amb una política d'austeritat que ja es va iniciar l'any passat. Entenem que hi ha dos elements determinants, i vostè també ho ha destacat: d'una banda, la reducció d'ingressos de la comunitat com a conseqüència de la crisi, i d'altra banda el límit del dèficit públic marcat pel Consell de Política Fiscal i Financera derivat de les directrius emanades de l'ECOFIN. D'aquí, justament d'aquests elements, la importància de les mesures fiscals proposades pel Govern i la transcendència també del seu rebuig per part de l'oposició. Un tercer element que valoram positivament és que s'assegurin els gairebé 900 milions d'euros d'inversió de la col·laboració entre Estat i autonomia. Estam d'acord també amb el manteniment de beneficis fiscals a les rendes baixes i als col·lectius vulnerables, i amb el criteri de prioritzar la salut, l'educació i els serveis socials.

I sí que li direm, Sr. Manera -i sé que no és objecte d'aquest debat-, una qüestió que ens preocupa, i el que ens preocupa és la territorialització de la inversió del Govern i l'afectació concreta de les transferències als consells insulars, perquè entenem que hi ha projectes en marxa, perquè hi ha projectes de serveis bàsics que han de tenir el seu futur econòmic assegurat.

Per tant, i acabo, com deia al començament tant de bo que haguéssim pogut discutir uns pressuposts, tant de bo que s'haguessin pogut registrar en aquesta cambra, tant de bo que l'oposició hagués fet un exercici de responsabilitat assumint les mesures fiscals proposades pel Govern, però aquesta és la situació que tenim i per tant donam suport a aquesta decisió de pròrroga pressupostària i als seus criteris bàsics a l'espera de la seva definitiva concreció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, hem escoltat també els arguments de la interpel·lant, i com altres vegades ja en aquests darrers mesos tenim la sensació que no estam a l'alçada del moment que vivim. Jo crec i la nostra percepció és que aquí a fora hi ha una enorme tempesta econòmica i social i que el PP pareix que ho resol, Sr. Conseller, amb el clàssic *piove, porco governo* i poca cosa més.

Com tots vostès saben, i la Sra. Cabrer ens ho ha recordat, en aquesta legislatura han caigut els ingressos d'una manera acusada; jo dic que per la recessió econòmica; un altre trobarà que és per una situació de mala gestió, suposant que posam com a mostra la del Sr. Matas o no sé si el tàndem Sr. Matas Sra. Munar, com a mostra d'una altra bona gestió. En tot cas han caigut centenars de milions d'euros dels ingressos ordinaris - IVA, IRPF-, per no parlar de les despeses associades amb les transaccions immobiliàries i amb la construcció. Mentrestant s'han hagut d'afrontar obres faraòniques, com s'ha apuntat que pujaven les despeses financeres, no pugem de l'endeutament actual sinó que vénen, les que cauen, dels endeutaments anteriors d'obres realment molt mal planificades, mal projectades i que han suposat enormes despeses addicionals, i no tocaré el tema de la corrupció.

Però aquest govern, i jo salud aquest compromís que ha dit el conseller, no vol minvar la despesa pública. La considera vital per a la recuperació econòmica i per garantir els matalassos socials que esmorteixin els efectes de la crisi en les famílies, en les persones més afectades. És en aquest compromís que pot comptar amb el suport del nostre grup.

I en això diria que quan escolt l'oposició pareix que hi coincidim tots. Més diria: l'oposició, jo crec que amb un excés de demagògia populista, ens demana a cada ple més i més; només les propostes de resolució del darrer debat de política general suposen centenars de milions d'euros. Es demanen impossibles per la situació econòmica que vivim i es retreu al Govern que no compleixi amb aquest impossible. Se'n demanen, evidentment, i tots ens hi podem sumar, en sanitat, en educació, en els consells, en els ajuntaments, en l'esport, en la cultura; en el tren, que ha d'anar tot enterrat ara; en agricultura, en turisme, en innovació..., en totes les matèries. El que no s'explica és d'on es treuran, més enllà de llevar dos cotxes oficials. Bé, el Sr. Bauzà qualque vegada ens diu que llevem de

la llengua catalana i, en tot cas, eliminant d'arrel el Consell de Mallorca.

Aquest govern sí que ha aplicat mesures de contenció, i en aquest sentit nosaltres sí que volem fer un reconeixement, Sr. Conseller, a les que s'han fetes, fins i tot amb la inclusió d'eliminació de cinquanta càrrecs públics, gent que anava a fer feina i no com en altre temps, i també s'ha racionalitzat el sector públic. Ara, també s'ha tirat d'endeutament, sí senyor, s'ha tirat d'endeutament; sí, no se n'han d'amagar gens. Trobàvem que hi havia una situació en què calia que hi hagués despesa pública i s'ha tirat d'endeutament, un recurs que, com s'ha recordat, s'ha restringit, i ara hi ha una situació fins i tot de tresoreria en algun moment complicada, que calen ingressos i calen, com es planteja, reformes fiscals. Avui, com s'ha apuntat, hi haurà un altre debat perquè hi hagi un repartiment de les càrregues de la crisi d'una manera més equitativa, amb un paquet de mesures sobre rendes més altes i un impost mediambiental. Avui tractarem els de les rendes i per tant no hi entraré.

No hem vist més idees sobre les ingressos, només negar totes les mesures que s'intenten posar en marxa per afrontar aquesta situació. Els altres el que ens demanen és..., la seva idea és més i més i més despesa llevant absolutament tots els ingressos, no ja nous, els que hi ha, amb una idea peregrina: que si mantenim el sistema fiscal que tenim augmentaran els ingressos, quan hem constatat que no ha estat així perquè és el que tenim, el que s'ha anat produint.

En aquests pressupostos, en aquest context, és quan s'han de presentar els pressupostos per al 2011. El Govern naturalment que en vol, els ha estat treballant, com vostè apuntava, però ho vol amb uns ingressos que permetin mantenir aquesta despesa. Ho fa amb importants restriccions, que compartim, que són delicades com les ha plantejades el conseller, però segurament imprescindibles. Ara, el Govern del que té l'obligació és de presentar els seus pressupostos, els seus, els pressupostos en els quals creu, els pressupostos pels quals pot donar la cara. Com molt bé s'apuntava si està en minoria has d'intentar pactar uns altres pressupostos, ho has d'intentar pactar, i a nosaltres ens hagués agradat dur uns pressupostos amb prou consens, després (...) que hi hagués un debat polític, però si un ja sap perfectament que no els pot aprovar i que es trobarà amb una paret de demagògia al davant, la veritat és que si es poden estalviar un *paripé* en el Parlament, la veritat és que nosaltres creim que es pot estalviar.

El Govern no té l'obligació de presentar els pressupostos que PP i UM volen, que a més els volen per criticar-los, és a dir, per massacrar-los, perquè si encara fos des de la responsabilitat que des d'un partit liberal el que volen és l'eliminació de l'estat o de la intervenció pública i que així ho volen expressar, però no és el cas; ni tan sols des de la lògica liberal, ni tan sols des de cap punt de vista de compromís amb el Govern, amb el situació difícil que patim, no és aquesta la intenció, és senzillament venir aquí per poder mantenir la mateixa demagògia que han fet amb totes les proposicions d'ençà que ha comparegut aquesta crisi.

Jo crec que amb aquest plantejament és lògic que el Govern en doni gràcies. És molt millor trampejar el primer trimestre de l'any, el primer semestre...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, ha d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sra. Presidenta. ...amb uns pressupostos prorrogats -el debat és important i supòs que se n'haurà temut que hi ha hagut pròrrogues importants en l'ús de la paraula, però jo aniré acabant-, perquè és molt millor trampejar el primer semestre amb els pressupostos prorrogats, els pressupostos que aprovarem amb una majoria social en aquest parlament i que tenen aquesta legitimitat, que no fer-ho d'una altra manera. En tot cas qui tenguim el nou govern, l'enorme responsabilitat del pròxim govern, aprovarà els pressupostos de 2011 i de 2012. Li desitjo que tenguim majoria suficient i una oposició més responsable de la que hi ha hagut per ara.

Només, i per acabar, una...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, s'està passant, excedint del temps en molt, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Bé, idò només discreparé del Sr. Conseller sobre el plantejament tan positiu que ha fet de la despesa pública de l'Estat, amb el qual no puc estar d'acord i demanaria un major compromís. I acab, Sra. Presidenta, amb aquesta reflexió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Carretero.

Sr. Carretero, té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquests darrers anys hem viscut una greu crisi econòmica d'àmbit mundial i crec que hi ha un altíssim grau d'unanimitat que s'havia d'actuar. En açò coincidim amb el Partit Popular, que sempre ha reclamat aquests anys actuacions contundents, i nosaltres consideram que el Govern ha actuat amb responsabilitat, i ho ha fet d'una manera clara en dos àmbits: un impuls de la inversió pública, per una banda, i una clara voluntat de mantenir la protecció social per no deixar tirat ningú pel camí, i crec que aquestes actuacions han donat resultats, ja que, si ens imaginam que no s'haguessin impulsat, si el Govern hagués plegat de mans o si hagués seguit la recepta d'austeritat del Partit Popular, la realitat actual seria molt dura, molt dura per a molta gent.

I tan important com aquestes actuacions, com la pròpia acció de govern, han estat les formes, ja que s'ha governat de manera participativa i de manera pactada amb tots els agents econòmics i socials. En aquest sentit, s'ha de reconèixer l'esforç de diàleg i de participació, on tothom ha estat a l'alçada de les circumstàncies, quasi tothom. I aquestes actuacions per fer front a la crisi, i evidentment la pròpia crisi, han tingut les seves conseqüències a les arques públiques ja que han provocat una caiguda dels ingressos, han incrementat el dèficit i han incrementat el deute públic, tal com ha reconegut la pròpia portaveu del Partit Popular amb to, per a mi, excessivament catastrofista.

I ara que es comencen a veure signes de recuperació, ha arribat l'hora de la consolidació fiscal i de retornar a punts d'equilibri pressupostari. Però, si com deia aquests anys ha comptat amb la participació dels agents econòmics i socials, fent propostes i també amb crítiques constructives, hem vist un Partit Popular oportunista que tan sols ha vist la crisi econòmica com a una immillorable oportunitat de recuperar el poder; qualque vegada hem vist fins i tot un Partit Popular antisistema.

Com deia, tothom ha hagut de fer esforços per trobar una sortida a la crisi econòmica, els funcionaris, els treballadors de l'àmbit privat, els empresaris, els pensionistes, etcètera, tothom, però ara el Partit Popular, que denuncia, com ara ha fet la seva portaveu, la caiguda dels ingressos, el dèficit i el deute, ha demostrat que no vol deixar d'utilitzar la crisi com a oportunitat per recuperar el Govern, i es nega fins i tot a demanar un petit esforç suplementari a aquells que estan en millor disposició de fer-lo, és a dir, a les rendes més altes, com tindrem oportunitat de discutir a un pròxim punt.

I amb aquests precedents, amb aquesta realitat, d'un Partit Popular que no està disposat a ajudar, i ho hem pogut tornar a comprovar avui mateix amb les explicacions que ha donat el propi conseller, que consider són prou clares, donant suport al Govern perquè continuï governant amb responsabilitat i que, per tant, prorrogui els pressupostos per al 2011, com la millor solució de responsabilitat per afrontar l'actual situació política i econòmica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Per part del grup interpel·lant, rèplica. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, vostè ha fet una intervenció com si presentàs un pressupost, sense que nosaltres tenguem cap paper, cap pressupost, però sense contestar les preguntes que li hem fet, a un moment pressupostari que jo crec que és el pitjor de la nostra història pressupostària; mai els pressuposts aprovats pel Sr. Vicens i la Sra. Munar havien durat tant, aquesta és la situació que ens trobam amb aquesta pròrroga, mai, ho dic per les referències que hi ha hagut, Sr. Alorda.

Vostè, Sr. Conseller, no m'ha contestat l'obligació legal que vostè té de presentar el projecte de llei de pressuposts, que no és una facultat, és una obligació legal, i no em parli vostè de si ajuntaments o no ajuntaments, quan vostè sap el sistema de separació de poders que hi ha dins la nostra comunitat autònoma, cosa que en els ajuntaments és el mateix plenari qui té sempre les facultats d'aprovació inicial i definitiva, a més que no em pot comparar evidentment el motor econòmic de la comunitat autònoma amb el d'un ajuntament; i a més d'aquesta obligació legal, ho dic perquè, clar, critiquen el Partit Popular, quan el Partit Popular ha fet un oferiment i se'ns menysprea, un oferiment, evidentment criticarem els números, només faltaria, estam en fallida tècnica però ens abstenrem, ens abstenrem dels números que ens presenti el conseller davant aquest Parlament. No dir, per una política fiscal, que no s'aprovarà tanmateix, el que no es pot fer és un xantatge institucional, i la generositat del partit de l'oposició d'abstenir-se a un pressupost, jo crec, el pitjor pressupost de la nostra història, Sr. Conseller, crec que seria d'agrair i de fer feina amb el Partit Popular per aprovar aquest projecte de llei de pressupost.

Tampoc no ens ha contestat si ens donaran caràcter d'urgència, l'estat d'ingressos i despeses per partida pressupostari, que entrarà en vigor dia 1 de gener, per a la comunitat autònoma i per a cadascuna de les empreses públiques, jo crec que amb caràcter d'urgència el conseller ens hauria de trametre aquesta documentació al Parlament.

Tampoc no ens ha contestat en base a quina autorització legal vostè es pot endeutar, m'expliqui en base a quina autorització legal, vostè, prorrogant els pressuposts, es pot endeutar. Quines partides bloquejarà? Perquè els números que ens ha dit *a grosso modo* són tremends, quines partides quedaran bloquejades? D'on es pagarà Son Espases, d'on es llevaran els doblers per pagar Son Espases i continuar parcialment amb l'obertura de Son Dureta?

Ens diu, ens ha dut uns números, caiguda d'un 5% en capítol 1 i capítol 2, caiguda d'un 2% en capítol 4, no ens diu la pujada del capítol 3, que és el capítol d'interessos bancaris que hem de pagar, i caiguda d'un 34% en inversió, i amb això ja tenim els números. No, amb això tenim unes xifres que ni podem veure, però no tenim les partides pressupostàries, en què es tradueixen totes aquestes caigudes, en quins serveis, en quina despesa corrent, en quina conselleria, com, quan? Això és el que crec que aquest Parlament té dret i obligació de veure aquests números, perquè és una obligació i un deure també dels diputats.

Ens parla de les inversions de l'Estat. El mateix, li he fet preguntes concretes a la inversió de l'Estat, perquè vostès sempre ens presenten uns números, però tenim el conveni de carreteres, que ja sé que no depèn directament d'aquest Govern, però aquest Govern l'utilitza com a inversions de l'Estat; el Consell de Mallorca, tal vegada el més important en números, liquidat de l'any passat un 0,2% d'execució; enguany, 2010, la liquidació serà d'un 10%. Això són les grans inversions de l'Estat, unes inversions que després no s'executen?

El conveni ferroviari, li he fet una altra pregunta: vostès, l'octubre del 2008, ens varen dir que eren 443 milions d'euros per al 2008, 2009, 2010 i 2011, nosaltres ja vàrem criticar dient: és que en el 2008 només hi ha 3 milions d'euros i en el 2009, 25, i la resta ja es veurà. Idè ara ja sabem la resta, perquè ho varen aprovar divendres, 50 milions d'euros; amb la qual cosa els 443 milions d'euros s'han transformat en 85 milions d'euros, són aquestes les inversions de l'Estat?

O la Platja de Palma, les construccions de 5.000 habitatges de promoció pública, *Un tranvía llamado deseo*, el Segon Cinturó, el Palau de Congressos, la fugida de les companyies aèries de les Illes Balears, és d'això que parlam, això és la creació de riquesa i això es tradueix dins la xifra d'un pressupost.

Evidentment, Sr. Conseller, jo no parlaré tampoc de la hipocresia de l'esquerra, amb referència al Sr. Alorda, amb les obres públiques, perquè realment podríem parlar molt de la hipocresia de l'esquerra amb les obres públiques. El govern infame del Partit Popular no tenia aturats i generava riquesa, Sr. Alorda, el govern infame del Partit; jo crec que per a molts de ciutadans el govern que sí és infame és aquest govern, perquè no tenen d'on menjar, i jo no sé ni com poden dormir tranquils amb aquesta situació econòmica.

En definitiva, i per acabar, senyors consellers, vostès en quatre anys, els agradi o no els agradi, han dut aquesta comunitat autònoma a la fallida, en fallida els números d'aquesta comunitat autònoma i, a més, ho volen fer amb fosc, Sr. Conseller. Sr. Conseller, vostè negava la crisi, feia previsions a l'alça, que evidentment no s'han complert, ho hem vist; vostè és el conseller, i ho diu amb orgull, que més ha endeutat aquesta comunitat autònoma, que ens deixa sense ingressos propis, sense capacitat inversora i sense pressupost.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Conseller Manera.

Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la visió seva no pot ser més derrotista, catastrofista, tremendista, no sé quines "ista" li he de posar, perquè que vengui aquí un diputat i digui que aquesta comunitat està en fallida és gravíssim, és gravíssim el que vostè ha dit aquí, és gravíssim; vostè se n'adona dels signes que emet dient això aquí, vostè que té experiència de govern, és que és una brutalitat el que ha dit, és que no és cert, és que no és cert. Com és possible que vostè digui això perquè es prorroga un pressupost, i digui que és il·legal.

Escolti, la literatura jurídica sobre pròrroga de pressuposts és prolixa i tindrà gent que diu el que vostè diu, hi ha una quantitat d'aportacions que diuen tot el contrari, que és absolutament legal fer el que fa aquest govern, i li donaré exemples: el Govern d'Aragó l'any 2002, va fer exactament el mateix que nosaltres feim; el Govern català 2006-2010, va fer exactament el mateix que nosaltres. I més encara, ahir mateix, el Govern europeu es planteja prorrogar el pressupost de tota la Unió perquè hi ha una discrepància entre el Govern i la Cambra, fitxi's si és legal tot això, fitxi's si és normal, dintre de la situació d'excepcionalitat que és una pròrroga, que jo ho reconec. Però, per l'amor de Déu, no surti aquí fent el discurs apocalíptic, que és el que sempre fan quan parlen d'economia, intentin fer un discurs més assenyat, més raonable, no dient el que acaba de dir, és que ho ha dit tres vegades, les he apuntat, tres vegades ha dit que aquesta comunitat està en fallida, és que això és brutal, és brutal.

A banda de dir això, ens ha dit infames, indecents i no sé quantes coses més i fent insinuacions -no, no, Sra. Cabrer-, fent insinuacions que no sap on van les inversions. Escolti, les inversions tenen una destinació molt clara, què insinua quan diu això? Hi ha una destinació molt clara, hi ha unes execucions de la comunitat autònoma de més del 90%, del capítol 6 i 7, això són dades públiques, es remet en al Parlament cada tres mesos, es remet en a aquesta cambra les dades d'execució. Sra. Cabrer, vostè ho sap, ha governat, per què actua com si no ho hagués fet? Per què diu coses que podria dir un *hooligan* extraparlamentari?

(Aldarull i remor de veus)

Vostè està dient coses i ha governat, i coses molt greus i coses molt greus.

Ocultació i foscor, ocultació i foscor, escolti, totes les dades que vostè ha dit aquí, els 1.000 milions d'euros, no sé què, les hi he donat jo, aquestes dades vostès les saben perquè els ho han donat des de la Conselleria d'Economia i Hisenda, no són dades que vostès dedueixin, són dades que nosaltres els hem comentat, els hem comentat les dades de davallada dels capítols i els hem comentat les dades d'endeutament, i els ho hem explicat. No em dirà que no, Sra. Cabrer, perquè ho hem explicat a vostès.

Dues coses més, i vull acabar, dues coses més ...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

... Em deixen acabar, per favor? Sí, sí.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Dues coses més, Sra. Cabrer, jo no estic orgullós d'haver endeutat la comunitat autònoma, si vostè ho interpreta així em coneix poc, jo l'únic que dic és que no amag aquesta situació, jo no amag aquesta situació, jo no he anat a amagar la situació de què el deute públic l'he multiplicat de forma notòria; però ho he fet amb un objectiu molt clar i és que si vostè, que ha reconegut que els ingressos han caigut 1.000 milions d'euros i s'ha de continuar fent polítiques públiques, m'expliqui com es fa això, m'expliqui vostè com es fa, com s'obtenen ingressos? Perquè, per la via fiscal, vostès no volen; és a dir, vostès pretenen quadrar un cercle inquadable, m'agradaria que m'explicassin quina és la seva política econòmica, que és inèdita, no es coneix quina és la política econòmica que pensen fer, missatges simples, davallar impostos i tensar la despesa, això és el que fan.

I acabo amb unes cites, escolti, miri, unes cites molt concretes: tampoc no cal fer d'aquesta no-presentació, es refereix a la pròrroga, un drama amb tota regla, com s'ha fet aquests darrers dies, "Atesa la situació en la qual es troba la legislatura, qualsevol govern que no tengués garantia de la majoria per a l'aprovació dels pressuposts hauria actuat de la mateixa manera", aquestes paraules les escriu el Sr. Cristòfol Soler, que va ser conseller d'Economia i Hisenda del Partit Popular i que va també prorrogar uns pressuposts. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, gràcies, Sr. Manera.

III. Moció RGE núm. 5583/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'ordenació i explotació dels ports que són competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4248/10.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 5683/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'ordenació i explotació dels ports que són competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears, és derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4248/10. Per defensar la moció té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, crec que amb aquesta moció hi haurà un grau important de consens, molt necessari per als usuaris dels nostres ports i per a l'economia i el futur de les nostres illes. Per tant, vull començar agraint aquesta circumstància, però vull aprofitar el temps per reforçar els arguments que fan necessari que avui el Parlament aprovi aquesta moció.

El primer que proposam és que es reafirmi la qualificació de sector estratègic d'aquest sector de ports de Balears per al nostre desenvolupament econòmic i social i per a la millora de les instal·lacions. Vull recordar l'exposició de motius de la nostra Llei de ports, la Llei 10/2005, on ressaltam la singularitat del sistema portuari d'un arxipèlag, per tant de les Illes Balears, a l'hora de tenir en compte quines són les nostres necessitats, nosaltres no només depenem dels ports per al transport, precisament, de les mercaderies i els passatgers, sinó que també té una incidència dins l'estructura de tots coneguda d'ordenació del territori, del medi ambient i naturalment de l'activitat turística. Açò és el que fa que aquestes infraestructures i la manera de gestionar-les sigui estratègic, segons aquesta llei aprovada el 2005 per aquest Parlament.

I perquè es vegi la importància d'açò, vull ressaltar les diferències que hi ha, per exemple, amb la Llei 33/2010, que modifica la 48/2003, de règim econòmic i prestació de serveis dels ports d'interès general, allà el que importa ressaltar és que des de l'any 1992 Ports de l'Estat i de la Marina Mercant hi ha vigent un principi d'autosuficiència econòmica en els ports, en virtut del qual aquests recaptin les tarifes per a la utilització de les infraestructures i resta d'espais i açò és el que constitueix els ingressos de Ports de l'Estat, que, a més, han de cobrir tots, literalment, *“todos los gastos de explotación, incluida la amortización de sus activos, más un rendimiento razonable de los mismos que se revierta en el sistema”*. Nosaltres ens hem manifestat i ens manifestem contraris a aquesta política aplicada fins i tot per Ports de l'Estat a un arxipèlag o als dos arxipèlags espanyols i a Ceuta i a Melilla i diem que no ha de ser un sistema portuari allò que dificulti o resti, a causa del seu finançament, competitivitat i desenvolupament econòmic i social als habitants.

El segon punt té a veure amb el desenvolupament d'una política portuària harmònica amb les reivindicacions sobre mobilitat, transport, compensacions als costos d'insularitat, que garanteixi la prestació dels serveis portuaris generals i bàsics als preus i taxes de serveis i d'ocupació del domini públic que afavoreixin el desenvolupament, la competitivitat i el prestigi del sector nàutic balear, i totes aquestes idees estan tretes precisament de l'exposició de motius de la llei, que no repetiré perquè ja he citat més d'una vegada. Així mateix, que permeti gaudir als ciutadans, d'acord amb la seva edat i amb la capacitat econòmica, de l'aprenentatge i pràctica dels esports i activitats nàutiques, amb respecte per l'ús i la gestió racional dels recursos; és a dir, no només l'activitat econòmica, l'afavoriment de la competitivitat i la garantia, sinó que tots els habitants de les Illes en puguin gaudir.

Jo els posaré un exemple, o els proposaré, millor dit, una reflexió: quan a la compareixença el conseller em parlava de la diferència de models i explicava el cas de Cala en Busquets a Ciutadella, em deia, vull citar exactament, 141 amarraments i cinc vegades menys que vostès, 514, i 180 a marina seca; vull fer la següent reflexió als diputats i diputades, que avui no toca interpel·lar el conseller, però els vull fer la següent: si nosaltres hem de protegir el litoral i açò ho hem de fer juntament amb garantir als ciutadans que gaudeixin, i a més que la política turística de la nàutica es pugui desenvolupar, no convé tenir una gestió de la demanda ben coneguda i que afavoreixi l'activitat econòmica i després dir quants amarraments hi ha d'haver?

Jo els puc garantir, senyores i senyors diputats, que quan varen definir 514, açò tenia a veure amb les possibilitats de donar solució l'any 2005, 2006, un poc més endavant, a la demanda de tot l'àmbit sud-oest de Menorca, comptant amb les instal·lacions dins i fora del que era aquell moment l'àmbit físic i territorial del port de Ciutadella, i pensant també que la demanda d'embarcacions grans, que també han de tenir resposta per a la seva incidència en el turisme nàutic i l'activitat econòmica, havien de tenir de qualche manera possibilitats de solucionar-se. Si açò no es fa, una gestió eficient i les instal·lacions ampliant els ports existents, segurament la pressió sobre el litoral verge és molt més alta i sobretot és molt més segura la injustícia de no poder donar resposta a la demanda dels navegants, no dic dels que vulguin tenir un amarrament, tant si naveguen, com no, dic dels qui naveguen.

Aquesta és la nostra convicció i nosaltres pensam que de la manera que s'ha enfocat els concursos que hem vist i el reglament, no s'hi donava resposta. I d'aquí ve el punt 3 de la moció. Nosaltres citam textualment els articles i els punts de la llei que assenyalen com i què s'ha de desenvolupar reglamentàriament de la llei. No ho repetiré perquè tots els grups ho tenen, per tant, els portaveus que intervinguin en nom d'aquests grups ho saben perfectament, i em remet al text del punt 3 de la llei. Sí que vull ressaltar que el nostre objectiu és -repetesc- que qualsevol persona que demandi un servei portuari per a una activitat de navegació, embarcament, desembarcament, etc., tenguí per part de Ports de les Illes Balears una resposta, si no immediata, pròxima, i no una gran llista d'espera sense saber en quin horitzó podran gaudir d'aquest dret, perquè a les Illes Balears i també fora, l'esport i l'oci nàutic i l'activitat economicoturística relacionada amb el sector nàutic és un dret.

Finalment en el punt quart, el Parlament insta el Govern de les Illes Balears a sol·licitar la transferència a la nostra comunitat autònoma de les competències relatives a instal·lacions marítimes als ports de Maó, Eivissa, La Savina, Alcúdia, així com l'harmonització d'objectius en matèria de ports, d'acord amb el programa d'actuacions aprovat pel Govern. Em remet al que vàrem acordar en aquest parlament ja fa mesos i que efectivament, estava en una ponència que no ha avançat també des de fa mesos, per circumstàncies que no retrauré, però que per descomptat, no tenen res a veure amb el comportament, la intenció i l'interès del Grup del Partit Popular. Però, donat que la conselleria després del canvi de titular ha posat en marxa unes consultes a les entitats i als organismes que tenen a veure amb Ports, jo crec que és el moment que el Parlament, quan s'hagi convocat la ponència, acordarà el que trobi la majoria dels seus membres, però crec que en aquest

moment és ja prou tard com perquè li encomanem directament el programa redactat quan el conseller responsable i president de Ports era el Sr. Grimalt i que nosaltres sempre ens havia semblat bé, trobàvem que les consultes les havien de fer en funció dels interessats.

Per tant, aquelles instal·lacions que estan fora de l'àmbit de la zona de serveis dels ports de l'Estat eren les que havien de ser consultades, tenia poc a veure sobre si s'havia de consultar sobre el Portitxol, es demanés opinió a uns senyors de Formentera, d'Eivissa o de Menorca, però m'és igual com ho hagi fet el Govern, jo el que vull que quedi clar i el que demanam és que es faci ja el camí del programa aprovat pel Govern, tot i que encara no hi hagi un informe del Parlament, per què? Perquè estic convençut que el Parlament dóna per bo aquell programa i ara tampoc no guanyaria res el Parlament dient que el que ha fet la conselleria no està ben fet o no està d'acord amb el programa que havíem acordat. Val més donar-li "carpetasso" a la iniciativa que hi havia, per un informe d'aquell programa en el Parlament i que directament es posin a fer feina en la sol·licitud de les transferències de les instal·lacions esportives que hi ha fora de l'àmbit del Port de Palma, que sol·licitin directament també aquelles altres que estan dins el Port de Palma, perquè no hi ha més interès general que l'interès de les Illes Balears en els ports de La Savina, d'Alcúdia, de Maó i d'Eivissa, no hi ha més interès general més alt que el de les Illes Balears, perquè li ho vaig dir i li ho recordaré, hi ha entorn a 22.000 llocs d'amarraments a les Illes Balears, d'aquests 22.000 -n'estam convençuts- no tots són persones que naveguen, per tant, una gestió eficient d'aquests llocs és el que estalviaria que s'hagin de fer ampliacions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Huguet, ha d'acabar.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Ja acab, Sra. Presidenta.

... s'estalviaria fer ampliacions o pressió sobre més infraestructures segurament a molts de llocs -a Ciutadella no és el cas- bastaria a fer adequacions. Ara bé, si vostès segueixen amb caparrudesa intentant llistes d'espera faraòniques, és a dir, el que hi ha ho assignam en funció d'una llista feta fa no sé quants d'anys, tant si naveguen com si no naveguen i després feim llistes d'espera, amb açò l'únic que aconsegueixen és la pressió, justa pressió, que la tendran del nostre grup parlamentari, de les associacions i de molts d'usuaris sobre una política, al nostre entendre, equivocada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. El Grup Parlamentari Mixt ha presentat una esmena de substitució del punt tercer de la moció RGE núm. 5723/10. Per defensar aquesta moció té la paraula la Sra. Sureda.

Sra. Sureda, té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui ens toca debatre sobre els punts de la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular que deriva de la interpel·lació relativa a la política del Govern en relació a l'ordenació i explotació dels ports que són competència de la comunitat autònoma de les Illes Balears. En aquella interpel·lació, per part del conseller competent, es va dir que aquest govern en minoria seguia una política continuista amb la duta a terme pel conseller Grimalt i pel Sr. Patiño, com a responsable de Ports de les Illes Balears. Avui volem dir que aquesta política no és continuista, ja que s'han paralitzat i canviat molts dels projectes que estaven en marxa o a punt d'executar-se, com és el projecte del Port d'Andratx o els canvis en l'execució del port de Ciutadella.

Per altra banda, també vull dir que quan el Sr. Carbonero deia que han impulsat el Pla Director de Sant Antoni, no és realment així, ja que ja havia estat encomanada la redacció d'aquest pla director, mitjançant concurs en l'època en què el Sr. Patiño d'Unió Mallorquina estava al front de Ports de les Illes Balears.

També el Sr. Boned en la seva intervenció en la interpel·lació volia ressaltar i remarcar la necessitat d'accelerar tots aquells tràmits, sobretot els administratius, que d'alguna manera poden suposar un entrebanc per a l'arribada a bon fi de les propostes i dels projectes de Ports de les Illes Balears, referint-se al port de Ciutadella, al Pla Director de Sant Antoni o al Port d'Andratx. Vull dir clarament que precisament aquests tres projectes estaven en marxa i complien els terminis establerts i si ara no es compleixen és perquè aquest govern els ha retardat, amb canvis, modificacions o inaccions que no pertanyen a l'època del Sr. Patiño. Amb tot això només vull dir que ara que s'acosten les eleccions, han d'anar molt vius a posar-se les medalles dels altres i hem de jugar net i dir clarament el que han fet uns i el que han fet els altres.

Una vegada dit això, pas a enumerar els motius que han fet que Unió Mallorquina presentés una esmena de modificació al punt 3 de la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular. Aquesta esmena ve motivada per l'esborrany del Reglament que ha de desenvolupar la Llei 10/2005, de 21 de juny, de ports de les Illes Balears i que com va dir el Sr. Carbonero, no ha estat aprovat i que trobava que no era procedent fer un predebat del contingut de l'esborrany, però que estava disposat a rebre determinades recomanacions. Idò bé, nosaltres avui li agafarem la paraula i per aquest motiu hem presentat l'esmena al punt 3 d'aquesta moció. A Unió Mallorquina no ens agrada la política de fets consumats, que pareix que a l'hora de la veritat el Partit Socialista li agrada tant quan governen i ben al contrari, fa bandera del diàleg quan està a l'oposició.

Nosaltres, que hem vist l'esborrany del reglament que ha estat remès als clubs nàutics, a la CAEB, al Consell Econòmic i Social i a altres entitats i que aquestes ja han fet les al·legacions, també tenim el nostre criteri que avui volem manifestar. Un criteri que passa pel sentit comú i que no es manifesta a l'esborrany del reglament, un esborrany que no desenvolupa tots els articles de la Llei 10/2005 i que determinats articles van en contra de la llei que pretén desenvolupar, a part de crear figures no contemplades a la llei i que no ens deixen de sorprendre, com és l'article 41 de l'esborrany que amaga la privatització de les estacions marítimes i terminals, dedicades a l'ús particular; o l'article 61 sobre els amarradors de trànsit. Pel que fa a articles que van en contra de la llei, nosaltres en trobam més d'una quinzena i no voldríem deixar-ho a la més que possible jurisprudència, ja que significaria un fracàs normatiu del reglament.

Per altra banda, aquest esborrany està marcat per la indefinició en molts aspectes. Per exemple no desenvolupa res del títol III de la Llei 10/2005, ni de les ordenances reguladores dels serveis bàsics. A part d'aquestes greus mancances de contingut, hem de dir que ens agradaria que per a un millor ús i aplicació d'aquest futur reglament que aquest mantingués l'estructura de la llei, donant així facilitats als administrats. No ho tenen millor, ja que des de Ports de les Illes Balears es va encarregar a un especialista de recorregut prestigi i competència en legislació i dret sobre ports i instal·lacions nàutiques i marítimes el desenvolupament de l'esborrany d'aquest reglament. Aprofitin, doncs, el seu contingut i modifiquin-lo juntament amb els sectors afectats perquè el reglament s'adapti tant a la llei aprovada per aquest parlament, com a la singularitat dels nostres ports. No li marcarem al Govern el contingut del reglament, que per això és competència del Govern. Ara bé, des d'Unió Mallorca lluitarem perquè aquest futur reglament sigui coherent amb la llei, tenguí una estructura de fàcil comprensió i compleixi amb el seu objectiu que no és altre que desenvolupar la llei per tal de donar major seguretat jurídica als administrats.

Per tot això hem presentat aquesta esmena de modificació al punt tercer de la moció que esperam que tots els grups comparteixin, a fi i a efecte que el Govern aprovi un reglament coherent i de futur amb el major consens polític i dels sectors afectats. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. Intervenció dels grups que no hagin presentat esmenes. Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger. Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Començaré pel primer punt, aniré per ordre dels punts. El primer punt diu que la xarxa de ports i d'instal·lacions portuàries i marítimes són un sector estratègic i el que se'ns proposa és que el Parlament es reafirmi en aquesta consideració de sector estratègic per a aquests ports i instal·lacions portuàries i marítimes. Nosaltres entenem que ho són, són estratègics des del punt de vista de les comunicacions, del transport de passatgers, del transport de mercaderies; també ho són des del punt de vista turístic i, per tant, d'activitat

econòmica i també ho són, per dir-ho així, des del punt de vista de la qualitat dels residents i de la seva relació amb la mar. Per tant, no tenim inconvenient a votar favorablement aquest punt que diu que aquest sector és un sector estratègic; una altra cosa, evidentment, és quines són les polítiques que s'hagin de derivar d'aquesta consideració d'aquest sector com a estratègic, però votarem a favor del primer punt.

El segon punt el que fa és marcar unes directrius de quines han de ser les polítiques en matèria portuària i d'instal·lacions marítimes. S'esmenten una sèrie de punts que com ha dit el proponent, provenen de la Llei de ports, dels seus articles inicials i de l'exposició de motius. Es diu que la política portuària d'instal·lacions marítimes ha de tenir en compte les reivindicacions del país sobre mobilitat, sobre transport de passatgers, sobre transport de mercaderies, també sobre compensació de la insularitat; també es diu que ha de garantir els serveis bàsics, que s'ha de reconèixer la importància del turisme nàutic i que ha de permetre als ciutadans gaudir de la mar. A nosaltres tot això ens sembla correcte, però hi trobam a faltar una altra directriu bàsica que hauria de ser, entenem que ha de ser, la del respecte al medi ambient, que hi està esmentada, però hi està esmentada com un subapartat, un dels apartats anteriors, i nosaltres pensam que ha de tenir la importància que li correspon: hi ha d'haver la idea d'harmonitzar els objectius que cita aquest punt segon amb aquest objectiu de la preservació ambiental.

Nosaltres pensam que això és important per evitar que aquesta idea de donar suport al turisme nàutic, pugui servir de coartada en algun cas per a la construcció d'instal·lacions que puguin ser excessives des d'un punt de vista territorial o ambiental. Per tant, i seguint amb la mateixa idea del proponent, que aquest punt derivi de la Llei de ports, proposaríem incloure en aquest punt 2 -això seria una esmena *in voce* que introduïm en aquest moment- alguna consideració ambiental en aquest llistat de directrius. Per tant, l'esmena *in voce* seria concretament afegir a aquest llistat del punt 2 una nova frase, un nou terme enumerat que està agafat directament de la Llei de ports, seria: "harmonitzar el sistema portuari amb la planificació territorial i urbanística i la preservació del litoral, en consonància amb els seus valors culturals, patrimonials, paisatgístics i medi ambientals". Això tal vegada faria necessari un petit canvi de redacció en el punt, donat que aquest punt està constituït per una sola frase, una llarga enumeració. En un moment determinat hi ha un "...i així mateix" que introdueix el darrer terme de l'enumeració i tal vegada aquest "...i així mateix" s'hauria de desplaçar. Però tot això jo supòs que serà adequadament tornat a redactar.

Passant al punt tercer. Nosaltres estam d'acord en la necessitat que hi hagi un desplegament reglamentari de la Llei de ports. Ens trobam aquí amb un text que és el de la moció presentada pel partit proponent i una esmena registrada per escrit per part del Grup Mixt-Unió Mallorca. Nosaltres ens volíem manifestar a favor de votar el punt, tenint en compte que preveim l'acceptació de l'esmena registrada i defensada per Unió Mallorca, perquè aquells aspectes que nosaltres consideràvem més dubtosos o més difícils de la redacció original, ja no hi són amb l'esmena, tal i com quedaria en cas que s'acceptés l'esmena. Nosaltres pensam que el reglament, efectivament, ha d'incloure aspectes com la classificació dels ports i instal·lacions, segons els articles 3 i 4 de la Llei de ports;

la relació de ports i instal·lacions portuàries que han de ser objecte d'un mateix pla director; garantir la presència al consell d'administració de Ports de les Illes Balears i al seu consell assessor de ciutadans de cada una de les illes que tinguin ports i instal·lacions que afectin aquest òrgan; els criteris d'amarrament d'embarcacions d'esbarjo que cita l'esmena i que ja citava la proposta original que bàsicament diu que s'han d'aplicar els criteris que fixa l'actual Llei de ports; incloure en aquesta referència les concessions que fomenten la pràctica esportiva i també allò que fa referència a l'aplicació eficaç dels articles de la Llei de ports referits a embarcacions i vehicles abandonats i a mesures contra l'autor.

Aquesta esmena que nosaltres acceptam ha estat presentada pel grup autor amb una crítica a l'esberrany que ells han conegut, nosaltres entenem que des del moment que l'acceptam, no interfereix amb aquest esberrany i que es pot fer compatible. En qualsevol cas ens crida l'atenció que s'hagi defensat dient que no marcarem el camí d'allò que ha duit el reglament, quan és una esmena que detalla i marca molt el camí que ha de dur aquest reglament que desplegui la Llei de ports. En qualsevol cas -repetesc- no hi ha res que sigui incompatible amb allò que nosaltres defensam i pensam i, per tant, no hi ha inconvenient a votar-la favorablement.

Respecte del punt 4, la qüestió de sol·licitar la transferència de Maó, La Savina, Eivissa i Alcúdia, crec que en aquest parlament això ja s'ha debatut en diverses ocasions i, si no m'equivoic, ja s'ha votat favorablement i per unanimitat com a mínim en alguna ocasió. No hi ha inconvenient a repetir aquesta votació, però és una cosa que ja ha estat acordada per aquest parlament. Estam d'acord que aquests ports, Maó, La Savina, Eivissa, Alcúdia si són estratègics sobretot per a nosaltres i per tant, té lògica que els gestionem nosaltres, ens crida l'atenció, ja ho hem dit alguna vegada, que quan es fa l'enumeració dels ports que reclamam la transferència per a nosaltres sempre quedi fora Palma, com si a Palma hi hagués un acord entre tots que sí li respectam aquesta consideració d'interès general, ara bé, nosaltres pensam que les instal·lacions de Palma també tenen aquest interès estratègic i també, des del nostre punt de vista, seria preferent que plenament hi poguéssim decidir des de la comunitat autònoma.

En qualsevol cas, sí que pensam que a Palma, com a mínim, hi hauria d'haver la demanda que aquelles instal·lacions esportives que, com saben els diputats, són diverses i diferents, que quedin dins l'àmbit d'Autoritat Portuària fossin transferides a la comunitat autònoma.

El proponent de la moció ja ha fet referència a una ponència que es va acordar en aquesta cambra, que tenia l'objecte de recaptar informació o de recaptar posicionaments i d'arribar a una proposta sobre aquesta qüestió de les transferències d'instal·lacions portuàries, la veritat és que aquesta ponència no ha arrancat, no sabem si el grup proponent, el grup que està encarregat en aquest moment de la coordinació de la ponència, no ha tengut la necessària diligència o que simplement el calendari parlamentari ho ha fet impossible, el fet és que la ponència no ha arrancat i, efectivament, com deia el proponent anterior, el que no podem fer és que la impossibilitat que aquesta ponència no hagi fet les seves feines sigui un entrebanc perquè per part de la conselleria, per part del Govern, hi hagi

aquesta actitud de demanar les transferències d'aquestes competències.

El proponent ha parlat de donar "carpetasso" -crec que ha dit- a aquesta ponència; no sé si això és un acord formal, però en la pràctica crec que el que ha de fer el Govern és tirar endavant amb la reivindicació d'aquestes competències.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Boned. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Huguet, jo començaré, al contrari que han fet altres portaveus no continuaré l'enumeració de primer, segon i tercer, em vull centrar bàsicament en un punt de la moció, i ho faré perquè si un es llegeix el text de la moció podrà fàcilment observar que és el punt més extens de tots els que vostè ha presentat i, a més a més, si recordam el debat de la interpel·lació també podem recordar que aquest punt 3 d'avui va ser motiu on vostè, en la seva interpel·lació, es va estendre també més desenvolupant aquest punt 3 d'avui de la moció. Per tant, jo crec que val la pena centrar-nos una mica en aquesta qüestió.

Dit això, he de fer necessàriament referència a una qüestió, que crec o vull entendre que és d'interpretació, d'un desacord que parteix ja de la interpel·lació entre vostè i jo en aquest cas. Jo sé que vostè a vegades, vostè ha tengut un càrrec important en matèria de ports en el Govern d'aquestes illes, i sé que a vegades li pot costar acceptar fàcilment que algú altre i sobretot, com vostè va dir, que no és jurídic, opini sobre la Llei de ports, però jo crec que fins i tot els més experts en algun moment també s'equivoquen i -repetesc- és una interpretació sense més ànim de polèmica, crec, modestament, que vostè en la interpel·lació i parlant d'aquest punt 3, que es refereix al reglament, es va equivocar.

Miri, vostè va fer referència a allò que no diu el reglament i va fer especial incidència en una qüestió referida a la redacció dels plans directors dient que, segons tenia vostè entès i del que havia pogut llegir del reglament, no s'especificava en el reglament que aquest pla director pogués ser de més d'un port. Així ho va dir. Jo li vaig contestar que en una interpretació diferent enteníem que la pròpia llei sí recull a l'article, en el punt 2 de l'article 8, la possibilitat que aquest pla director sigui d'un o de més ports, i vostè, amb un comentari que en aquell moment no sé si intentava ser ofensiu o no, però s'hauria pogut prendre així, va recomanar al Sr. Conseller que no fes cas d'alguns consells que sortien d'algú que no era jurídic perquè segurament estaven equivocats, sobretot perquè va dir que aquest punt 2 de l'article 8 parlava concretament, començava la frase, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Miri, Sr. Huguet, amb això estam d'acord. Efectivament el punt 2 de l'article 8 comença així i concretament continua dient, "en els termes que reglamentàriament s'estableixen els plans directores han d'incloure l'ordenació d'un o més ports o instal·lacions i de les instal·lacions portuàries o marítimes contigües que es trobin fora de la zona de serveis dels ports i que s'han d'inscriure formalment a un dels ports que són competència de la comunitat autònoma". Això significa una cosa tan senzilla des del nostre punt de vista, Sr. Diputat, com que aquest condicionant que significa "en els termes que reglamentàriament s'estableixin" condiciona la redacció del pla director tant si és d'un port com si és de més d'un port o instal·lacions.

Per tant, podem estar d'acord que el reglament haurà d'establir, com diu aquí, com s'han de desenvolupar aquests plans directores perquè el reglament o la no concreció en el reglament d'un o més ports no és obstacle perquè es pugui treballar amb els plans directores fins i tot si la conselleria ho entén oportú de més d'un port en un mateix pla director. És un tema -crec- d'interpretació en aquest cas perquè si no aquest condicionant afectaria exactament igual als plans directores d'un sol port i jo li vull recordar que una vegada que ha entrat en vigor la nova llei de ports, aquesta 10/2005, el Govern del qual vostè formava part també va treballar en redacció de plans directores, com a mínim així es va dir en algun debat parlamentari en aquella passada legislatura, segons em pareix recordar.

Continuant amb el tema del reglament i vist que vostè realment li dóna una gran importància -repetesc- al context d'aquesta moció i fins i tot de la interpel·lació jo simplement li recordaré una cosa que també diu la Llei de ports, la disposició final segona diu també clarament que "en el termini màxim de sis mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha d'aprovar els estatuts de ports de les Illes Balears i el reglament general d'execució de la Llei de ports". Estam d'acord que fa falta un reglament perquè ho marca la llei, però la llei també marcava un termini de sis mesos. Entre d'altres vostè mateix, amb les seves responsabilitats en aquell moment, tampoc no va complir aquest termini. Per tant, si tan urgent resultava i necessitava que aquest pla, que aquest reglament estigués acabat, redactat i tal i com vostè volia que estigués, va tenir quasi dos anys per deixar-ho tancat i, per tant, sense que ningú ara no corrés el risc de fer un reglament que no s'acaba d'ajustar a allò que vostè creia.

En qualsevol cas, dit això, Sr. Huguet, només vull recordar que el mateix conseller fa dues setmanes a la interpel·lació li va dir clarament que no tan sols aquesta consideració, que si vostè ho creia important tampoc no seria un obstacle perquè s'incloués, s'incorporàs al text del reglament, però que aquesta qualsevol altre suggeriment, independentment dels que avui figurin en aquest moció que podem aprovar, totes aquelles que servissin per acabar redactant un reglament més d'acord amb les necessitats d'aquesta comunitat autònoma i de Ports de les Illes Balears seria acceptada ja que parlem d'un reglament que està en fase de redacció d'un esborrany i que és el moment també que es puguin fer aportacions que es tendran en compte i crec recordar que el conseller així li va dir a la interpel·lació.

Vostè ha fet referència també avui, en la defensa de la seva moció, a les necessitats i a la demanda d'amarraments i ho ha relacionat també amb el tema de territori. A mi m'agradaria fer-li una consideració, miri, precisament el territori i la qualitat ambiental són dos conceptes que sempre d'alguna manera condicionaran i forçosament han de condicionar, tant el creixement tant de ports ja existents com de nou ports que es puguin proposar a la nostra comunitat autònoma. I ho condicionaran per una qüestió molt simple, perquè aquesta demanda d'amarraments no és un dret fonamental, Sr. Huguet, en canvi el que s'ha de fer és estudiar les necessitats, això sí cal fer-ho, i tenir en compte i anar cap a un model que tenint en compte aquestes necessitats estableixi alguns criteris sobre aquests nous ports i en canvi desenvolupi marines seques, i així crec recordar també que se li va fer constar per part del conseller en el seu moment, marines seques a llocs sense impacte buscant segurament el mateix objectiu que és cobrir aquestes necessitats, donar cobertura a aquestes necessitats sense necessitat d'anar més enllà, però tenint en compte i preservant també el nostre territori, Sr. Huguet.

Volia fer una referència també als altres tres punts de la moció, dir que s'han de votar a favor perquè d'alguna manera podríem entendre que són obvietats, és clar que els ports i les instal·lacions portuàries i marítimes de les Illes pertanyen a un sector estratègic i fonamental per al desenvolupament econòmic i social i, a més, ningú no nega la importància del sector nàutic, ni de la pràctica de l'esport, ni de l'aprenentatge d'aquests esports, ni de la importància de l'activitat de la reparació o de la hivernada d'embarcacions. I, referint-me concretament al punt 4, crec que també s'ha de votar que sí, seria un tant absurd que aquests grups que en el seu moment aquí en el mateix parlament han donat suport a una proposta per unanimitat referida al tema de les transferències de competències, ara no hi votassin a favor igual que no ho fessin referint-se a un acord del Consell de Govern. Jo crec que tot això ha de quedar prou clar.

I breument, referint-me a l'esmena presentada per Unió Mallorquina, proposa incorporar tres nous apartats, tots ells raonables i, a més, com crec que ha dit qualque altre portaveu, suprimeix algunes qüestions que podrien ser considerades més polèmiques del text inicial que havia presentat vostè, Sr. Huguet, en la moció. Però he de dir que sí, que d'alguna manera m'ha sorprès d'alguna manera la intervenció de la Sra. Sureda, m'ha sorprès una mica perquè feia la sensació que en algun moment des de la conselleria que es fa càrrec d'aquestes competències, que abans eren del Sr. Grimalt, atacava directament al Sr. Grimalt, que crec que no s'ha fet en cap moment ni se'n tenia la més mínima intenció.

Record perfectament en diferents intervencions tant aquí com en comissió que el Sr. Conseller en el seu moment va fer referència a aquest continuisme de la política de l'anterior conseller, i crec, sincerament, que és així, potser a vostès no els ho sembla, però a mi m'agradaria que tingués en compte algun criteri que és diferencial sobre què es va fer com a previsió inicial a l'inici de la legislatura i el que passa ara i es un condicionant que és crisi econòmica, que ho condiciona tot. Per tant, aquells projectes que són els mateixos que s'impulsaren per part de l'anterior conseller i que impulsa l'actual tenen un nou condicionant i és que cal buscar fórmules per reduir, en la mesura possible, la despesa fins i tot d'aquests projectes que estan en marxa, que ningú no té intenció de paralitzar, més bé tot el contrari. A més, algunes modificacions també vénen donades per les necessitats o peticions de col·lectius que estan d'acord amb aquest projecte, però que a posteriori han fet suggeriments i propostes que des de la conselleria estan disposats a tenir en compte.

I he de dir que ningú no vol posar-se medalles abans de les eleccions, Sra. Sureda, absolutament ningú, el que es busca és el que s'ha dit, agilitar...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, ha d'acabar.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, acab.

... els criteris o els tràmits cercant la màxima eficiència dins un marc normatiu establert. Això sí, jo crec que això és fonamental i tot l'altre són interpretacions que no corresponen a la realitat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Huguet, supòs que no demana la suspensió del Ple per tal d'aclarir el tema de les esmenes.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Esper que no faci falta, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per tant, té la paraula per continuar.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies. Tot i que de la intervenció del Sr. Llauger m'he quedat amb un dubte que li demanaré. En primer lloc, a l'esmena, efectivament els punts 1, 2 i 3 afegits en el contingut del que ara queda com a punt 4 on es recull íntegrament tot el que era l'anterior punt 3, recull íntegrament tot el que era l'anterior punt 3 de la moció, a mi em sembla molt correcte, és a dir, que hi hagi consens polític amb els sectors afectats, que es mantengui una estructura normativa que segueixi la de la llei i que s'aprofitin els continguts d'un esborrany encarregat a un prestigiós especialista en aquesta matèria, em sembla perfecte.

Vull recordar-li, ara ja contest a una cosa del Sr. Boned, que açò es va fer el 2005, dins els sis mesos després de la llei, i ho va fer és qui era responsable d'aquella àrea. Jo li vull recordar que jo era responsable de Treball i que difícilment a mi se'm pot dir que no vaig complir allò dels sis mesos. Ho entén? Però sí que es va contractar, el que passa és que aquest treball no va entrar dins els sis mesos, va entrar l'any següent, el 2007, i el 2007 vostè sap que va entrar aquest govern, i aquest govern ha tengut aquests tres mesos quan tenia la feina avançada, sembla que ara l'actual conseller o l'equip seu l'han ratificat i, per tant, a mi em sembla molt coherent, perquè a més era una feina ben fet i ben encaminada, que se segueixi.

Per tant, d'Unió Mallorquina acceptam tal com han presentat aquesta modificació que incorpora totes les lletres del punt 3 original a la moció.

Respecte, Sr. Llauger, del que ha dit em queda aquest dubte, vostè diu no entraré perquè amb la modificació que ha presentat Unió Mallorquina em queden aclarits dubtes que tenia del punt 3. Escolti, el punt 3 tal i com estava a la moció inicialment està totalment integrat dins la modificació que ha fet Unió Mallorquina, així de clar. Segon, jo li propòs, Sr. Llauger, que en lloc d'afegir tot el text de la lletra d) de l'article 2 de la llei, que és el que diu "harmonitzar el sistema portuari", al final del punt, si estiguessin d'acord també els altres grups, al punt 2 diguem: "d'acord amb la lletra d) de l'article 2 de la llei", que és el que diu "harmonitzar el sistema portuari, la planificació territorial urbanística, la preservació del litoral, ..." És obvi que sí. Per tant, bastaria com està a les altres propostes de la moció invocar la disposició legal i no repetir-la literalment. Vostè, si troba que això satisfà la seva esmena *in voce* a mi, si els altres portaveus hi estan d'acord, em semblaria bé també.

Allò de Palma, Sr. Llauger, són paraules majors, és a dir, jo crec que si hi ha una comunicació marítima internacional o amb el continent també nacional que tenguí interès general per a les Illes Balears, és el Port de Palma, jo no ho negaré, pel tipus de trànsit, pel tipus d'activitat que té i, per tant, perquè d'acord amb la Constitució i d'acord amb l'Estatut em sembla difícil de combatre. En canvi, em sembla fàcil de combatre que La Savina té un trànsit interinsular pur i dur i que Eivissa és el que és gràcies a aquest trànsit i que Eivissa fa una competència enorme amb una legislació pensada per recaptar i finançar infraestructures a les Illes Balears que no té res a veure amb la filosofia de la nostra política portuària que parla de totes aquestes coses que hem defensat aquí.

És a dir, estam a través del trànsit que hi ha entre Eivissa i La Savina ingressant doblers per a les infraestructures que hauria de finançar el pressupost general de l'Estat, des del nostre punt de vista, tot i que hi hagi membres del Partit Popular de Madrid o del Govern o de l'oposició que no comparteixin aquesta filosofia, però nosaltres, des de les Illes, creim açò i per açò ho defensam, així de clar i de llampant. I també per a Maó i també per a Alcúdia, un altre cas tan flagrant com el de La Savina.

Sr. Boned, miri, no és per discutir res, jo tenc el text del que vaig dir, miri, al punt 2 de l'article 8 el que diu és que els plans directors s'han de fer d'acord amb el que digui el reglament. En aquest moment hi ha adjudicats, bé, jo crec que ja estan contractats, quatre plans directors o estan en fase de concurs, com a mínim, quatre plans directors. No sabem d'aquests ports si s'ha de fer un pla d'ells tots sols o de més espais del que és el seu port. I, per què no ho sabem?, perquè la llei en el punt 2 ho encomana al reglament, és el reglament que ho ha de definir i si no tenim un reglament que ho defineixi aquests plans directors es podran fer o tots sols o separats, però amb manca de suport legal.

Aquesta és la meua intervenció que està claríssima i a més vaig dir, i per què defens açò?, per què ho defens -amb interrogant-?, perquè som un convençut, com n'hi ha tants, que en matèria d'amarradors nàutics esportius s'ha de fer una política i s'ha de conèixer quina és la demanda d'un sector si hi ha un port important i instal·lacions. Vaig posar l'exemple de Son Telm a Andratx, per què?, perquè hem de saber quina és la demanda d'aquell sector i per tant les infraestructures. Açò està argumentat, per tant, era només un aclariment.

Bé, la conselleria no ho pot decidir, vostè diu, si la conselleria decideix fer un pla director, no, escolti, la llei diu que ha de ser el reglament i per això demanam i demanàvem i demanam que sigui primer el reglament i després la conselleria. L'addicional final dels sis mesos ja li he contestat. Quant al territori i la qualitat ambiental també ho he argumentat a la meua primera intervenció, estic convençut que si feim una política de la demanda serà molt menys voluminosa que una política de llocs d'amarrament i llistes d'espera i la pressió serà menor. L'únic que demana és que hi hagi un reglament que d'acord amb la llei, perquè la llei sí que ho preveu, ho faci així i segon, que es faci una gestió ben feta, distinta del que es fa a Ports de l'Estat i per tant, molt més moderada en les necessitats d'equipaments i d'infraestructures. Això no vol dir que no hi hagi d'haver llocs d'amarrament... Pot dir que no, però ho conec molt i fa molts més anys, quan vulgui podem tenir una altra discussió, Sr. Conseller, pot aquí demanar una qüestió incidental i ho discutirem fins on vulgui, amb nombres i dades i experiències. Mai la política que ha duit Ports de l'Estat en matèria d'assignació d'amarraments, mai no ha donat satisfacció a la demanda i a més, l'únic que ha fet ha estat crear més llistes d'espera que llocs assignats i vostès, al reglament, segueixen aquesta línia, com a mínim a l'esborrany, per això tenen en contra tot el sector nàutic esportiu.

Per això, li presentam aquí, amb l'acord de tots els diputats i diputades, que rectifiquin i ho facin més en la línia que diu la llei, no ho diu aquest portaveu, sinó que ho diu la llei des de l'any 2005.

Res més, esper que l'agilitat que no han estat capaços de tenir, que reconec a la ponència amb la sol·licitud d'informes, i de la qual presumeix el conseller, que ha estat molt més àgil, la tenguí amb la sol·licitud de les transferències i per tant, molt prest tinguem els resultats des de l'Administració Central.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Llauger, sembla que el Sr. Huguet li ha fet una oferta a una contraoferta sobre el punt 2.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, Sra. Presidenta. Sr. Huguet, respecte de l'oferta de transacció, per a nosaltres seria més elegant una referència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llauger, només m'ha de dir si ho accepta o no ho accepta, em sap greu.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Bé, seria més elegant una cosa redactada, però l'acceptam.

LA SRA. PRESIDENTA:

S'accepta, molt bé. Passarem idò a votació. Esperam un minut, ja que amb antelació no s'havia tocat el timbre.

Per tant, passàrem a votació, entenc que el punt 1 i 2 es poden donar aprovats per assentiment... amb la modificació que ha plantejat el Sr. Llauger, és així, senyors portaveus?

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Crec que amb l'acceptació de la moció d'Unió Mallorquina i l'acceptació de la transacció a l'esmena *in voce* del Sr. Llauger queden tots els punts aprovats per assentiment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte. El punt 3 quedarà aprovat també amb l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Mixt, per Unió Mallorquina, pel Sr. Melià. Perfecte. Idò queda aprovada la Moció RGE núm. 5683/10.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE 3411/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei RGE núm. 2818/10, pel qual s'adopten mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic.

Finalment debatrem les esmenes a la totalitat de devolució presentades al Projecte de llei RGE núm. 2818/10, pel qual s'adopten mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic, la RGE núm. 3411/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, i la RGE núm. 4224/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, l'objecte d'aquesta esmena a la totalitat al projecte de Llei remès pel Govern en relació amb mesures tributàries addicionals, diu el títol, per reduir el dèficit públic, nosaltres entenem que en definitiva l'objecte de debat és un projecte de Llei que el que pretén és pujar els impostos a les Illes Balears.

El primer que hem de fer és emmarcar, contextualitzar aquest projecte de Llei que esmenam a la totalitat. El context és, a més lògicament de la crisi econòmica que arrossegam que és mundial i que tots coneixem i que ha estat objecte de múltiples debats en aquesta cambra, el context és l'aprovació d'unes mesures traumàtiques per part de l'Estat que diguem tenien molt poc de socialistes i que venien un poc imposades pels organismes internacionals, pel fons econòmic, per la Unió Europea, etc., unes mesures molt conegudes -baixada del sou als funcionaris, congelació i aplicació retroactiva de la dependència, no donar les ajudes de la dependència compromeses i la congelació de les pensions, entre les més destacades.

Aquestes mesures traumàtiques marquen un poc la presentació del projecte de Llei. També dins aquest context Unió Mallorquina vol explicar i deixar clar que aquest govern, el Govern actual, del qual diguem el president com a mínim és el mateix que hi havia als anteriors exercicis pressupostaris blavejava de no pujar els impostos, eh?, durant tres exercicis pressupostaris consecutius no s'han pujat els impostos. Per tant, hi ha un canvi d'orientació política en aquesta qüestió, un canvi evident a darrera hora i als darrers pressupostos que corresponia presentar a aquest president del Govern i en aquest govern, evidentment ara en minoria.

Per què contextualitzam el projecte i l'esmena a la totalitat? Perquè entenem, en definitiva, que aquest projecte de Llei no deixa de ser un exercici de curar una mala consciència "progre". El sistema fiscal ja és progressiu, els riscs ja paguen més -ja paguen més- i això és indubtable i de fet, la majoria d'aquest sistema fiscal a l'Estat espanyol té un pare, que és el Partit Socialista, que és el que més ha governat en l'àmbit de l'Estat, no?, és que les coses són així. Per tant, el que més ha governat i el que ha establert les regles fiscals bàsicament és el Partit Socialista en l'àmbit estatal.

Per tant, si ara resulta que ens fan el discurs que els riscs no pagaven, molt malament ho deuen haver fet des de l'any 82 *Por el cambio*, perquè realment no hagin estat capaços de posar un sistema progressiu, un sistema fiscal progressiu. Entenem que el sistema ja és progressiu i que els riscs ja paguen més que altres classes socials per utilitzar una terminologia un poc desfasada.

El Consell Econòmic i Social, l'altre dia, fa molts pocs dies, feia públic el seu informe i arribava en aquest informe a una conclusió molt important per al debat que ara ens ocupa. Aquesta conclusió és que les Illes Balears és la comunitat autònoma amb més pressió fiscal per càpita, la comunitat autònoma de l'Estat espanyol amb més pressió fiscal per càpita.

Això, tenir més pressió fiscal per càpita, el que fa és perjudicar la nostra competitivitat i el Govern en lloc d'intentar suavitzar i fer-nos més competitius el que intenta és enfonsar-nos més dins aquest pou i per això, intenta encara incrementar aquesta pressió fiscal per càpita.

La prioritat d'Unió Mallorquina, la nostra prioritat és la generació de riquesa, és que hi hagi més activitat econòmica, si hi ha més activitat econòmica hi haurà més ingressos, però aquí sembla que aquest govern té molta preocupació per al repartiment i la redistribució de la riquesa i molt poca preocupació per a la generació de riquesa quan on hauríem d'incidir, on hauríem de prioritzar les nostres polítiques és a la generació de l'activitat econòmica i per tant, a fer més fàcil la vida i el funcionament a les nostres empreses, als nostres autònoms, a tots els nostres treballadors.

Quin és el problema de fons de les Illes Balears? No és tenir una pressió fiscal baixa com ha demostrat el Consell Econòmic i Social. El problema de fons, ho hem denunciat també múltiples vegades en aquesta tribuna, és el finançament. Nosaltres hem dit que tot i que es millorava el sistema de finançament, el problema és que continuam dedicant més del 12% del nostre producte interior brut, mar enllà, a coses, a inversions i a despesa pública que no es fan a les Illes Balears, que no reverteixen a les Illes Balears. Aquest esforç fiscal és absolutament excessiu. Ja vaig dir en altres debats que a Alemanya el límit màxim d'aquest esforç fiscal, diguem entre solidaritat i despeses comunes, estaria al 4% del PIB i aquí estam al 12%. Aquest és el gran handicap dels nostres comptes públics. Aquest handicap no se soluciona justament pujant els impostos, se soluciona de moltes altres maneres, però segur que no se soluciona pujant els impostos.

Pujar els impostos perjudica el consum, perjudica l'activitat econòmica i per tant, és el darrer que s'ha de fer, és la darrera recepta econòmica que s'ha de fer en temps de crisi econòmica. Entenem que en temps de crisi econòmica, lògicament, s'han de mantenir unes despeses, fins ara s'han mantingut en altres exercicis pressupostaris on també hi havia crisi. El que ha de fer en tot cas el Govern és mantenir la política que ha seguit fins aquest moment i no intentar plantejar una cortina de fum, fer veure que aquestes mesures traumàtiques que donen context a aquest projecte de Llei no existeixen, dissimilar-les i a partir d'aquí dir "no, no, nosaltres el que feim és que els riscs paguin, que paguin més". Això en el nostre humil entendre és pura demagogia.

Del que es tracta, ja dic, és d'incentivar l'activitat econòmica, preocupar-nos perquè es generi riquesa i d'aquesta manera obtindrem recursos i podrem continuar funcionant i, sobretot, del que es tracta és que s'arregli d'una... vegada el tema del finançament autonòmic perquè el canvi de finançament autonòmic està demostrant -i aquesta pujada d'impostos és una prova fefaent d'això- que no ha funcionat i no ha donat solució als nostres comptes públics.

Moltes gràcies.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 4224/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de llei RGE núm. 2818/10, pel qual s'adopten mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Tadeo.

Sr. Tadeo, té la paraula, quinze minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, defensaré aquesta esmena a la totalitat que presentam a aquest projecte de llei que pretén adoptar mesures tributàries addicionals per a la reducció del dèficit públic.

Una esmena a aquest projecte de llei que pretén pujar els impostos en tres impostos concrets: l'IRPF, l'impost de successions i l'impost de transmissions patrimonials, com si ja no n'haguéssim tingut prou amb les pujades d'impostos que s'han fet en l'àmbit estatal des de l'any 2008, 2009 i..., perdó, 2008, no, 9, 10 i la que es té prevista amb els impostos generals de l'Estat per a l'any 2011.

Per tant, no podem emmarcar el que és aquesta mala praxi per a nosaltres que té el Govern de les Illes Balears com ho ha fet allà, sinó que ho emmarcam amb les polítiques d'esquerres que duen a terme precisament governs d'esquerres en moment de crisi econòmica.

Pujar els impostos no creim que pugui contribuir ni a reduir les xifres d'atur ni que pugui ajudar que la gent aconsegueixi llocs de feina, que torni tenir llocs de feina, ni que ajudi totes aquelles persones -torn a repetir- que estan aturades i en aquest sentit, tampoc no pensam que aquesta pujada d'impostos pugui ajudar les empreses a mantenir i a impulsar la seva productivitat i que aquestes puguin mantenir els llocs de feina. Pujar els impostos quan encara l'economia no es troba en una fase clara de recuperació econòmica pot produir, fins i tot trob que el conseller alguna vegada ho ha manifestat, un alentiment d'aquesta recuperació si és que en algun moment s'ha començat a produir.

Som conscients que aquest projecte de llei que avui du aquí el Govern està emmarcat en una pujada d'impostos per al que són rendes podríem dir mitjanes o rendes altes, torn a repetir, amb IRPF, amb impost de successions i amb l'impost de transmissions patrimonials, però pensam que no es pot emmarcar tan sols en això, sinó que s'ha emmarcat en tota la conjuntura -com deia molt bé el portaveu d'Unió Mallorquina- actual que avui tenim a les Balears.

Si mal no record fa ara un any, el 24 de novembre, o sigui la setmana que ve farà un any, aquí debatíem una esmena a la totalitat dels pressupostos generals de la comunitat autònoma per a l'any 2010 i, on ens trobam avui? Ens trobam amb un govern que no ha entrat els pressupostos per al 2011 en aquesta cambra, que ha furtat el debat dels pressupostos i en canvi, du un debat -que sap que probablement, pel que es veu avui, tampoc no podrà tirar endavant- d'una llei per intentar pujar els impostos, una cosa que a més a més pensam que no ajudarà en res l'actual situació econòmica que patim.

Potser no ho recordin, però en aquell debat vaig demanar al conseller quina era la ràtio PIB deute del 2007 amb comparació amb la ràtio PIB deute del 2009, no vaig tenir resposta, però sí que en aquells moment li vaig dir -i està escrit al *Diari de Sessions*- que si se seguia amb la política econòmica que duia el Govern, si se seguia amb pressupostos emmarcats molt clarament en un endeutament, probablement necessari per la situació, però probablement excessiu, amb uns pressupostos que no anaven encaminats a poder enfortir les nostres empreses d'aquí, de les Balears, probablement acabarien aquí on som avui, amb un intent de pujada d'impostos.

Avui tenim un govern que no s'ha atrevit a presentar els pressupostos que és el que realment demanda la ciutadania per tenir les línies clares d'actuació del Govern de cara al 2011, perquè les empreses puguin saber exactament quina és l'actuació del Govern i sí en canvi ens planteja una pujada d'impostos per a un determinat nivell de renda. Per què hem arribat a aquesta situació? Idò, probablement i des del nostre punt de vista hem arribat a aquesta situació perquè el Govern no ha gestionat de manera correcta la crisi en els tres darrers anys.

Això que diuen que als distints sectors productius han dit que no passa res si no s'aproven els pressupostos, nosaltres no ho creim i crec que el Govern en aquest sentit no hauria de ser tan incrèdul, perquè sí que passa perquè si no, en farien uns a principi de legislatura i ja els podríem prorrogar per sempre. Per tant, sí que passa si no es duen els pressupostos i sí que passa a més que es furti el debat a aquesta cambra dels pressupostos que és l'acció del Govern per al 2011. Això ho consideram un fet greu i que, a més a més, avui debatem en el seu lloc una pujada d'impostos. Quin missatge donam a la societat? Quin missatge donam als empresaris? És un missatge consideram que totalment negatiu.

Com deia la situació està emmarcada d'una situació que ve des de l'any 2007 on el Govern deia que teníem un escenari econòmic de fortlesa de l'economia, 2008 abans d'unes eleccions deien que els indicadors disponibles assenyalaven que no tenien cap símptoma de crisi econòmica ni de recessió, curiosament després de les eleccions va canviar i el president del Govern va dir que des de l'estiu es començava a intuir aquesta situació difícil. És a dir, per un tema electoralista, com es fa ara i no es presenten els pressupostos, es va amagar la situació real, amb la qual cosa el Govern no prenia les mesures adequades en aquell moment de cara a la difícil situació.

Què va passar després? Idò que es varen anar fent uns pressupostos, pressupostos anomenats d'infraestructures silencioses, que més bé avui podem dir que quasi, quasi invisibles, la única inversió, que ara és el seu cavall de batalla, és Son Espases i més val no recordar el que varen arribar a dir en aquest sentit; uns pressupostos emmarcats dins el que és l'endeutament; un endeutament que hem arribat a llegir la setmana passada als mitjans de comunicació que en dos anys i mig, tres de govern la comunitat autònoma s'ha endeutat més de tot el que s'havia endeutat en tota la seva història. Ho vàrem dir: aquest govern ens durà a més atur, a més dèficit i al final, intentarà una pujada, vol intentar una pujada d'impostos quan el que tocaria -torn repetir i no em cansaré- és entrar aquí els pressupostos perquè puguem saber quina és l'acció de govern.

Els experts diuen -fins i tot l'altre dia el nou ministre de Treball ho va dir, que no és el moment de pujar impostos- que fins que no hi ha creixement positiu de l'economia d'un 2 o un 3% de creixement positiu difícilment es crearan llocs de feina. En aquest sentit també s'ha manifestat que pujar els impostos pot provocar un alentiment de l'economia, de la recuperació -torn repetir, si és que s'ha iniciat- i en aquest sentit trobam totalment desafortunat intentar mesures com aquestes que, a més, se sumen a les que es fan des de la política fiscal que es fa des de Madrid.

Es pot argumentar que economies del nostre entorn ho han fet, i efectivament les han fet, les apujades d'impostos, però ho han fet ja amb uns creixements econòmics que han començat a ser més o menys sòlids, amb una recuperació més o menys sòlida, que no tenim ni aquí a Espanya ni a Balears.

Aquí sempre hem dit -i en açò estic d'acord també amb el portaveu d'Unió Mallorquina- que es feia una política de tall keynesià, que quedava molt bé dir-ho, que l'administració havia d'estirar del sector privat per intentar créixer, però ha quedat demostrat que sense polítiques encaminades a fer que les activitats econòmiques del sector privat aportin realment a l'economia i estirin de l'economia difícilment en podríem sortir. Hem arribat al punt del qual parlàvem l'any 2008, d'uns pressupostos de la tranquil·litat institucional, que tampoc no hi va ser; el 2009 teníem uns pressupostos per combatre la crisi des de la "governança", definida com una complicitat amb els agents econòmics i socials, i sortien al carrer sanitat i educació a manifestar-se; i els pressupostos 2010 ja no els van batejar i els 2011 deuen estar dins un calaix, potser que fets però deuen estar dins un calaix, i en canvi ens duen, torn repetir, d'una manera totalment inconcebible al nostre entendre, a l'entendre del Partit Popular, una pujada d'impostos que l'únic que pot provocar és un alentiment de la possible recuperació econòmica, que no s'incentivi el consum i que, a més, va afegida a la reducció dels 400 euros d'IRPF, a la pujada de l'IVA, a la reducció de deduccions autonòmiques de cara a l'any que ve, és a dir, a minvar la renda disponible dels ciutadans, que són els que realment han d'incrementar amb la seva renda el consum, perquè les empreses tornin a invertir i es tornin crear llocs de feina.

Ja els vàrem dir que la difícil situació amb els pressupostos del 2010, la difícil situació que tindrien quan els ingressos..., els vam dir que els ingressos no podrien absorbir la despesa corrent i les amortitzacions, i que açò ocasionaria dificultats de tresoreria i dificultats també dels pressupostos, així ha estat, i ara al final acabam amb un intent d'incrementar els impostos.

En un escenari on contínuament s'estan destruint, s'han anat destruint llocs de feina, on les famílies tenen dificultats per arribar a final de mes, on el model de finançació autonòmic no ha estat el que hauria de ser, no compleix ni les més mínimes expectatives del que hauria de ser a la vista de la situació que tenim, on les empreses tenen dificultats per accedir al crèdit per a inversions, on tenen dificultats per accedir al crèdit per al seu circulant, vostès i els seus companys de Madrid es dediquen encara a agreujar aquesta situació apujant els impostos i no fent polítiques vertaderament encaminades que les empreses puguin sortir d'aquesta difícil situació econòmica que hi ha.

Des del Grup Parlamentari Popular pensam que intenten fer les coses d'una manera quasi quasi podríem dir intencionadament, entre cometes, perquè les coses encara vagin a pitjor, que sé que no és així, però els errors que ha tingut aquest govern en aquest sentit i la seva falta de gestió ha estat tal que fa pensar fins i tot açò.

Interessant també és fer una referència i fer un pensament o una reflexió sobre el tema d'endeutament. Els darrers pressupostos del Partit Popular, que ens van titllar tota la legislatura que érem uns dimonis perquè endeutàvem la comunitat autònoma, els darrers pressupostos del Partit Popular per a l'any 2007 reflectien 95 milions d'euros; els primers d'aquest govern per al 2008, 470 milions; per al 2009, 740 milions i, per al 2010, el màxim que permetia la llei, 693 milions d'euros, i probablement la pròrroga que vindrà, la pròrroga que vindrà dels pressupostos també reflectirà, m'imagín, una quantitat elevada, és a dir, han endeutat la comunitat autònoma, la gent no percep al carrer que s'hagin pres les mesures adequades i s'hagi duit l'activitat del Govern d'una manera que pugui empènyer l'activitat econòmica del sector privat, i en canvi arribam a una situació límit d'endeutament de la nostra comunitat autònoma.

En els pressupostos de l'any passat parlaven -que enguany no podem parlar ni tan sols d'això- parlaven que inicialment els pressupostos es reduirien 500 milions d'euros d'una remodelació del Govern, fusió de conselleries, eliminació d'empreses públiques, i que açò en part serviria per poder eixugar la minva de la manca de recaptació a causa de la pèrdua d'activitat i de productivitat de les empreses de les Illes Balears. Està clar que veient l'evolució que ha fet de la seva gestió aquest govern, veient l'evolució dels pressupostos que duit a terme any rere any aquest govern, nosaltres veim molt clar que avui tenim la conseqüència, la conseqüència advertida, com he dit abans, fins i tot fa un any, que anàvem cap a més atur, més dèficit, i al final una pujada d'impostos per intentar eixugar els comptes de la comunitat autònoma que avui no s'atreveixen a presentar aquí.

Varen dir en el seu moment, l'any passat, que la davallada de 1.000 milions d'euros que havia de recaptació ho eixugarien amb el nou model de finançació, amb la retallada de despesa pública i també amb un major endeutament. El major endeutament hi és, la retallada de despesa pública no està ni aquí on tocava per als ciutadans ni és suficient, i el nou model de finançació torn repetir que no ha cobert les més mínimes expectatives perquè, malgrat pugui ser s'hagi incrementat en relació amb l'anterior, no ha cobert les més mínimes expectatives de poder-nos situar a la mitjana de les altres comunitats autònomes perquè, si fos així, probablement no estaríem en aquesta situació.

I acabaré dient dues coses. Primer, l'apujada d'impostos no implica necessàriament un increment de la recaptació, que a més pot suposar que conjuntament amb les pujades, torn repetir, del Govern central en IRPF, IVA i altres impostos especials pot suposar un entrebanc a la possible recuperació. Països del nostre entorn potser que ho hagin fet, però quan ja tenien una recuperació consolidada; no és el cas ni d'Espanya ni de Balears. Per tant el camí d'aquesta política fiscal no és adequat. I, segon, crec que és possible fer uns pressupostos per combatre l'atur, per crear llocs de feina, per enfortir les nostres empreses davant aquesta difícil situació econòmica que patim. Per tant des del Grup Parlamentari Popular el que avui els demanam és que retirin aquest projecte de llei per incrementar els impostos i entrin el projecte de llei dels pressupostos per a l'any que ve, i que la minoria que dona suport al Govern es digni a consensuar aquests pressupostos amb la majoria que no dona suport a aquest govern.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

El Govern obre qüestió incidental, i per tant té la paraula el conseller Manera sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, abans d'entrar en la matèria directa objecte de la meua intervenció permetin que plantegi algunes consideracions de caràcter general que trobo oportunes per la temàtica que ens ocupa.

Partesc d'una premissa que és bàsica i pot resultar una veritat de *Perogrullo*, i és que no existeix una única política fiscal, com tampoc no existeix una sola política econòmica. En els moments actuals, amb fortes convulsions econòmiques, amb graus elevats d'incertesa futura i també amb l'execució d'actuacions en política econòmica que molt sovint s'han d'improvisar atenent la rapidesa i la profunditat dels fenòmens, en dits moments, insistesc, podem observar que es donen accions en política econòmica que no sempre són unidireccionals. Per exemple es podrà observar el que s'esdevé a l'economia nord-americana, on un conjunt d'estímul fiscal i monetari alenteixen el calendari en el compliment del dèficit públic. Dit d'una altra manera, es prioritza des de la mateixa

Reserva Federal i amb l'aquiescència del govern el creixement econòmic en front de l'equilibri pressupostari i a la veneració per un determinat nivell de dèficit públic. Fins i tot es relativitza l'evolució de la inflació, un aspecte sobre el qual la Reserva Federal és particularment sensible, preocupada com està que l'evolució dels preus vagi més aviat en la direcció oposada a la d'un moviment deflacionari, tot repetint el procés del Japó des de principis dels anys noranta i, alhora, s'eixampla el temps de compliment amb els reequilibris de les finances públiques.

El contrapunt l'observem en les actuacions impulsades per l'ECOFIN i el Banc Central Europeu. Aquí trobaran vostès una inquietud palesa per la situació dels dèficits dels estats membres, un retorn a la més severa de les ortodòxies pressupostàries i el reforç d'una idea essencial: cal primer equilibrar per després aspirar a desenvolupar el creixement. A la vella Europa hem passat d'un efímer i reconegut redescobriments del keynesianisme a un retorn sense conviccions comunes als indicadors monetaristes i financers del Tractat de Maastricht.

Reconec que la visió és molt simple, molt epidèmica, però pens que sintetitza l'allau de declaracions de tota mena, d'informes sovint contradictoris i amb escasses capacitats predictives, que emanen dels principals instituts econòmics del món. En aquest aspecte recordin que no fa tants mesos, menys d'un any, que alguns parlaven del final del capitalisme; d'altres, de la gènesi d'una segona gran depressió; uns altres, del repensament del sistema econòmic en el seu conjunt. Fins i tot veus ortodoxes bramaven per una despreocupació quant a dèficits i processos d'endeutament, tal era l'estat de xoc que gurus de tota casta i gabinets de tot color han patit. Qui digui que ho sabia tot menteix, qui afirma que té la solució és un xarlatà sense escrúpols; no ens podem fiar ni d'uns ni d'altres.

Però tornem a les dues opcions que comentava, cadascuna d'elles, d'aquestes dues vies en política econòmica, obeeix, bé és cert, a condicionants interns i les relacions externes dels espais geogràfics considerats. Injectar liquiditat de forma considerable, com està fent la Reserva Federal, es pot fer a més per afeblir un dòlar que es troba en situació poc avantatjosa davant la moneda xinesa, tot i amb la garantia que els dèficits federals trobaran ben segur mercats exteriors que contribuiran al seu equilibri. En aquest aspecte la compra de deute públic dels Estats Units per part dels capitalistes xinesos configura, si més no, una de les contradiccions flagrants de l'economia globalitzada, el que un país autodefinit com a comunista controla el gruix dels bons emesos pel sistema financer del principal país capitalista. Però tot plegat no fa més que emfatitzar una realitat.

El cas dels Estats Units es contraposa a l'uropeu perquè en els dos casos la política desplegada és diferent. Respecte d'això existeix una literatura econòmica procliu a comunicar que les davallades impositives acabaran per generar -ho hem sentit ara fa un moment- de manera gairebé automàtica increment en les recaptacions. Darrere d'aquesta tesi, nucleada al voltant de la coneguda corba de Laffer, que tant va promocionar el president Ronald Reagan i les polítiques econòmiques d'oferta, els polítics de signe conservador s'hi han refugiat de manera essencial per uns motius fonamentals; en primer lloc, perquè les contraccions fiscals són regressives, és a dir, afecten tothom per igual. Fixin-se que aquí tot el temps es parla d'apujades

d'impostos, l'anterior intervinent no ha matisat de quins impostos estan parlant, apujades d'impostos, de forma que no segmenten en funció de la capacitat de renda dels declarants, la qual cosa fa tenir a aquestes mesures una aparença de neutralitat social. En segon terme, perquè el missatge és sempre benvingut per l'electoral i, a més, es tracta d'un missatge simple, directe, sense matisos, cosa que és de gran utilitat per al discurs conservador; a ningú no agrada pagar impostos, però tots volem tenir els serveis públics lluentos que faciliten el nostre benestar social i econòmic.

No negaré que es puguin produir, en moments molt puntuals i en casos que m'atrevesc com més aviat excepcionals, recuperacions en les recaptacions tributàries quan s'abaixen impostos, però no tenim evidències científiques que converteixin aquests fets episòdics en lleis, en plantejaments automàtics que poden regular tot el comportament de l'economia. El responsable d'hisenda actua aquí més aviat a les fosques, motivat per condicionants que són més ideològics que no tècnics, no saber, en definitiva, en quin punt de la corba de Laffer es pot trobar en aquests moments, perquè darrere l'axioma de davallar impostos s'ha de situar necessàriament un full de ruta clar de retall de despeses o d'increment de deute públic; del contrari els nombres no quadren, tot i que es confia que Laffer continuï delineant la seva misteriosa corba.

Per això resulta poc rigorós, nul·lament científic i també, Sr. Tadeo, molt demagògic, proclamar que es poden reduir càrregues impositives alhora que es poden mantenir i fins i tot incrementar serveis donats a la ciutadania. Això és simplement una trampa de comunicació, una burda enganyifa per captar vots, tot i que pot resultar efectiu, però que s'acabarà per desemmascarar en el moment de fer política econòmica. Els exemples són a dojo: el Sr. George Bush pare va gairebé jurar que no apujaria mai els impostos; la Sra. Merkel va anunciar que els davallaria; el Sr. Berlusconi digué el mateix; el Sr. Sarkozy se sumà al banquet, i el Sr. Cameron també s'afegí a la tesi. En tots els casos no es produïren els anuncis de benaventurança que es proclamaven als cartells electorals, per un fet ben simple i complex alhora: perquè si reduïxes la teva capacitat d'obtenir ingressos no pots mantenir el mateix nivell de despeses. És la *real politik*, que situa els missatges i fa recular els líders prometedors d'una societat opulenta però amb baixos costos.

El contrapunt, el contrast en aquest tema estriba a explorar figures tributàries que permetin la progressivitat, màxim quan ens trobem en un escenari clar, la davallada dels ingressos de les administracions públiques al temps que certes despeses de caire més rígid i totalment necessàries per a la població assoleixen nivells alts i exigents. Resulta molt difícil mantenir polítiques públiques estratègiques quan els ingressos minven, i també aquí les opcions no són unívokes: o s'entra dintre una ortodòxia palesa que pretengui reequilibrar els comptes públics deixant de fer polítiques concretes, és a dir retallant despesa pública, o se cerquen els ingressos per les vies que es puguin trobar a la legislació vigent, bé amb el recurs del deute públic, de manera que això contribuirà, evidentment, a nodrir el dèficit, bé mitjançant determinades figures tributàries.

El Sr. Jean-Claude Trichet, un conservador convençut, president, com saben, del Banc Central Europeu, indicava en una recent entrevista el mes de juliol al *Financial Times* que la pujada d'impostos fa part del receptari en el món desenvolupat i en la conjuntura actual per solucionar els problemes del dèficit, juntament amb una contracció de la despesa. Això si més no té lògica i, mirin, és que nosaltres volem proposar això, precisament, reduir el pressupost pràcticament un 5% i escaig, com han dit avui, i fer un increment impositiu selectiu que afecti les rendes més altes, no tothom, que afecti les rendes més altes. Contràriament a la política fiscal conservadora, de caire regressiu, el que es proposa són mesures fiscals de tall progressiu; no afecten tothom per igual i són més pregones cap als sectors socials que gaudeixen de rendes i patrimonis més elevats.

Respecte d'això el Govern de les Illes Balears ja ha duit endavant una política fiscal activa i coherent amb els canvis cíclics de l'activitat econòmica. Això ho demostrà quan l'octubre del 2008, ateses les dificultats econòmiques que patia la societat balear, aprovà un decret llei de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica que introduïa beneficis fiscals per als ciutadans més vulnerables a la situació d'anèmia econòmica i per a empreses, especialment d'àmbit familiar. Aquesta política fiscal de suport a la societat fou ratificada pel Parlament amb la Llei 1/2009, del 25 d'abril, de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica, i suposava una injecció de liquiditat cap als ciutadans i les empreses d'uns 50 milions d'euros. Tenint en compte el seguiment fet a l'aplicació de les mesures tributàries, actualment els joves, les famílies nombroses i els discapacitats i les empreses ja han gaudit -i don una data ja liquidada- de 46,7 milions d'euros per fer front a l'estat de la feblesa de les seves economies.

Ara bé, la política fiscal no només ha de ser especialment activa a l'hora de corregir el desequilibri familiar i empresarial que provoca una situació de crisi econòmica, sinó que també ha de fer prevaler els principis constitucionals que marquen el sistema tributari. Així, tots hem de contribuir al sosteniment de la despesa pública d'acord amb la nostra capacitat econòmica, tal com marca l'article 31 de la Constitució. Aquest principi, que es pot sintetitzar en qui més guanya més contribueix, ha anat perdent vigència si es repassa l'activitat legislativa en matèria fiscal. De fet, i d'acord amb la ideologia política d'un govern de caire progressista, aquest principi esdevé invulnerable si es vol garantir la justícia i l'equitat del sistema impositiu. És per això que aquest govern ha decidit fer una aposta tributària que recuperi, dins el marge de les competències normatives, la progressivitat perduda pel nostre sistema tributari, després que el govern del Partit Popular aprovés la Llei de reforma de l'impost de successions, que establí la reducció de la tributació de les herències des del tipus del 34% i, en alguns casos, del 68% fins a l'1% quan es tracta de llegar als familiars més pròxims, amb independència dels cabals heretats. Per tant en aquestes illes i a dia d'avui paga l'1% qui rep en herència 10.000 euros i també qui en rep 1, 2 o ics milions. Em demano si és socialment just, equitatiu i ètic mantenir aquesta tributació. El PP rebaixà la tributació als més rics sense tenir en compte aquest principi cabdal dins un sistema tributari i aplicà l'aforisme que el fi justifica els mitjans, i tant és així que en l'exposició de motius de la llei que aprovaren reconegueren -i cit paraules textuais- que per protegir la família cal entendre fins i tot que no es respectin les exigències de capacitat econòmica

individual o, el que és el mateix, que no es respectin els principis constitucionals del sistema tributari.

Amb una tarifa que discrimini en funció del nivell de renda i de patrimoni pel que fa a la contribució d'un individu i tenint en compte que aquesta contribució és un deure constitucional, no es vulnera en cap moment el dret de protecció a la família, ni s'anul·la el dret de dotar de seguretat econòmica els seus descendents, sinó més aviat el contrari, en paga el que més té, es garanteix la distribució de la renda i de la riquesa des dels afavorits fins als més febles. Així, el projecte de llei de mesures que defensam avui davant aquesta cambra està inspirat en els principis de progressivitat, de justícia, d'equitat, propugnats pel text constitucional, i així fins als primers 600.000 euros d'herència, 100 milions de les antigues pessetes, es manté l'1% de tributació, tot comptant que l'import sobre el qual es tributa s'obté després d'aplicar-hi els beneficis fiscals estatals i els propis de la comunitat autònoma, com era la reducció per discapacitat, la reducció per mantenir com a habitatge habitual l'habitatge heretat i per assegurances de vida.

En definitiva, protegir, mitjançant la política fiscal, els incentius cap a les capes més desvalgudes de la societat.

A partir del llindar dels primers 600.000 euros es configura una tarifa que ni tan sols en el tram més elevat recupera la progressivitat de la tarifa existent abans de la reforma de l'Impost de successions i donacions, que podia arribar, com he dit abans, fins al 685 de la tributació per aplicació de coeficients en funció del grau de parentiu i del patrimoni preexistent del que hereta. Així, la tarifa de l'impost quedaria de la manera següent: fins a 600.000 euros, es tributaria un tipus màxim de l'1%; entre 600.000 i 1 milió d'euros d'herència, el 4%; entre 1 i 2 milions, el 7%, el mateix tipus que s'aplica a les donacions entre parents pròxims; entre 2 i 3 milions d'euros, el 10%, i pel que fa al darrer tram de la tarifa, a partir de 3 milions d'euros, el 20%.

Queden garantits amb aquesta tarifa progressiva tant el dret a dotar de seguretat econòmica als descendents com el dret que la redistribució de la renda i la riquesa sigui equitativa i efectiva. Mantenir l'impost en els termes actuals és una aposta clara per mantenir o per augmentar les desigualtats socials.

El govern del PP estimava que l'eliminació de l'Impost sobre successions representaria a l'any 2007 que es deixassin d'ingressar 46 milions d'euros; el govern del pacte ha injectat liquidat cap a les capes més febles de la societat, per un import similar, com deia abans, utilitzant mesures més congruents amb la redistribució de la renda i la riquesa, com són les aprovades en el decret llei esmentat de l'octubre del 2008. Tanmateix, l'únic que es modifica és la tributació de les herències de famílies amb un cabal hereditari superior a 600.000 euros i es manté la tributació de les donacions al 7%, amb el propòsit de fomentar el canvi generacional tant de patrimoni com d'empreses familiars, cosa que compta, a més a més, des de l'octubre del 2008, amb una tributació més avantatjosa, s'ha incrementat la reducció per donació de l'empresa familiar des del 95% fins al 99%.

La segona de les mesures incorporades consisteix en l'increment del tipus de tributació de l'Impost de transmissions patrimonials del 7 al 8%, pel que fa a la compra de l'habitatge quan el valor de l'immoble superi el llindar dels 450.000 euros. Aquesta mesura contribuirà sens dubte a l'objectiu d'acceleració en la reducció del dèficit i de sostenibilitat fiscal per la via dels ingressos tributaris, sempre des de la perspectiva del manteniment d'un sistema en el qual es premiïn els principis esmentats anteriorment, capacitat econòmica, justícia, igualtat i progressivitat. Tot i que l'Impost de transmissions patrimonials és un impost indirecte, no és menys cert que també permet la introducció de tipus reduïts i incrementats; en aquest sentit, el Govern de les Illes Balears aposta per mantenir el tipus reduït de l'1% en la transmissió d'habitatges de protecció oficial; del 0,5% en els immobles situats al Parc Balear d'Innovació Tecnològica, el Parc Bit, i del 3% en la compra d'habitatges habituals per part dels col·lectius més vulnerables de la ciutadania balear: joves menors de 36 anys, discapacitats i famílies nombroses.

També es mantenen els beneficis fiscals que en matèria d'Impost de transmissions patrimonials s'incorporaren al Decret llei de l'octubre del 2008, com ara la possibilitat d'aplicar un tipus reduït del 2% a les concessions administratives que generin ocupació i un tipus reduït del 6% a la transmissió de l'immoble que formi part d'un patrimoni empresarial, sempre que es mantingui l'activitat econòmica i es generi ocupació.

Aquesta pujada de l'impost queda justificada la introducció del límit de 450.000 euros, de tal manera que afecta aquelles famílies que o bé no tenen una protecció especial per part de la normativa fiscal, o bé compren un habitatge amb un valor superior a l'esmentat.

Com veuen, la política fiscal del Govern constitueix una aposta per incrementar la tributació en els sectors de la societat amb major poder adquisitiu, no com es va fer a l'anterior legislatura en què s'incrementà la tributació de l'Impost d'actes jurídics documentals en un cent per cent, sense distinció i afectant tots els ciutadans de les Illes Balears, pobres i rics. Aquesta pujada fiscal eloqüent, que prové d'un govern conservador, se silencia per part dels seus executors, que reclamen ara una davallada dels impostos, al temps que asseguruen mantindran intactes els serveis.

Finalment, s'introdueix un nou tram a la tarifa autonòmica de l'Impost de la renda a les persones físiques, que va tributar un punt per damunt del tram anterior en les rendes més elevades. Així, fins als 100.000 euros es continuarà aplicant el tipus general del 43% i per cada euro adicional de renda obtinguda pel contribuent es tributarà aquest nou tipus del 44%.

Aquesta proposta constitueix un exercici adicional en la recuperació de la progressivitat per a les rendes més altes. L'IRPF es configura com el tribut que aconsegueix millor les funcions de redistribució de renda i riquesa, tant pel seu vessant subjectiu quant a tenir en compte les circumstàncies personals i familiars com per la seva qualificació d'impost directe, que sotmet a tributació l'individu en funció de la seva capacitat econòmica.

En definitiva, senyores i senyors diputats, aquesta llei que defensam és un exercici, al nostre parer, de responsabilitat social d'un govern implicat en una política fiscal activa, tant pel que fa al manteniment de beneficis o incentius fiscals per als més desprotegits, que es mantindran fins i tot en la pròrroga del pressupost, com pel que fa al compliment dels principis que han regit el sistema tributari des de la primera reforma de la democràcia.

El nostre plantejament no és excèntric, s'aveu amb polítiques fiscals ja declarades o corregides per altres governs a diferents indrets i manté una lògica interna clara, que no defuig per altre cantó els compromisos ineludibles de reducció del dèficit públic i de sanejament de les finances autonòmiques.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam ara a la intervenció del representant del Grup Parlamentari Mixt, per un temps de cinc minuts.

Sr. Melià, té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo, com que no som professor d'història econòmica no me'n puc anar tan enfora, Sr. Conseller, ho dic modestament, modestament, jo, començar a parlar de Japó, Estats Units, ECOFIN, Xina, tot això no sé si em ve, a mi, a mi, a mi em ve poc gran, i si parlam ja del final del capitalisme ja això sí que és molt enfora.

Nosaltres, Unió Mallorquina, li ha explicat molt clarament els motius de la nostra posició en aquest projecte de llei, i a mi em sap greu que vostè se n'hagi anat molt enfora i no hagi entrat als arguments que li he exposat, em sap greu, perquè aquí es tracta de tenir el debat en virtut dels grups que presenten una esmena a la totalitat i no de venir amb uns arguments ja establerts i dir-los i no contestar el que han exposat els grups parlamentaris.

Jo li he dit molt clarament, molt clarament, i aquest és el problema i vostè..., no entrarem a què hi ha dues polítiques fiscals i el que fan a Estats Units i el que fa Europa, jo no entraré en això, perquè efectivament, segurament són dues receptes diferents, totes dues respectables i legítimes, no entraré en això; però és que aquí, a les Illes Balears, a les Illes Balears es dona una constatació que he dit i he esmentat a la meua primera intervenció i és que som la comunitat autònoma amb més pressió fiscal per càpita; perquè tot això que vostè ens ha contat estaria molt bé si no fóssim la comunitat autònoma amb més pressió fiscal per càpita. Per tant, el nostre problema no és que tinguem una pressió fiscal que es pugui pujar, que sigui suau, que tenguim molt de marge de maniobra, no és aquest el nostre problema, el nostre problema és un altre i es diu finançament autonòmic, i també li he explicat i vostè no n'ha dit ni paraula.

Aquest és el nostre problema, el nostre problema és que enviam el 12% del nostre producte interior brut mar enllà i no torna, aquest és el nostre problema principal, no que les nostres empreses no paguin molt d'Impost de societats o no, que no paguem molt d'IVA o no, que no paguem molt d'IRPF les persones físiques, no és aquest el nostre problema. Ja feim un gran esforç fiscal, el problema és que aquest esforç fiscal després no retorna a la societat, aquest és el problema de fons, i nosaltres el que demanam és que retorni aquest esforç fiscal i no agreujar més el problema existent. I pujar més els impostos és agreujar encara més el problema existent i per això no podem estar d'acord amb agreujar, vostès amb aquesta llei agreugen el problema que tenim, aquesta és la qüestió de fons.

Hi ha una altra qüestió de fons, que vostè diu: mantenir el nivell de despesa i de serveis. Doncs, segurament, segurament, si això de la crisi econòmica continua així, ens haurem de començar a plantejar que l'estreta de cinturó de l'administració ha de ser més forta, ha de ser més forta, perquè la societat no pot dur aquesta hipoteca damunt l'esquena; perquè els sectors econòmics, l'activitat econòmica, els treballadors, les empreses, els autònoms, no poden dur aquesta hipoteca damunt, aquesta càrrega fiscal tan excessiva i aquesta prestació de serveis, que està molt bé i que nosaltres som els primers que voldríem que existís i que fins i tot voldríem que s'ampliàs, però la política és l'art del possible, i si això no és possible els governants, i vostès tenen aquesta responsabilitat i la volen tota i varen dir que l'assumien tota: idè, comença a ser hora que siguin coherents amb aquesta assumpció de responsabilitat.

Progressivitat: a mi no m'ha quedat clar, perquè a un moment determinat de les seves reflexions em pensava que la seva proposta seria retornar tot l'Impost de successions; perquè si realment és tan poc progressiu aquesta eliminació, entre cometes, de l'Impost de successions: 1, el que hauria d'haver fet el Govern socialista de Madrid és posar un recurs d'inconstitucionalitat, perquè va contra l'article aquest 31 que vostè ha dit de la Constitució, això és el primer, i el segon és que vostès, quan varen seure al Govern el 2007 el primer que haurien d'haver fet és canviar aquesta política fiscal tan poc progressiva i tan criticable, però resulta que durant tres anys ha estat collonuda aquesta política i ara canviem, canviem, home, canviem -perdó per allò de collonuda, perdoni, Sr. Conseller, li deman disculpes, ha estat un acte de vehemència.

Bé, aquesta és la situació i aquest és el nostre posicionament i el nostre posicionament és que les Illes Balears ja fan un esforç fiscal excessiu, que el problema el tenim en el finançament, que el sistema ja és progressiu i que el que hem de fer és estrènyer-nos més el cinturó.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. En representació del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Tadeo té la paraula. Cinc minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, per al nostre grup parlamentari en aquest moment pujar aquí, vostè com a conseller a demanar, voler defensar una pujada d'impostos sense entrar els pressuposts, la veritat és que no li donam cap credibilitat, per tant creim que el primer que hauria d'haver fet aquest govern és entrar els pressuposts, que es poguessin debatre, acceptar el que li va dir el nostre portaveu fa dues setmanes o tres, de què no presentaríem esmenes si no hi havia pujada d'impostos, i a partir d'aquí negociar amb uns pressuposts i una acció de govern damunt la taula, cosa que aquest govern no té i cosa que patiran tots els ciutadans de cara al 2011.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Tampoc, dir-li també que, com ja li ha dit també el portaveu d'Unió Mallorquina, la primera part de la seva intervenció, nosaltres no veníem a una classe d'història econòmica, no hi veníem, no veníem a parlar dels bons de Nord-Amèrica, de Reagan, de George Bush, de Trichet, només faltava que sortís aquí el *Tío Gilito* o el *Pato Donald*; vull dir, han arribat a una situació, Sr. Conseller, li dic en el sentit que han arribat a una situació -*veo que le hace gracia, Sr. Diéguez*- però hem arribat, *hemos llegado a una situación*, hem arribat a una situació que el Govern no entra els pressuposts, vol intentar pujar els impostos, amb quina credibilitat ho fa? Amb cap. La credibilitat que ha de tenir aquest govern és amb la seva acció de govern, la situació que estam ara d'un intent de pujar els pressuposts precisament ve donada per la seva acció de govern de tres anys; el dèficit que tenim és de la seva gestió; el deute que hi ha, que s'ha duplicat, en dos anys i mig s'ha duplicat més del que dúiem en tota la història de la comunitat autònoma, és la seva responsabilitat. Que l'endeutament era adequat? Però com és que ningú té la percepció que el Govern ha fet coses, infraestructures adequades? Son Espases, Son Espases ara és el seu cavall de batalla i és la gran inversió i cada dia ho tenim als mitjans de comunicació, Son Espases; més val no dir, torn a repetir, el que dèiem, on hi ha les infraestructures silencioses, s'han tornat invisibles, la gent no ho percep. Quina política econòmica han fet perquè les empreses recuperin productivitat, que es torni generar alegria, que els empresaris i ciutadans tinguin la confiança aquella que vostès reclamaven, que deien que el Partit Popular, amb un discurs de destrucció doncs rompia aquesta, no permetia aquesta confiança?

Això ho han dit, doncs els ciutadans no ho perceben, i amb una pujada d'impostos quan és reiterada, amb pujada d'impostos feta a Madrid, des de l'IRPF, des de davallar els 400 euros, pujar l'IVA, pujar impostos especials, davallar deduccions autonòmiques, perdó, deduccions estatals d'IRPF de cara al 2011, tot açò no ens du a una situació que en el moment que l'economia de Balears no ha sortit, o la recuperació no és ferma, no ens du a una situació de pensar que pugui ser bo per a la nostra economia.

Demagògia? Cap ni una, jo en cap moment li he parlat a vostè de davallar impostos, no s'equivoqui, pot repassar el *Diari de Sessions*, jo senzillament li he parlat de no pujar els impostos, si ho deia per a mi, jo no he parlat de davallar els impostos, li he parlat de no pujar els impostos, això hagués estat demagògia. Crec que optar per una altra política fiscal, en una línia conservadora o la línia que fa el Partit Popular, doncs no és demagògia.

I tampoc no digui que no li he parlat dels impostos, sí que li he parlat dels impostos, de què és una llei de dues fulles, en lloc de dur tot un totxo de pressuposts, que realment és l'acció de govern i que hauria de ser aquí debatent, ens duen dues fulles amb tres articles per pujar l'IRPF, l'Impost de transmissions patrimonials i l'Impost de successions. A unes determinades rendes? D'acord, molt bé, però tot açò va englobat dins un paquet que, com he dit abans, l'hem d'emmarcar en una pujada d'impostos a nivell també nacional, i creim que açò en aquests moments és totalment desafortunat. Economies del nostre entorn, ho torn a repetir, ho han fet en el moment que ja tenien una recuperació ferma, i en aquest sentit no creim que sigui el moment de fer-ho, per així com està l'economia de les Balears.

Demagògia tampoc, cap, fa un any ja li vàrem dir, amb l'acció de govern que feien, amb la política que feien quant a endeutament, ens n'anàvem cap a més dèficit, cap a més atur i cap a pujada d'impostos. Vist el vist, l'únic que no arribarà serà la pujada d'impostos, perquè més dèficit, el tenim; més aturats, 90.000 persones. Què és el que realment importa a les 90.000 persones, és parlar aquí de George Bush, dels bons Nord-Americans? Nosaltres creim que no, nosaltres creim que el que interessa en aquests moments a la ciutadania és el projecte que té per al 2011 el Govern de la comunitat autònoma, i aquest projecte ve marcat dins els pressuposts, i si estan fets estan dins un calaix i no els hem vist i és el que avui hauríem d'estar debatent. I tal vegada, des del nostre entendre, tendria credibilitat per a avui poder aquí dur un projecte de llei per intentar pujar els impostos, però mentre no entri els pressuposts difícilment.

I li torn a repetir, l'oferta que li va fer el nostre portaveu en el seu moment, de tenir uns pressuposts bons per a la nostra ciutadania, per poder reduir l'atur, perquè les empreses puguin reactivar la seva economia, incrementar la seva productivitat, amb una oferta de consens per part del Partit Popular, crec que això no han fet bé de rebutjar aquesta oferta i crec que és el camí. Mentrestant, doncs sempre ens tindran davant i en contra per intentar evitar qualsevol pujada d'impostos.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per tancar la qüestió, el Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta, moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Entraré a contestar algunes qüestions que es plantejaven tant des d'Unió Mallorquina com algunes consideracions que ha fet el Sr. Tadeo.

Bé, jo no he volgut entrar en el debat del finançament autonòmic perquè tendrem un debat, una interpel·lació, la setmana vinent, però jo avançaré la conclusió a la qual hem arribat des del Govern en relació amb el finançament autonòmic, si més no dintre de la Conselleria d'Economia i Hisenda, i és que les negociacions que s'han fet, quant al finançament autonòmic, han estat molt positives per a la comunitat; altra cosa és que l'escenari en el qual ens movem sigui un escenari de crisi i se sap que el nou model, aquest nou model de finançament té una relació directa, intrínseca amb l'evolució econòmica perquè incrementa la participació de les comunitats en la cistella dels impostos, més del 30% en tots els casos. De manera que si l'economia repunta i es recupera, evidentment això generarà majors rèdits per a l'economia dinàmica de les Illes Balears, o com l'economia de Catalunya o la del País Valencià, les economies que tenen majors pulsacions econòmiques.

Pensam que és positiu i don tres xifres importants: el 2009, 328 milions d'euros de recursos addicionals arribaren a les Illes Balears, del primer any on només el 70% del model era vigent. Aquesta xifra, Sr. Melià, és pràcticament el doble del que arribava amb l'anterior model de finançament, amb el cent per cent aplicat. Això són les dades, Sr. Melià, vostè podrà voler 1.000 milions, però el que nosaltres hem aconseguit és un increment notori en relació amb el finançament autonòmic que teníem vigent. L'any 2010 el model es paga per dotzenes parts, a raó d'uns 36 milions d'euros més en recursos addicionals, la qual cosa fa més de 400 milions d'euros addicionals en el model de finançament. I estam parlant del 85% de la seva aplicabilitat, quan estiguem al cent per cent estarem en més de 500 milions, una xifra superior lleugerament als 500 milions, amb una característica essencial que aquest model té en relació amb l'anterior i és la disposició addicional tercera que indica que aquelles comunitats autònomes amb fons de suficiència negatiu, i aquesta comunitat el té, té fons de suficiència negatiu, si no arriben al finançament per càpita, es tocarà -per dir-ho d'alguna forma- aquest fons de suficiència fins que la comunitat autònoma arribi a aquest nivell.

Aquesta és en síntesi la conclusió. Al nostre parer, el finançament autonòmic està permetent aquests recursos addicionals que la nostra atenció a la despesa no sigui tan forta, en el sentit que tenim una major capacitat d'ingressos, i el que està fallant, Sr. Melià, no ens enganem, són els ingressos tributaris, això és el que està fallant aquí, igualment com està fallant al Govern central i a totes les comunitats autònomes. La crisi econòmica passa factura i els ingressos per IVA, per IRPF, etc., evidentment condicionen a la baixa la capacitat de despesa dels governs, la capacitat d'assignació de recursos, però no és menys cert que al costat d'aquesta realitat hi ha un model de finançament nou que permet unes millores, al nostre parer notòries, per a vostè seran insuficients, però jo crec que són notòries. Si a això vostè li suma les inversions de l'Estat, un altre punt segurament de discrepància, quan abans arribaven en termes liquidats, en dades liquidades, això està tret d'un llibre del Sr. Ramon Tremosa, *l'Expoli fiscal*, dades liquidades arribava a les Illes Balears una inversió de 160 milions d'euros per any. L'any que ve arribarà una inversió de 454 milions. Inversió executada de l'Estat l'any 2008, 328 milions d'euros, Ministeri d'Economia i Hisenda. L'any 2009, 584 milions. Les xifres són notòriament diferents de les que teníem abans. Per tant, la importància en aquest punt és rellevant. Manca en tota aquesta arquitectura del finançament el REB. Hi ha una comissió parlamentària, el Govern farà una proposta i s'està treballant en aquesta direcció.

Sr. Melià, vostè parla d'hipoteques, jo he de deduir el que vol dir, però evidentment tot el que representen ingressos per a la comunitat van a millorar l'educació, van a millorar la sanitat, els afers socials. Crec que no podem considerar això com una hipoteca. Són assignacions de recursos, en alguns casos inversions clares en el nostre estat del benestar. En aquest sentit pens que és important tenir-ho present.

Sobre la política fiscal, les mesures de l'ECOFIN són molt clares. En aquest sentit la política fiscal que s'impulsa des del Govern, que altres governs autonòmics han pensat, que fins i tot el Govern central ha fet, que governs europeus estan plantejant, obeeix principalment als esdeveniments que s'han produït des del mes de maig del 2010, quan es produeix la famosa crisi de l'ECOFIN, amb el tema del deute grec i no estic fent una classe d'història econòmica, perquè clar, si parl de Grècia, del Sr. Busch i dels bons que ara mateix funcionen, no parl d'una classe d'història, estic parlant d'economia real, és el que està passant ara en els mercats. Per tant, procurin situar un poc les meves paraules, no m'he remuntat a temps de Viriato, eh?, estam parlant de temes absolutament vigents. Per tant, aquestes mesures fiscals se corresponen precisament en el canvi que se produeix a l'ECOFIN i que determina una política econòmica diferent. Allò que jo deia del keynesienisme s'ha passat un altre cop al monoteisme de Maastricht. Això implica que els governs tenen en les mesures fiscals un element d'ingrés. Les paraules del Sr. Trichet són meridians, però li diré més, ahir mateix el governador del Banc d'Espanya en el seu discurs, si vostès llegeixen el discurs del governador del Banc d'Espanya, el Sr. Fernández Ordóñez, diu textualment que "s'ha de donar suport a les polítiques d'austeritat i allò temptador és gastar molt, però del que es tracta també és de no reduir ingressos de les administracions". Això ho diu una autoritat absolutament objectiva -diguem-ne-, i quan interessa va bé i quan no interessa no va bé. Discurs d'ahir a la tarda del Sr. Fernández Ordóñez.

El Sr. Tadeo, el debat de les mesures fiscals és un, el debat dels pressuposts és un altre. És a dir, són dos debats diferents. Jo entenc el que vostè vol dir, que tenen uns vasos comunicants, però són debats totalment diferents. Vostè diu: “vostè no ha entregat el pressupost i té, no diré la cara, però té la tendència de dur aquí una llei de mesures fiscals”. Això ja estava programat des d’abans de juliol, vostè sap que són temes parlamentàriament diferents. Tots els meus recordatoris a altres països és simplement per demostrar que hi ha dues formes de veure la política econòmica, com hi ha dues formes, per no dir que n’hi ha moltes més, de veure la política fiscal, i assenyalar que baixar impostos no incrementa la recaptació, no necessàriament incrementa la recaptació, però incrementar impostos sol incrementar la recaptació, normalment. El contrari, la corba de l’acer es produeix en escasses ocasions.

De fet, la política americana de l’època Reagan i l’època de Busch, per això invocava aquests presidents, es va demostrar com davallar impostos no va incrementar la recaptació i el dèficit fiscal va ser monumental en aquests països perquè no tenien ingressos amb davallades d’imposts i varen tensar al màxim la despesa.

Home!, això de les inversions silencioses ja és un clàssic. Aquí cada setmana vénen consellers que contesten preguntes i jo escolt i entenc que són projectes d’inversió, dades concretes d’activitat econòmica, d’activitat inversora. Deuen ser vostès que no escolten això, però que hi ha una política d’inversió pública és clar. Contràriament no tendríem les escoltes que s’han fet, els centres de salut i altres activitats que s’han pogut desenvolupar mitjançant inversió pública. Jo ara no ho detallaré de forma detallada, però aquí els consellers quan vénen a fer les seves preguntes a instàncies seves, doncs les contesten de forma concreta.

Vostè és veritat que ha dit que no han de davallar impostos, però el Sr. Bauzá sí que ho ha dit. El Sr. Bauzá ahir va dir que la política econòmica del PP descansarà sobre la davallada d’imposts i ho va dir a un fòrum econòmic que vostès varen crear. Això ho ha dit el Sr. Bauzá. Per tant, jo els deman com faran això? És una qüestió que em preocupa com a professional. Com ho faran baixant els impostos i mantenint despesa, les que vulguin? El Sr. Melià ha estat més lògic, ha dit “encara hem de retallar més, el que ha de fer l’administració és estrènyer-se més el cinturó”, ha dit, textualment. Però clar, vostès parlen d’això, el Govern els explica uns retalls concrets i vostès no els aproven. Vostès el retall pressupostari que nosaltres vàrem presentar en aquesta cambra, com a Madrid, no ho varen aprovar. Ara sí, després s’omplen la boca dient que s’ha de retallar... Escoltin aquí hi ha 323 milions d’euros menys el 2010 que el 2009, 50.000 i busques milions de les antigues pessetes. Com pot dir que no hem retallat la despesa corrent i que no hem fet un esforç pressupostari financer en aquesta comunitat autònoma? I és ben cert, hem mantingut les inversions, sí senyor! Ho hem fet i això incrementa el deute. Quan ho dic no ho dic en pla orgullós, que quedi clar, ho dic per constatar una realitat que no volem amagar.

Hem incrementat el deute públic de forma importantíssima i hem incrementat el dèficit i ara estam contribuint a corregir, però ho hem fet perquè assistíem a un període econòmic d’enorme gravetat. Quan els ingressos cauen i se vol fer política econòmica i política social, no hi ha més volta de full, o pugen els impostos de forma descomunal o t’endeutes. Si vostè coneix una altra política econòmica que quadri tot això, li agrairia que me l’expliqués, perquè almenys podrem tenir una noció de quina és la seva política econòmica i que en aquest moment -insistesc- és inèdita.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam ara a la intervenció dels grups que estan a favor de les esmenes..., no n’hi ha. Per tant, intervencions en contra de les esmenes. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Tadeo i Sr. Melià, jo crec que la pregunta és qui ha de suportar el cost de la crisi, més concretament qui ha de pagar els tests romputs de la manca d’ingressos públics que ha comportat la crisi, que és només un dels aspectes. Fins ara el cost ha recaigut sobre pensionistes, treballadors públics, persones dependents, o fins i tot la cooperació al tercer món. Aquests són els que n’han sortit perjudicats. El que jo crec que ha quedat clar en la intervenció del conseller és que no val dir que ningú no assumirà el cost de la caiguda d’ingressos públics perquè no passarà res si baixen els ingressos. No només si baixen, sinó mantenint els mateixos impostos baixen els ingressos, si baixen els ingressos, no els impostos.

Nosaltres, sense tenir la formació del conseller, pensam que si es nega la crisi, no per això desapareix. Naturalment podem decidir, com sembla que passarà avui, que no tocarem els ingressos, però la caiguda d’entrades que hem patit, centenars de milions i mentre baixa l’endeutament i pugen les despeses financeres, un poc el retrat que ens ha fet el Sr. Tadeo, això significarà reduir despesa social, com honestament estava apuntant el Sr. Melià. I reduir el suport de l’activitat econòmica, a més de poder augmentar morositat per manca de tresoreria. Això és així i així ens ho hem de plantejar. Demanin-ho, si no, als batles, demanin-ho a totes les administracions, demanin-ho a València, com el gran referent de la política del Partit Popular, que si la Sra. Cabrer deia que nosaltres estam en fallida, el tema de València deu ser molt gros!

En el debat de la interpel·lació nosaltres hem apuntat que apostam per implicar despesa pública per reactivar l'economia, mantenir l'estat del benestar i fer front a les puntes de demanda social que aquesta crisi està provocant. En els debats que s'han succeït sobre la crisi, hem tengut ocasió de desmarcar-nos de la resposta que ha fet el Govern de l'Estat, mesures que no hem dubtat a qualificar de dretes, com també ha fet el Sr. Melià. De totes maneres des del nostre grup hem assumit que cal retallar el dèficit, això sí amb prudència, sense mesures dràstiques i, sobretot, hem mantengut que no se carregui el cost sobre els que menys ho poden suportar i que no es carregui sobre els que menys responsabilitat tenen del que ha succeït. Estam convençuts que hi ha alternatives socialment més justes i progressistes.

No podem entrar avui, nosaltres sí que tenim límit de temps, en les mesures estatals o internacionals, sinó del que podem fer des d'aquí.

Jo crec que primer s'ha de constatar que des de les Illes Balears s'ha fet un important esforç, perquè baixar despesa pública dels darrers anys és realment contenir-la i procurar que no afecti temes sensibles, és un esforç considerable. Hem concentrat el gruix del pressupost en educació, sanitat, serveis socials. S'ha fet un esforç suplementari per evitar retallades en serveis bàsics. Això és molt més meritori i aquí no compartim el cofoisme que d'alguna manera ha apuntat el conseller respecte d'un aberrant dèficit de finançament que tenim de l'Estat. Sí compartim que ha millorat substancialment, però no per descomptat que hagi arreglat el problema. Ens diu Unió Mallorquina que aquesta és la solució, millorar el finançament. Ho esperam, però mentrestant hem de donar serveis. Del PP el que hem sentit és que hem de baixar moltíssim els ingressos o que hem d'aturar l'endeutament que ha estat excessiu, els ingressos han estat excessius, sigui per endeutament, sigui pel que sigui, en canvi les despeses han estat insuficients. Això, ja m'explicarà què és? Jo li dic demagògia, si hi ha una altra paraula més precisa tècnicament, doncs la corregiré.

Per tant, des del nostre grup feim una cosa que no sé si és tan popular com s'ha volgut apuntar, dur un increment dels ingressos fiscals, per un vent de les rendes més altes i per altra la fiscalitat mediambiental. Les rendes més altes, perquè vostès que retreien al conseller que emmarqués el debat que tenim avui amb allò que està succeïnt dins el nivell internacional, tampoc no han parlat molt clarament de les rendes més altes, ens han fet teories de si pujar impostos o no pujar-los, eludint de quines rendes estam parlant i també han defugit la qüestió concreta de les polítiques de la legislatura, no sé quantes vegades han anomenat Son Espases.

Per tant, parlem de les mesures concretes que s'apunten. Es tracta d'augmentar l'escala autonòmica de l'IRPF el tipus en els ingressos superiors a 100.000 euros i com s'ha apuntat, no s'hi arriba ni en el moment de progressivitat que hi havia del 56% per a les rendes més altes. No en parlem del que se va establir en la transició, després dels Pactes de La Moncloa, d'allò que va arribar a significar la progressivitat del sistema a l'Estat, bé, puja, sí, puja. Això no és mala consciència, que el sistema hagi perdut progressivitat, això és realitat. Això són dades objectives. Hi ha hagut una regressivitat que s'ha desplaçat cap a les rendes de treball i afavorint les rendes altes, en un moment tan difícil,

jo no crec que sigui de fallida, però sí és un moment difícil, és molt raonable recuperar progressivitat.

També es modifica l'impost de transmissions patrimonials del 7 al 8%, a partir de 450.000 euros, d'això parlam, a partir dels 450.000 euros, quan els immobles superin aquest punt. Com també es fa més progressiu l'impost de successions i donacions a partir de 600.000 euros d'entrar en el teu patrimoni un ingrés gratuït de 600.000 euros, arribant al 20% els superiors a 3 milions d'euros, 3 milions per persona. Lluny de la progressivitat que ha arribat a tenir l'impost de successions i donacions durant la democràcia a l'Estat espanyol.

Però el PP i UM ens han vengut a dir que si els que cobren més de 100.000 euros l'any o reben herències de més de 600.000 euros paguen un poc més, es perjudica el consum, ha arribat a sortir aquesta frase, que es perjudica el consum. Jo em deman, i el consum dels aturats, dels pensionistes, dels funcionaris, dels treballadors públics? Nosaltres trobam -i això és ver- que és immoral demanar sacrificis a uns i no tocar els altres. Si això és un tic "progre", doncs aquest serà el tic que tenim! Jo crec que és un tic "retro" o regressiu pujar aquí i fer una defensa tan aferrissada, com si estiguéssim parlant de tot el sistema impositiu per només aquestes mesures i per aquest tipus de pujades. D'entrada, la renda disponible que preocupava tant al Sr. Tadeo, és evident que tothom té la seva, però a les rendes de què estam parlant, encara els quedarà algun marge de renda disponible. Estam parlant d'un moment de crisi, no estam parlant de ganes d'estrènyer ningú. Estam intentant que tothom aportí per sortir d'aquest moment.

De fet, estam convençuts des del nostre grup, que el juny de l'any que ve s'acabaren les barbes i les màscares. Hi haurà un moment clarament socialdemòcrata, de socialista (...) per sortir a defensa de l'estat del benestar i ajudar a l'economia a recuperar-se a partir de l'empenta pública, afrontar totes les dificultats que això comporta, hi ha un model conservador que tot i que practica el populisme en el moment en què està a l'oposició i en alguna mesura concreta, té la intenció de fons, confessa dins el seu ideari, de desmuntar l'estat social, com ho fa Cameron a la Gran Bretanya, emulant Thatcher. No crec que els exemples de política internacional en aquest parlament facin cap nosa mai, Sr. Conseller. El foc colgat de neoliberalisme torna a prendre, després d'una retirada tàctica pels mals que ell mateix han infringit al sistema, reprèn ara una embranzida postulant retalls socials i laborals i amb un èxit que la veritat és que sorprèn molt, una altra vegada.

Per paga la despesa pública a les Illes Balears és miserable. Jo puc estar d'acord que hi pot haver una reflexió sobre la despesa pública a occident, però la despesa pública a les Illes Balears és miserable i no crec que siguem els primers que haguem d'estrènyer més els nostres ciutadans. Els països de referència evidentment del nostre grup, els països escandinaus, on la despesa pública supera el 50% del seu PIB, estan molt enfora, però s'ha parlat d'Alemanya, jo compartesc amb Alemanya el retall a la solidaritat interna perquè crec que és una gran mostra, però el percentatge del públic sobre el PIB general és molt més alt que el que hi ha a les Illes Balears i a l'Estat i puguen impostos, i la Sra. Merkel puja impostos.

Crec que és cert que cal més despesa pública per sortir de la crisi i crec sincerament que el nostre PIB dona marge per fer-ho. Clar que sí, compartesc plenament amb tots els intervinents que han dit que el nostre PIB el tenim segregat i que en bona mesura no hi podem accedir. Crec que hem d'arreglar aquesta situació del sistema de finançament

Però mentre l'esperem el que no podem és donar als nostres ciutadans uns serveis menors, i és per això que hi ha hagut més pressió fiscal a les Illes Balears, però també dels ajuntaments, de tothom, perquè no poden consentir que els ciutadans de les Illes Balears tinguin un nivell inferior de serveis. I així i tot el tenen, i així i tot el tenen, i la responsabilitat d'aquesta cambra és que no el tinguin.

Per part del nostre grup, i lamentant-ho, la fórmula a què hem hagut d'acudir és el que tenim; tenim un marge d'actuació en matèria fiscal, és cert que la pressió fiscal, no comparada amb l'Estat però sí comparada amb la Unió Europea, sí comparada amb tots els sistemes de referència d'occident ens dona un marge, i el volem aprofitar. Damunt quines rendes?, damunt les rendes que d'alguna manera poden contribuir un poc més entre tots a posar-ho.

Mirin la ingenuïtat, que allò a què nosaltres aspiram és que ho vegin, fins i tot; que el conjunt de la societat i especialment les rendes altes vegin la necessitat que tots, conscients de la situació que passam, ens arremanguem i vegem que és molt necessari, molt interessant que hi hagi un front comú i que hi hagi un matalàs social, un matalàs social per la cohesió, per garantir cohesió, per garantir serveis, per garantir educació, per garantir salut, però també un poder públic que doni una certa garantia per millorar el nostre producte turístic, per ser més atractius com a destinació, per ser més competitius i perquè tothom demana a allò públic que després estigui a l'alçada de la crisi, i nosaltres trobam que allò públic ha d'estar a l'alçada de la crisi.

Què podem fer? Quin és el marge de maniobra? Hem presentat dues propostes d'ingressos addicionals en aquesta cambra. Una és sobre aquestes rendes altes que, ja dic, pagaran el que han pagat durant molts d'anys i encara una miqueta menys, el nivell de progressivitat ni tan sols no es recupera respecte del que tenien, i veim que tenen uns valedors molt potents en aquesta cambra que pareix que realment les deixaran al marge, com ja les deixa el seu propi estatus, encara les deixaran una miqueta més al marge de la crisi que patim mentre, a uns altres, no els podem garantir que deixin de sofrir-la perquè ja hi és i la sofreixen realment amb contundència.

Per tant ho lamentam, i jo el que crec és que sí que s'imposa molta més..., jo diria honestat; potser no és la paraula, més transparència en les propostes polítiques de cadascú. Quan es diu que hi ha d'haver menys ingressos, Sr. Tadeo, i a més si hi afegeix, com li recordava el Sr. Manera, que baixaran els impostos com deia el Sr. Bauzá, que expliquin exactament com i qui rebrà aquesta retallada, perquè si no la veritat és que ja el nivell de demagògia en una situació tan difícil esdevé irresponsable.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Els portaveus d'Unió Mallorquina i del Partit Popular l'acusen, Sr. Conseller, de venir aquí a donar lliçons. Jo li he d'agrair que vengui aquí a donar lliçons, és un plaer. I també l'acusen de desviar el debat, de si vostè parlava d'Estats Units, la Xina o el *Tío Gilito*, però qui realment ha desviat el tema de debat han estat ells. Primer, aquí no es parla de retorn dels impostos de l'Estat; açò és un altre debat diferent que tindrem la pròxima setmana, que, per cert, el Govern actual ja té guanyat si es compara amb qualsevol govern anterior. Aquí el que es debat és el tram autonòmic de l'IRPF i uns impostos que estan cedits. Per tant no es tracta de recursos que se'n van i no tornen.

I aquí el que es debat no és la hipoteca fiscal que duen damunt l'esquena els autònoms, els petits empresaris o les classes mitjanes; tampoc no es debat açò. Aquí del que parlam és d'uns impostos molt selectius dirigits a unes rendes molt altes. Per tant tampoc no era aquell debat. I si es tracta, per cert, de carregar un poquet més a aquests col·lectius més afavorits, d'aquesta manera podem alleugerir les esqueses dels autònoms, dels petits empresaris, dels funcionaris, dels pensionistes, etc., que per cert tots ells ja han fet bastants esforços.

El Govern balear, i quasi bé tots els governs occidentals, han fet front d'una manera molt clara a la greu crisi econòmica i financera, injectant liquiditat i generant activitat econòmica mitjançant una forta inversió pública, que els darrers anys ha assolit magnituds abans desconegudes i que, per cert, no es tracta tan sols d'inversions silencioses ni tampoc d'inversions invisibles. De fet nosaltres, els que venim de Menorca, en veim una des del cel, des de l'avió, mirin si són visibles i d'unes magnituds abans desconegudes.

I ja sabem també que la dreta allà on no governa es cansa de dir, de repetir que els governs no fan res i reclamen contundència, açò sí, proposta concreta cap. Però ho reclamen perquè són conscients que les actuacions dins l'àmbit de l'economia tenen resultats a mig i llarg termini i que, per tant, les dificultats i en especial les xifres d'atur no s'arreglen d'un dia per l'altre, i per açò és molt fàcil caure en la demagògia.

Però, com deia, s'ha fet un gran esforç col·lectiu des de totes les institucions i des de tots els nivells de govern que ha estat positiu, ja que ha evitat unes caigudes molt pitjors de les taxes d'activitat que haguessin pogut provocar situacions molt doloroses. Posats a fer història, tots sabem el terrible dolor que va provocar l'única crisi econòmica que per similitud es pot comparar a aquesta.

Aquests esforços i aquestes actuacions eren per tant absolutament necessàries, i han donat resultats que uns podran valorar millor o pitjor, però el que no hi ha cap dubte és que si no s'hagués actuat, si el Govern no hagués fet un pla E i un segon pla E, i sense les grans inversions públiques de les comunitats autònomes, els ajuntaments, etc., la situació actual seria molt pitjor.

I és evident que aquestes actuacions, com tot en aquesta vida, tenen un cost i que han generat un dèficit públic i que han incrementat el deute de les administracions públiques, i per fer front a aquesta situació s'està demanant un esforç a tothom; tots hi hem de col·laborar, i cadascú en la mesura de les seves possibilitats; hi han hagut de col·laborar els funcionaris públics, s'estan demanant esforços importants als pensionistes, n'han fet els treballadors de l'àmbit privat, els empresaris, els autònoms, etc., i aquí el que es debat i el que es demana amb aquesta mesura és una petita col·laboració dels més afavorits, de les persones que a pesar de la crisi mantenen unes rendes altes i unes situacions que encara són de cert privilegi.

I sí, el Grup Parlamentari Socialista demana un major esforç fiscal de les rendes més altes, i ho feim convençuts. És més, és una condició innegociable si es parla de pressupostos, i és innegociable per molts de motius. El primer d'ells és pel convenciment que el desenvolupament econòmic i social està estretament lligat als ingressos fiscals que una societat és capaç de recaptar, ja que aquests ingressos fiscals són els que ens proporcionen béns i serveis públics indispensables i als quals ni nosaltres ni, pel que sent, ningú no estam disposats a renunciar: educació, salut, protecció social, infraestructures per al transport i un llarg etcètera. El que jo pugués demanar segur que des del Partit Popular demanarien un poquet més, segur.

I també és innegociable perquè els desequilibris pressupostaris debiliten els estats i debiliten els governs, que han de ser els garants de la continuïtat de tots aquests béns i serveis, i han de ser els garants d'una major igualtat entre les persones, i els equilibris pressupostaris poden posar en perill la fortalesa que els governs han de tenir per continuar prestant aquests serveis públics que ens ajuden, com he dit abans, a desenvolupar-nos econòmicament i socialment.

Ha costat molts d'esforços construir els estats de benestar, però els guanys són molt important, són molt majors que aquests esforços, i per a nosaltres són irrenunciables. És per açò que no entrarem en l'absurda competició suïcida de veure qui promet més abaixades d'impostos, quan la crua realitat, la crua realitat que vivim, és que la càrrega fiscal s'està traslladant perillosament dels rics als pobres, i quan tothom sap que els rics de cada vegada tenen més facilitats per evadir impostos i quan hem vist els darrers anys que les diferències de renda s'han anat incrementant.

El que es tracta avui, el que es debat avui, el que es demana avui amb aquestes mesures tributàries no és res de l'altre món, no és res que es pugui argumentar que desincentiva el treball dels que més guanyen. No és res que sigui especialment oneros, tot al contrari, són mesures molt raonables, són molt prudentes, no afectaran d'una manera significativa ningú, no enfonsaran ningú dins un pou, com he sentit fa una estona. I per altra banda no és que amb aquestes mesures el Govern recaptarà grans quantitats de doblers que siguin la solució a tots els problemes financers, ni molt manco, no és açò; més bé tot el contrari, el que es pugui aconseguir via increment tributari amb aquestes mesures que es proposen avui no és el que farà canviar la situació financera de la comunitat, però no hi renunciem de cap de les maneres, precisament per principis, no per demagogia, com també s'ha acusat aquí fa una estona.

Així com la dreta sembla tenir un especial interès en unes institucions i en uns governs dèbils, nosaltres tenim un especial interès a consolidar la fortalesa de les institucions, ja que són l'única garantia per al manteniment d'unes conquestes socials guanyades amb molts d'esforços i molta lluita durant molts d'anys, i com ja he dit i repetiré no hi renunciem.

Per acabar, ja que hem parlat de la Xina i dels Estats Units, també es pot parlar dels resultats que veim que tenen les receptes del Partit Popular, i aquests dies estam veient les resultats que han tingut les receptes aplicades a Irlanda amb un impost de societats del 13%, baixades d'impostos que argumentaven que reactivarien l'economia, i la realitat ha estat un col·lapse dels comptes públics que s'ha traslladat a un col·lapse general de l'economia i que ara tots els altres haurem de rescatar. A nosaltres no ens hauria de passar, no ens haurien de venir a rescatar, no hauríem de fer bones les declaracions o les manifestacions que ha fet una portaveu anterior del Partit Popular que estam en fallida, i per açò mateix hem fer aquest esforç entre tots.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Petit aldarull a la sala)

En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari Mixt el Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, es veu que m'explic molt malament i per tant intentaré matisar una sèrie de qüestions.

Jo no he dit en cap moment que la nostra aposta sigui reduir els ingressos, però entre reduir els ingressos i apujar els impostos hi ha diferències, no importa allargar-me molt, però com que el conseller ens acusa que volem reduir els ingressos i tal... No, no és aquest el camí que nosaltres hem defensat. Ni hem acusat el conseller de donar-nos lliçons, el que deim és que el conseller va molt enfora i nosaltres, modestament, no arribam tan enfora. Simplement deim això, però ens pareix molt bé que el conseller faci les referències que trobi oportunes.

Després se'ns diu que no hem parlat de les mesures concretes. Bé, jo crec que les mesures concretes i el debat de les mesures concretes, i tots els portaveus ho han fet així, és de la progressivitat, i nosaltres hem parlat llargament de la progressivitat. Per tant hem parlat de les rendes més altres, de les mesures concretes i del que informen aquestes propostes.

El Sr. Alorda diu que la pregunta és qui ha de pagar la crisi. Efectivament, és que el problema és que no coincidim gens amb el plantejament de la qüestió. Aquesta no és la pregunta, la pregunta és com hem de sortir de la crisi, aquesta és la pregunta que a nosaltres ens preocupa, però vostès volen parlar de qui és el responsable, hi ha gent que és menys responsable, i els sectors vulnerables, i que són manco responsables, i no sé qui ha de tenir més responsabilitat... En definitiva, un discurs que traspua que aquests especuladors rics, que tenen massa rendes, aquests han de ser castigats totalment perquè són els culpables de la crisi. Bé, a mi..., potser és una sensació meva equivocada, però m'ha donat aquesta impressió. Nosaltres no cercam culpables, nosaltres miram com sortir de la crisi econòmica, aquesta és la nostra preocupació. No coincidim, per tant, en les prioritats.

Ni coincidim amb el Grup Socialista ni amb el Grup del BLOC que més despesa pública per sortir de la crisi; no pensam que aquest sigui el camí per sortir de la crisi, ni més sector públic ni més despesa pública són el camí per sortir de la crisi però, bé, això és evident que són dos punts de vista totalment diferents. Tampoc no m'allargaré, crec que ja hem explicat a bastament la nostra posició.

Sr. Carretero, el pou és que les Illes Balears siguin els darrers en inversió de l'Estat; això són dades que són públiques i de tothom conegudes. El pou és que facem un 12% de contribució del nostre producte interior brut; a aquest pou m'estic referint, i el Sr. Alorda diu: "Bé, mentre arreglam aquests problemes què feim?". Bé, el que no hem de fer és agreujar més el problema, i vostès el que fan és agreujar més el problema, i en això nosaltres no estam d'acord. Nosaltres en aquest moment el que s'ha de fer és estrènyer-se més el cinturó. Nosaltres, i ho ha dit el conseller, quan el Govern va dur aquí un projecte de llei per estrènyer-se el cinturó va comptar amb el nostre suport, perquè aquest era el camí que consideràvem correcte, i hem d'anar més enfora en això, no queda més remei, perquè la *real politik* i les possibilitats que tenim són aquestes. Aquest és l'únic camí que tenim a curt termini, però el que de cap manera no podem acceptar és que el camí sigui agreujar més el problema i, per tant, Sr. Carretero, si m'ho permet, encara anam més avall en aquest pou. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Popular, Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, d'una manera molt breu, Sr. Alorda, pensava començar, com ha començat el portaveu d'Unió Mallorquina, el Sr. Melià, dient que vostè es formula la pregunta de qui ha de suportar la crisi. Nosaltres, arribada aquesta situació, vist el que també va fer el Govern central, la pregunta -estem amb el que deia el Sr. Melià- és com hem de sortir de la crisi, què fa aquest govern al qual vostè dóna suport per sortir de la crisi? Açò és la pregunta i el plantejament que nosaltres feim, perquè emmarcam aquesta pujada d'impostos en tota una sèrie de pressupostos que no han estat els ideals, els adequats en aquests anys, en uns pressupostos per al 2011 que ni tan sols no han entrat, i açò és l'acció de govern en el que ens hauria d'interessar de com sortim de la crisi i no tant de qui suporta la crisi, perquè açò ja ho sabem tots perquè ja l'ha suportada molta gent d'aquesta que vostè diu avui aquí.

No parlam tampoc de les rendes altes, com vostè diu, que aquí tenim por de parlar de les rendes altes, no sé exactament què és el que ha dit. No és açò, és que està emmarcat dins un àmbit molt més global de la situació econòmica i de la política fiscal, perquè no tan sols interfereix la política fiscal que facem aquí a les Balears sinó també la que es fa des de Madrid. Creim que vostè el que hauria d'exigir al seu govern és que presentés uns pressupostos i, torn a repetir, que es poguessin debatre, perquè la prioritat d'aquest govern no pot ser apujar els impostos, la prioritat ha de ser debatre uns pressupostos i que els ciutadans tinguin quina és l'acció de govern de cara al 2011, els ciutadans i empresaris, per poder i saber a què s'han d'atendre.

Sr. Carretero, ens diu que aquí nosaltres no debatem, o hauríem d'haver entrat en el debat del tram autonòmic, dels impostos cedits; nosaltres, després de tres anys, venir aquí sense presentar -li torn a repetir el mateix-, però és que venir aquí després de tres anys d'acció de govern, de no entrar els pressupostos, venir aquí directament amb una pujada d'impostos, pot ser legítim, però no ens sembla gens bé i per això hem ampliat el debat, perquè és el que ens interessa. I no volem segregar entre rics i pobres el debat de la situació econòmica actual que tenim aquí a Balears.

I acab i li faig una reflexió, vostè diu que la càrrega fiscal en aquests moments es trasllada dels rics als pobres, jo li deman: qui governa en aquests moments a Madrid i a les Balears?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. En torn de contrarèplica, pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc, nosaltres volem treballar per superar la crisi, com és natural, i són els debats que s'han produït en moltes ocasions en aquest Parlament, jo li remet.

Ara, el que es produeix ja és una reducció d'ingressos, no sé si la volen, la vol o no la vol, però és que l'estam vivint, per tant qualcú paga ja no els efectes de la crisi i més enllà dels culpables, sinó la baixada d'ingressos públics i els serveis que amb ells es duen a terme. I més que continuarà si no ho pal·liam. Per tant, el que nosaltres diem és que qualcú suporta el cost d'amagar, d'amagrir l'administració pública i el cost d'allò públic. I si vostès ens demanen que n'hi ha d'haver més, més gent, més serveis, més decisions de prioritat hi haurà d'haver i qualcú patirà la reducció d'ingressos públics, perquè abans tenia unes polítiques que ara no hi seran.

Però aquí deim: qui, qui? I davant aquesta situació nosaltres deim, no, podem pujar una mica els ingressos perquè hi pot haver encara un marge per pujar aquests ingressos, això és el que nosaltres deim. Per tant, no és que el problema el tinguem, no el plantejarem diferent, el que la resposta és estrènyer el cinturó, se'ns deia, i això significa que qualcú ja queda sense botons. Perquè, quan llevam, ara ja, quan retallam vol dir que totes les propostes de resolució que practica cada dia Unió Mallorquina i el Partit Popular demanant que allò públic gastés més, em remet a les del debat de política general, vostès les repassin, hi ha tot el ventall possible, doncs no és possible, doncs no és possible. Perquè no només no és pot fer això, sinó que hem de retallar l'anterior, i això és la proposta que avui votaran, avui votaran això i diran una altra cosa, però avui votaran això.

Que es dubti de si hi ha només sector públic o no és un debat interessant, evidentment un debat ideològic i aquí ens ho podem plantejar i el podem tenir present; a les Illes Balears? Unió Mallorquina troba que el sector públic de les Illes Balears està sobredimensionat? Quin, educació? L'educació més magra quasi quasi a tot l'Estat i per tant no comparem amb els països de referència que nosaltres volem tenir per a les Illes Balears. Sanitat? Només amb aquests dos espais, la capacitat de creixement que tenim per homologar-nos a les nostres societats de referència no permeten estrènyer cap mena de punt el cinturó, a l'inrevés, a l'inrevés. La veritat és que, o com a mínim al país al qual aspira el nostre grup li falta encara empena pública per comparar-se amb Alemanya, per comparar-se amb França, per comparar-se amb els països escandinaus, per comparar-se amb Europa, per comparar-se amb Europa; per comparar-se amb les mitjanes espanyoles, per comparar-se amb les mitjanes espanyoles.

Per tant, nosaltres, mentre hi hagi aquesta situació, no demanarem reduir allò públic d'aquí, i llavors participarem del debat teòric sobre si l'administració ho és.

Mai no diríem que allò públic és una hipoteca, no ho diríem, no transmetíem negativitat a allò públic. Hi ha d'haver més eficàcia, hi ha d'haver racionalitat, hi ha despeses que encara podem millorar, indiscutiblement, aquí ens hi trobarem, però la idea que ja el que gastam del nostre PIB, allò públic, que és

irrisori, ja hem arribat que l'hem de reduir, em sembla que això realment no ho compartim.

I aquí és on constatarem que no hi ha un únic camí, no hi ha un únic camí, no és ver que tinguem un únic camí, n'hi ha diversos de camins, la política afortunadament és més rica i hi ha diversos camins.

En aquest moment nosaltres volíem recuperar progressivitat que el sistema havia perdut, sistema existent durant aquesta democràcia, el sistema ha estat molt més progressiu, ningú no s'havia estirat els cabells d'aquesta manera, bé, no arribam ni al topall de progressivitat que s'havia tengut i ara el volíem recuperar perquè creim que és un moment per recuperar progressivitat. Vostès troben que no, que és millor no recuperarla, bé, són opcions polítiques. I dic tan clar que són accions polítiques que estic convençut que després del maig es veuran clarament, però molt clarament, descarnadament les distintes opcions polítiques, i aquí sí que la pissarra, entre les ideologies compromeses amb allò públic, amb els serveis, amb l'educació, amb la sanitat, amb els matalassos socials i amb l'activitat econòmica per promoure allò econòmic, l'activitat pública per promoure allò econòmic, es trobaran amb els deixebles del neoliberal, que, trobant que hi ha un bon motiu per aprimar l'administració, podran fer desastres.

No ho sabem, ho veurem, el que sé és que no es dirà durant la campanya electoral.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Carretero té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Melià, coincidim amb vostè que del que es tracta és de com sortim de la crisi, coincidim amb vostè, i jo d'economia no en sé molt, però el sentit comú em diu que la millor manera de sortir de la crisi és que en sortim tots junts, i també em diu el sentit comú que n'hem de sortir de la manera més justa possible i el que es debat avui aquí és açò, és sortir-ne tots junts i de la manera més justa, i el que més possibilitats en té que faci un esforç més gros.

I el Sr. Tadeo em diu que no entra en el debat concret de les propostes que avui es debaten perquè el Govern ha fugit d'un debat pressupostari, però jo li he de dir que açò és fals, perquè el que es debat avui és un acord adoptat pel Consell de Govern dia 11 de juny del 2010, és a dir que ja fa molts mesos que el Consell de Govern va aprovar les mesures que avui es debaten aquí, però li ha donat el tràmit parlamentari i per tant m'ha sonat això seu a excuses de mal pagador.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Senyores diputades i senyors diputats, donat que les dues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei, les votarem conjuntament.

Per tant, passam a votació, passam a votar i votam.

Vots a favor, 29; en contra, 25. Pareix que hi ha hagut un problema amb el sistema de votació de la Sra. Castro. Sra. Castro, vol que repetim la votació?

(Remor de veus i s'escolta la Sra. Castro i Gandasegui de fons de forma inintel·ligible)

No es preocupi, tornarem votar.

Votarem, si els pareix, ... -sí, canviï d'escó, que n'hi ha un altre, serà el més fàcil.

Molt bé, pareix que ara ja tothom està preparat, per tant passam a votar i votam.

Vots a favor, 30; vots en contra, 25.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per tant, queden aprovades les esmenes RGE núm. 3411 i 4224/10.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS